Anul XIV nr. 12 (641) 23-29 martie 2004
28 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

După ce bunicul i-a trimis pe proprietari la Canal, iar Bunicuța la Strasbourg,

Nepoata lui Gheorghiu-Dej stă în casă la burgheji

Ca orice nomenclaturist care se respectă, și Gheorghe Gheorghiu-Dej a vrut o casă frumoasă de chiabur pe care să nu dea bani. Azi, în acea casă trăiește, locuiește și nu plătește chirie nepoata lui Dej, care, ca orice rudă de nomenclaturist care se respectă, ignoră legea și le arată cotul proprietarilor. Vorba aia: „Ce, noi am omorît la Canal degeaba?!“.

Pagina 13

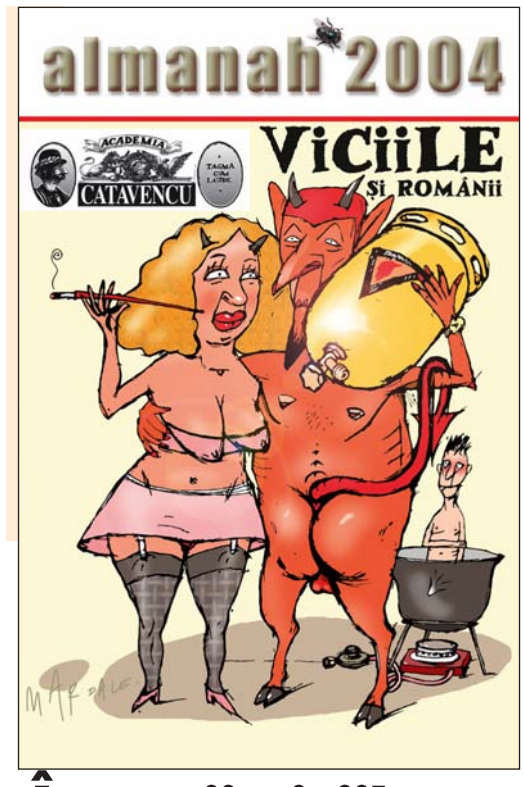

În vecii viciilor, Amin!

Academia Cațavencu a avut încă o dată dreptate! A apărut ALMANAHUL ACADEMIEI CAȚAVENCU 2004 – *VICIILE ȘI ROMÂNII!* Alcoolul, țigările, femeile, minciuna, lenea sau furatul la români – ei bine, dacă ți-era dor de ele și de niște texte deștepte de Pleșu, Patapievici, Tismăneanu, Cosașu, Morar, Mihaiu, Groșan, Ivanciuc, Toma, Cioroianu, Goace, Moțoc, Vasile, Drogeanu, Tănase, Vărzaru, atunci caută-le în ALMANAHUL ACADEMIEI CAȚAVENCU 2004 – *VICIILE ȘI ROMÂNII!* Viciile noastre sînt mai inteligente decît ale lor!

Tot agonisind prin ape tulburi, pesediștii au descoperit lupta de plasă:

Baronul, oricît de mic, se cere spălat un pic

Aşa, Rodico, agaţă-te bine de mine, că mai am puţin şi te trec şi mandatul ăsta pe funcţie grasă.
Haide, Adriene, nu te lăsa, că te-ntrece naşu' Mitrea la o lungime ca de cal!
Aoleo, şefu', pe Vanghelie de-abia îl mai ţin! Da' nu-i pericol: îi dau drumul puţin în apă şi nu păţeşte nimic, fiindcă e plină de rechini de-ai noştri. Vă propun să duceţi dumneavoastră restul baronilor la liman şi după aia să ne mai bălăcim şi să stăm la soare. Că avem o plajă de aşteptare plină de proşti, să trăiţi!
22

Mecanicii partidului anunțînd la vrăjeală:
„Atenție, se-nchid ușile electorale! Urmează stația Pieptănați, cu baronul tras pe dreapta“

O precizare de la Frunda György

În legătură cu bârfa (de două urechi) apărută în săptămînalul *Academia Cațavencu* nr. 10 din 9-15 martie 2004, doresc să fac următoarele precizări: Imediat după apariția Legii privind accesul la dosarele fostei Securități am solicitat CNSAS-ului să-mi asigure dreptul de a-mi studia propriul dosar. Domnul Onișoru, președintele instituției, mi-a comunicat că, întrucât în dosarul care mă vizează sunt nume ale unor persoane care și în prezent lucrează pentru unul din serviciile secrete românești, nu pot să-mi văd dosarul. Împotriva răspunsului scris am depus o contestație care a rămas fără răspuns pînă în prezent. În anul 2000 UDMR a fost prima formațiune politică care a solicitat CNSAS-ului verificarea candidaților săi la demnități publice privind colaborarea cu fosta Securitate. Răspunsul CNSAS-ului privind persoana mea este că nu am avut sub nici o formă nici un fel de colaborare. La Bruxelles am fost pentru a face lobby în interesul continuării procesului de integrare, nu pentru că aș fi șantajabil de vreun serviciu secret românesc.

Așezământul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – director publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri

Rodica Stănoiu, dacă vă mai aduceți aminte de ea, și-a jucat foarte tare cartea sprijinului lui Ion Iliescu și a numirii ei în rolul de șef al administrației prezidențiale cu ajutorul informațiilor pe care le știe, le deține și le poate răspândi (cum se presupune că a și făcut-o în cazul scandalului financiar de la Palatul de Justiție). Așadar, fosta doamnă de fier-beton a Justiției are documente armate și pentru alte fire roșii. Apropo, că între două cumpărături la Paris, nu o fi fost atât de naivă să nu treacă și pe la domnul Costea, cel cu afișele electorale pentru președintele Iliescu.

Conferința de presă bombă făcută joi de către primarul Băsescu despre implicarea mai multor oameni politici în marea manevră politico-financiară de la RAFO Onești și Dârmănești a conținut și informația cum că niște ucraineni au venit înarmați să-și recupereze banii împrumutați moldovenilor lui Iacubov și Hrebenciuc pentru datoriile urgente ale rafinăriei pesediste. Facem o corecție de tip Radio Erevan: nu erau ucraineni, erau ruși cu kalașnikoave, și omul la care au intrat în casă pe la orele 5 dimineața se numea Vrânceanu și este directorul rafinăriei. Astfel, Viorel Hrebenciuc a fost nevoit să-și vândă de urgență niște acțiuni pe la alte întreprinderi pentru a-și salva partenerii de la lichidare fizică. Veșnicia PSD s-a născut la stat și moare de mâna privatului.

Și că tot suntem la acest subiect, fugarul fiecărui sfârșit de mandat, pesedistul Corneliu Iacubov, nu este la Nisa, ci la Monte Carlo, în compania lui Dan Fisher, alt om de afaceri, de această dată protejat al fostei Puteri, refugiat la rândul său în urma unor litigii financiare și nu numai la reședința sa de la Monte Carlo.

Unul dintre cei mai controversați oameni de afaceri din Iași, Andrei Panaitescu, care este cel mai controversat afacerist din Iași, are o legătură de serviciu cu Talpeș, care este cel mai controversat general politic din București. La modul că cei doi își fac servicii reciproce. La modul că una dintre firmele lui Panaitescu, DGV, are patru *duty free*-uri, dintre care unul la Albița, pe frontiera cu Republica Moroniană a Moldovei. Iar Talpeș, care controlează tot ce mișcă-n țara asta, Republica Iliesciană a României, îi protejează afacerea DGV, din care oamenii de bine din țara asta, strâns uniți în jurul președintelui iubit, să își tragă și ei foloasele.

Cu ocazia vizitei oficiale a lui Iliescu în Israel au fost invitați și o sută de oameni de afaceri, dar nu asta este problema. Majoritatea vor călători și se vor caza pe cont propriu, iar restul se vor deplasa cu un avion special, dar nu asta este problema. Printre persoanele invitate de Președinție, chiar dacă n-a confirmat invitația, figurează și banditul Dinu Eduard, patronul firmei Sunrise, dar asta este problema. Or, asta înseamnă că la Cotroceni, adică la nivelul direcției protocol, adică la nivelul SPP, mai există tot felul de fii de bogdaproste, dar asta este o problemă și mai mare. Care au tot felul de relații neortodoxe cu lumea interlopă, pe care o susțin și o promovează, mai mult ca sigur contra cost, și asta este cea mai mare problemă.

Ideea pe care Adrian Năstase o are despre integrarea europeană nu bate dincolo de manierele lui de băiat de cartier. Chestie care, dacă ține cu amicul lui, premierul penal Berlusconi, n-a funcționat în cazul lui Bodo Hombach, fostul coordonator special al Pactului de Stabilitate. Imaginați-vă ce față a făcut neamțul, care este azi membru în Cosiliul de Administrație al trustului de presă WAZ, când premierul nostru l-a înghesuit sub podul ăla cu picioare frumoase care trece peste Canalul Dunăre-Marea Neagră. Unul din motivele pentru care acest centru comercial a fost nevoit să se ridice hăt, pe malul Canalului, ar fi unul absolut banal, pământesc, tradițional românesc: șpaga prea mare cerută de autoritățile locale – dacă v-ați gândit și voi la Mazăre, să vă fie rușine! – pentru un spațiu mai de Doamne-ajută, spre ombilicul Constanței. Nici concurența nu a crescut în puf: Metro a câștigat niscaiva procesăraie cu primăria lui Mazăre, pe tema celebrei „taxe de protecție" inventate de municipalitate, s-ar putea spune că marile complexuri comerciale din Constanța se țin tare, nu prea au complexe.

Acciduzzu

Agathoane, te pup! Am tăiat-o din Romă-nia! Da' cînd o fi și-o fi și-o să ai ne-voie de specialiști adevărați, cheamă-mă înapoi pentru Dracula Park. În țara asta puțini se pricep ca mine la țepe!

Corneliu Iacubov, unul din liderii sectei lui Bivolaru Gabriel de la PSD, așa-numita MISE: Mișcarea de Integrare Subterană în Economie

Legendă

» *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
»» *bârfă cu parfum de credibilitate*
»»» *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA EMIL BOBU

Dan Matei Agathon (secretar general PSD): „Eu, cînd vorbesc cu un ziar de opoziție, nu am nici un comentariu de făcut."

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Eu nu am nici o calitate și nu am făcut nimic legal, ăăă, ilegal."

„Sînt un om care deranjează, care are puncte de vedere și care va avea multe puncte de vedere."

CATEGORIA DIN MIȘTOUL GÎNDIRII

Ioan Rus (ministrul Administrației și Internelor): „Demilitarizarea Poliției s-a încheiat, dar mai trebuie ca în capul polițistului neuronul 436 să se conexeze cu neuronul 124 ca să conștientizeze acest lucru."

CATEGORIA CUNOAȘTEREA DE SINE

Alexandru Fărcaș (ministrul Integrării): „Trenul integrării, cu vagonul României, este pe șine. Sîntem atașați acestui tren și punem cărbuni pe foc."

CATEGORIA DEASUPRA DEDESUBTULUI

Ioan Talpeș (vicepremier): „Mă aflu chiar sub ele, să nu vă imaginați că este atît de simplu."

CATEGORIA GUNOI DE-AICEA NU PLECĂM!

Gabriel Oprea (ministru delegat pentru Administrația Publică): „În foarte multe localități, mizeria încă nu a fost deranjată."

Întunericitul

Domnule Rus, permiteți să ra-portez! Avem foarte multe posi-bilități tehnice pentru prinderea in-fractorilor: la început le dăm un e-mail cu laptopul, apoi scanăm niște cătușe cu scanerul și le trimitem prin fax ca să-i speriem, le tipărim amprentele cu imprimanta, le dăm un SMS de pe mobil. După aia îi trimitem peste ei pe Cristi Sabagh și pe Sorin Ovidiu Bălan mascați. Și dacă nu se predau, atunci sîntem nevoiți să vorbim cu sectoristul să-i aresteze.

Ministrul de Interne Ioan Rus, cu subordonații din dotare, demonstrînd că nu poliția e proastă, ci infractorii sînt deștepți

Și mai senzațional! A APĂRUT **ALMANAHUL ACADEMIEI CAȚAVENCU 2004! *„VICIILE ȘI ROMÂNII"!*** Dacă nu v-a fost niciodată lene, dacă n-ați întîrziat niciodată, dacă n-ați mirosit niciodată a băutură, dacă n-ați fumat măcar o dată în WC-ul liceului, dacă n-ați mințit niciodată – atunci lăsați-i pe alții să-și povestească **VICIILE.** Niciodată două lucruri n-au mers mai bine împreună ca în **ALMANAHUL ACADEMIEI CAȚAVENCU 2004: VICIILE ȘI ROMÂNII!** Acum, pe tarabe, și pe sub mînă! Și nu uitați: viciile noastre sînt mai inteligente decît ale lor!

Culisele întovărășirii împotriva naturii dintre evreul Nati Meir și antisemitul Vadim Tudor

Avem aici nişte cetăţeni care, deşi sînt evrei, sînt băieţi de treabă. Asta demonstrează că domnul Vadim nu are nimic contra evreilor. Dimpotrivă, are ceva cu ei.

Staful de campanie al lui Vadim în frunte cu Eyal Arad, un om de imagine care, pentru nişte milioane de dolari, l-ar putea reabilita şi pe Adolf Hitler în ideea că, dacă ar mai fi trăit, precis s-ar fi schimbat

Imediat după debarcarea lui în teritoriile strămoșești,

Nati Meir, consilierul pe probleme de politică externă al lui Vadim Tudor, a întreprins două demersuri capitale: export de forță de muncă autohtonă în Israel și sponsorizări în fotbalul autohton, din câștigurile din exporturi. Privite retrospectiv, ambele demersuri degajă un parfum cu o profundă tentă penală. Primul a fost catalogat de senatorul Radu Alexandru Feldman drept evaziune fiscală de proporții și s-a lăsat cu un proces, în care Meir i-a pretins senatorului liberal despăgubiri de 7,6 milioane de dolari. Senatorul a vorbit despre condamnările penale ale lui Meir din Israel, relevând profilul unui infractor de drept comun. Ulterior, Meir mi s-a destăinuit că și-a retras plângerea împotriva lui Radu Alexandru Feldman. Cel de al doilea s-a lăsat cu un alt proces, în care Stelian Samson, președintele Consiliului de Administrație al Clubului de fotbal Laminorul Roman, l-a dat în judecată pe finanțatorul Meir, pentru „jignirile și acuzațiile nefondate“ pe care acesta i le-a adus pe câteva posturi naționale de televiziune. Practic, sentința procesului s-a și dat în clipa în care Nati Meir și-a anunțat candidatura la postul de primar al Romanului, de unde este originar.

Asocierea dintre Nati Meir și Vadim Tudor

cunoaște două episoade pline de tâlc, consumate în mai și iunie 2002. În luna mai, Vadim a făcut o interpelare în Senat, pentru a proteja afacerile tot mai compromise ale lui Meir, iar în iunie, Meir a apelat la ajutorul logistic al lui Vadim, pentru a câștiga o sută cincizeci de mii de dolari, din contrabandă cu probe ADN. Problemele lui Nati Meir, patronul firmei de intermediere de locuri de muncă pentru Israel Orwalsam, au început din clipa în care a trebuit să amâne *sine die* eliberarea vizelor de lucru pentru români. Amânarea s-a produs în urma sesizărilor făcute de Ministerul Muncii și de cel de Interne din Israel, la plângerile repetate ale lui Gyora Iahr, președintele Asociației Antreprenorilor și Constructiilor din Israel. Iahr l-a acuzat pe Meir că percepe șpagă de la muncitori și introduce forță ilegală de muncă în Israel. Meir l-a acuzat pe Iahr că, în urma protocolului încheiat între Oficiul Național pentru Recrutarea și Plasarea Forței de Muncă în Străinătate din ministerul român al Muncii și Asociația Antreprenorilor din Israel, a instituit monopolul pe exportul forței de muncă. Gyora Iahr a contracarat și a zis că nu este vorba de monopol, ci de o reală protecție socială, cât și de comisioane mult mai mici decât șpăgile percepute de Meir.

Cum zilele de glorie ale lui Meir, în care sponsoriza

cluburile Rapid și Laminorul, păreau apuse, omul de afaceri a recurs la trusoul de șarlatanii al celui mai mare șmecher național nescos încă din scenă, Vadim Tudor. Care, în interpelarea lui din Senat, l-a atacat la baionetă pe dușmanul de moarte al lui Nati Meir, Gyora Iahr. L-a făcut cumnat cu mafiotul Istrate, cel care a falimentat Banca Agricolă; a insinuat că, prin intermediul lui Iahr, Istrate a depus câteva sute de milioane de dolari în contul lui Emil Constantinescu, de la Merchant's Bank din New York; a acuzat mafia politică din România, că îl protejează pe Iahr; că cinci procente din afacerile lui îi revin premierului Năstase, și opt directorului SRI, Radu Timofte; că în paralel, „mai suferă și unii oameni de afaceri israelieni, care chiar au făcut o treabă bună pentru români, câștigând și ei un ban cinstit, dar ajutându-i și pe muncitorii noștri să câștige. Mă refer, bunăoară, la domnul Nati Meir“ (...), care „a fost amenințat cu moartea, fiindu-i pus în pericol și băiețelul în vârstă de 10 ani, care trăiește în București. Zi de zi, tot felul de emisari ai PSD, în frunte cu un consilier municipal București și cu un oarecare Cocoș, îl pun în gardă pe domnul Nati Meir să se conformeze, să își țină gura și alte sfaturi din recuzita terorismului“.

Cred că vă imaginați ce-a urmat în încheierea

interpelării: „anularea protocolului abuziv dintre asociația din Israel și reprezentanții Guvernului Năstase“; o solicitare făcută „Ambasadei Israelului la București, personal domnului ambasador Sandu Mazor, fost general de Poliție, protecție pentru viața domnului Nati Meir și a familiei sale“; „înființarea unei subcomisii senatoriale de anchetă pe tema blocării vizelor pentru muncitorii români din Israel“. Pe termen scurt, Nati Meir a repurtat o victorie parțială de imagine împotriva lui Gyora Iahr și a ordinii de drept a Israelului, amenințată de munca românească la negru. Oricum, exportul de forță românească de muncă a trecut sub controlul autorităților de la Ierusalim. Cu veniturile diminuate dramatic, Nati Meir a recurs la alte mijloace de subzistență. În iunie 2002, a făcut demersuri, prin intermediul ambasadorului Israelului la București, Sandu Mazor, pentru a aduce probe care să ateste că aviatorul Ron Arad este în viață.

Ron Arad a fost doborât peste teritoriul Libanului

În urmă cu 18 ani și, de atunci, nu se știe nimic despre soarta lui. Putea, practic, să fie ucis în avion, înainte de ejectare; ucis în aer, în timpul catapultării, după ejectare; ucis la sol, în momentul aterizării; arestat de milițiile șiite proiraniene Hezbollah și predat, așa cum mai cred serviciile de informații militare ale Israelului, autorităților de la Teheran, unde, conform aceleiași ipoteze, Ron Arad ar supraviețui într-o închisoare iraniană. Lui Meir i-a venit ideea să se angajeze în aducerea probelor de ADN din Iran care să demonstreze că Ron Arad mai trăiește încă. În acest demers, a fost dublat de Vadim Tudor, care i-a promis că-l pune în legătură cu rețeaua lui din Iran. Ambasadorul Mazor a trimis cererea lui Meir în Israel, unde ea a fost analizată de AMAN (Agaf ha-Modi'in), agenția de informații a armatei israeliene. Rezoluția agenției a fost la început negativă și în motivație s-a specificat că inițiativa este, pe de o parte, o simplă tentativă de extorcare de fonduri; iar pe de alta, fie una prin care Meir încearcă să-și reabiliteze imaginea de pârnăiaș în Israel, fie dorința arzătoare „a rasistului Vadim, de a se apropia de Israel“. Așa cum veți fi observat, aceasta este prima atestare a convertirii lui Vadim, din antisemit în filosemit, sesizată de un serviciu secret israelian.

Până la urmă, în ciuda avizului negativ

și a neîncrederii în Meir a agenției AMAN, s-a considerat că nu trebuie minimalizată nici o pistă pentru elucidarea misterului legat de soarta aviatorului Ron Arad. Prin intermediul AMAN, statul israelian a virat într-un cont din Elveția suma de 150.000 $, pentru Meir. Avocatul lui Meir a fost Yoske Harari, liderul fundației de salvare a lui Ron Arad, care a motivat că Meir are nevoie de bani pentru a putea cumpăra probele. Imediat după ce a luat banii, Meir s-a întâlnit cu un fost spion român în Iran, din constelația de simpatizanți ai PRM. Se poate spune că spionul i-a făcut lui Meir instructajul. Apoi, se pare că prin intermediul iranianului Reza Kaja, cel căruia Vadim Tudor i-a vândut revista *România Mare* cu tot cu marcă, Nati Meir a plecat la Baku, în Azerbaidjan. Aici s-a întâlnit cu un alt iranian, pe care l-a finanțat să aducă probe de sânge, urină și salivă aparținând aviatorului Ron Arad, internat într-o închisoare a regimului de la Teheran.

Probele au fost predate lui Meir,

care le-a trimis în Israel, prin intermediul ambasadei de la București. Sângele, urina și saliva au fost analizate de experții Institutului de Medicină Legală din Abu Kabir, prin comparație cu cele ale membrilor familiei aviatorului Ron Arad. Următoarele teste au fost făcute în laboratoarele spitalului Bnai Zion (Rothschild) din Haifa. Rezultatele? Negative pe toate planurile. Agenția AMAN a rămas cu avertismentele, Nati Meir cu o tentativă eșuată de a-și reabilita imaginea de recidivist, iar Israelul cu o pârleală totală de 5 milioane de dolari cheltuiți până acum pe informații cu privire la soarta lui Ron Arad. În iulie 2002, Global Jewish Agenda titra, sec, că probele aduse în Israel nu aparțin aviatorului Ron Arad. Într-o discuție recentă, Nati Meir mi-a sugerat că e bine să nu mă bag într-o problemă mult mai complicată decât ar încerca să o simplifice presa.

Dacă e să tragem o concluzie la tot ce v-am dezvăluit

până acum, e încă dificil să ne dăm seama cine se reabilitează în povestea asta: Vadim Tudor sau Nati Meir. Pentru că fiecare are motive fundamentate s-o facă: Vadim Tudor, cu cei 20 de ani de antisemitism și antisionism militant, iar Nati Meir, cu cazierul lui încărcat din Israel. Ne referim la cele 30 de luni de închisoare, din anii '90-91, pentru fals de identitate, când s-a erijat în avocat, cât și la acuzațiile mai recente de primire de bunuri prin escrocare, încălcarea legii avocaților, furt, tulburare de posesie și sustragere de bunuri prin escrocare. Deocamdată, Nati Meir și Vadim Tudor se reabilitează reciproc, făcându-și tot felul de servicii paradoxale unul celuilalt, care, privite din perspectiva lumii normale, aduc mai degrabă cu niște enorme deservicii făcute bunului simț. Vadim dezvelește statuia martirului Rabin, sfidând o țară întreagă, iar drept compensare, Meir i-l aduce pe Ayal Arad, care să-i gestioneze drumul spre înalta societate a președinților României.

Cornel IVANCIUC

fincă

Banii din gunoi au miros de partid

Primarul Devei, Mircia Muntean, a semnat contractul de asociere cu firma de împachetat gunoaie Lemna International după ce, în urmă cu două săptămîni, Prefectura județului Hunedoara a invalidat acest proiect. Deși ascunsă în spatele unei așa-zise companii americane, afacerea este sută la sută autohtonă. Argumentul forte al primarului a fost expus în ședința Consiliului Local: „Știați că regina Danemarcei a amenajat din bani proprii o groapă de gunoi ecologică la Piatra Neamț? Noi ne ducem și pupăm tălpile reginei Danemarcei“. Sîntem tentați să dăm crezare, și noi, zvonului care zice că o bună parte din fondurile PNL pe țară sînt „colectate“ prin Primăria Deva. Mai multe ar putea spune polițiștilor și procurorilor vietnamezul Viet Ngo, președinte al Lemna International (care cică s-a vîndut americanilor în timpul războiului din Vietnam) și Ionel Măierean, reprezentant pe Europa al aceleiași firme, care a mai testat astfel de afaceri la Bistrița, Iași și Primăria Sectorului 2. Gunoi și noi succese!

Ce-i place românului? Omul-om și puiul fript!

La o zi după ce a apărut scrisoarea lui Eugen Ionescu în care Mircea Eliade era avertizat asupra dubiosului Gaetan, adică joi, pe la ora 9 dimineața, Lia Roberts a fost văzută în rotiseria de peste drum de Marriott la masă cu Dick Morris. Ori Lia, fiind zgîrcită, nu și-a permis să-și invite consultantul la un restaurant din hotelul cu pricina, ori au ales rotiseria pentru că acel local exprimă exact starea candidatei din Nevada: perpelită la foc mărunt, întoarsă și pe o parte și pe alta de situația în care se află. Adică știrbită bine la imagine de dubiosul său șef de campanie despre care Eugen Ionescu, vă reamintim, credea că e spion!

Revoluție sau zbor anulat?

S-a vorbit prea puțin, poate prin cercurile inițiate, în public nu s-a suflat nici o vorbă despre următoarea fază de la Revoluția română. Cică pe la începutul lui ianuarie 1990 (sau poate chiar la sfîrșitul lui decembrie 1989) a ajuns pe aeroportul Schoenefeld din Berlinul de Est un avion TAROM, cursă specială, cu mulți bărbați arabi la bord. Aceștia urma să plece cu o cursă Interflug (RDG), spre Libia. Încă mai exista RDG-ul. Autoritățile au refuzat transportul și, la cîtva timp, a sosit de urgență la Berlin Dumitru Prunariu, proaspăt numit director al aviației civile. După care a venit un alt avion Tarom care a efectuat cursa în Libia. Și, de atunci, fie că e adevărat ce am spus, fie că nu, continuăm să ne întrebăm: *21-22, cine a tras în noi?*

Platon și Aristotel, un stewart și-un piloțel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

COSTEL STOICA: „Patriarhul a făcut concesii, nu compromisuri“

Îi rog pe colegii mei de la *Academia Caţavencu* să nu mai scrie că Teoctist a dărîmat biserici, că Teoctist a fost homosexual şi turnător. Îi rog, tot pe această cale, să nu mai conteste ridicarea Catedralei Neamului. E degeaba. Pămîntul din Parcul Carol e al lui Filaret, mitropolit de pe la 1700, iar Năstase şi primarul sectorului 4 vor semna restituirea în natură şi mutarea Monumentului Eroilor Comunişti. Dragi colegi, este vina noastră că nu ne-am informat timp de 15 ani asupra acestor adevăruri despre Preafericitul. Iată astăzi adevărul părintelui Costel Stoica, slujitor la biserica Schitul Maicilor, purtător de cuvînt al Patriarhiei.

Reporter: Eu cred că Teoctist vrea Catedrala ca să facă uitată istoria sa, dărîmarea de biserici…

Costel Stoica: Sînt nişte lacune de informare la dumneavoastră, părintele Patriarh a fost ales în 1986, în noiembrie.

Rep.: Vrea să se uite că preoţimea a dat girul acestor dărîmări.

C.S.: Preoţimea nu a dat girul. Nu vreau să avem o relaţie tensionată. Nu există girul dat de biserică pentru demolarea celor 18 biserici. Ele au fost făcute, pur şi simplu. E situaţia Sfintei Vineri. Într-o jumătate de oră, cuplul Ceauşescu a fost supărat de mulţimea credincioşilor. Vă sugerez să luaţi un interviu al lui Ion Dincă, apărut în revista *Europa,* în 1993, care vorbeşte despre discuţia de patru ore cu patriarhul Teoctist despre mutarea Patriarhiei la Mogoşoaia. Vedeţi acolo cum Patriarhul Teoctist a rezistat tuturor solicitărilor de a accepta.

Rep.: E absurd! Adică nu se vorbea cu cineva din Patriarhie?

C.S.: Nu a existat nici un gir al Patriarhiei!

Rep.: De ce nu există atunci martiri?

C.S.: Felul cum puneţi problema e discutabil. Da? Au fost demolate biserici şi pe vremea monarhiei, n-am nimic cu monarhia, departe de mine! Perioada comunistă, extrem de tristă pentru poporul nostru, dovedeşte că Biserica a avut imens de suferit. Nu vorbesc de clericii ortodocşi care au făcut temniţă sau Canal, dar arată şi felul cum vrednicul de pomenire Patriarhul Justinian a ştiut să înfrunte regimul comunist, nu frontal, ca-n Albania, unde biserica a dispărut de pe faţa pămîntului, ci printr-o strategie înţeleaptă.

Rep.: Atunci biserica noastră are o problemă de imagine!

C.S.: Da. Din păcate, în entuziasmul de după ’89 al presei, Biserica s-a resimţit din pricina absenţei exerciţiului comunicării. Regimul comunist redusese biserica la o unitate de prestări servicii. Patriarhul Justinian, mai mult, a tipărit Cazania, în care fiecare semnificaţie a Evangheliei din duminica respectivă era cuprinsă evitîndu-se pasajele interpretabile, pentru a nu pune preoţii în situaţii dificile, la predici, fiindcă erau supravegheaţi de securişti.

Rep.: De ce greco-catolicii n-au problemele astea?

C.S.: Şi la noi lucrurile sînt clare… vreţi să vă spun ce mi-a spus un stareţ de mănăstire despre cum ocolea confruntările cu Securitatea? Pentru mine a fost şocant!

Rep.: Nu. Mă interesează ce şmecherii a făcut Teoctist.

C.S.: Toate cele puse pe seama Patriarhului sînt delaţiuni! Un om cu suficient discernămînt vede că sînt făcături!

Rep.: Homosexual! Turnător!

C.S.: Homosexual? S-a dovedit că nu e adevărat! Turnător nu putea să fie atîta vreme cît Securitatea îl urmărea ca mistic…

Rep.: Ce-are una cu alta?

C.S.: Nu ştiu, divagăm de la discuţia cu Catedrala! Ştiţi cum mi-a spus acel stareţ că scăpa de securişti? Cu mese copioase! Omul Securităţii mînca de uita de ce a venit! Sau erau alţi preoţi care scăpau dînd informaţii neesenţiale! Spunea: am intrat cu domnul Istodor în cofetărie, am vorbit despre Dinamo, Steaua… atunci securistul zicea de el că nu e cooperant! Perioada asta neagră trebuie scoasă la iveală.

Rep.: Adică, de exemplu, cu Sfînta Vineri… nu suna nimeni: alo, Patriarhule, dărîm!

C.S.: Nu suna nimeni! Dacă nu mă înşel, Patriarhul era la Viena… la fel s-a întîmplat cu Doamna Oltea, care a dispărut fiindcă Nicu Ceauşescu a făcut acolo un accident de circulaţie, iar oamenii erau la parastas şi au început să vocifereze. Toate astea trebuie cercetate!

Rep.: Astea-s justificări! Nu sînteţi victima unor poveşti?

C.S.: Există martori! Am săpat în documente şi am ajuns la această concluzie. Nimeni nu-mi mai poate zdruncina aceste certitudini. Nu e folclor.

Rep.: Catedrala nu acoperă păcatele!

C.S.: Nici vorbă. Aici e vorba de împlinirea unui testament, cel al Patriarhului Miron Cristea, cel ce a iniţiat acest proiect după 1918. După ’90, Patriarhul Teoctist a dorit să împlinească acest simbol. Dar ideea a fost preluată şi de oamenii politici. Să nu uităm că toate guvernele au dat fiecare cîte un amplasament.

Rep.: De ce oare?

C.S.: E o lipsă de respect pentru Patriarhul Teoctist, deşi noi am propus şi avem acte de proprietate pe zona Filaretului. Mitropolitul Filaret al II-lea al Munteniei, în 1762, a avut în proprietate acest spaţiu. Actele sînt recunoscute de către guvern. Acum, cel mai activ în contestaţii e domnul primar Băsescu, noroc că problemele privind autorizaţia ţin de primarul sectorului 4.

Rep.: Adică cu PSD-ul! De ce Teoctist face compromisuri cu toate guvernele politice?

C.S.: Aici e vorba de un principiu bizantin: simfonie. E normal să ai relaţii firești cu autoritatea.

Rep.: Simfonie, simfonie, dar unde-i demnitatea?

C.S.: Totul se face în demnitate! Iată, BOR a interzis intrarea preoţilor în politică.

Rep.: Cred că e singurul după Revoluţie! Uite, îmi dă un pic de mîndrie chestia asta, dar de ce a trimis Teoctist telegrama lui Ceauşescu?

C.S.: Domnule, Departamentul Cultelor trimitea o telegramă formală. De zece ani nici nu se schimbase textul! Erau formule de complezenţă pe care şi domnul Caramitru le făcea la teatru! Puţină lume ştie că Patriarhul Teoctist a publicat Biblia lui Cantacuzino fără poza şi cuvîntul înainte al Ceauşeştilor. Cum? Simplu. Publicînd-o de la coadă la început! Patriarhul Teoctist poate a făcut concesii, dar nu compromisuri! Mare diferenţă! Ştiaţi că Patriarhul nu s-a întîlnit niciodată cu Ceauşeştii? E adevărat, niciodată nu a fost primit! Domnule, vă spun ceva în premieră: nu există întrebare la care nu putem să vă răspundem! Patriarhul Teoctis a făcut poate concesii, niciodată compromisuri.

Rep.: Părinte Stoica, aş vrea să vă întreb: Dumnezeu, acum în acest moment, de partea cui este, a dumneavoastră şi a BOR-ului sau a mea şi atît?

C.S.: Dumnezeu e de partea adevărului.

Eugen ISTODOR

Fiilor,
această sfîntă lucrare a Catedralei Neamului va fi amplasată în Parcul Carol, în locul Mausoleului Eroilor Comunişti. Este momentul să vadă şi comuniştii cum e cînd îţi dărîmă Teoctist ceva la care ţii.

Părintele Costel Stoica, purtătorul de cuvînt al Patriarhiei, un slujbaş care ştie că pînă la Dumnezeu te plăteşte Teoctist

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioanițoaia, Ştefan Racoviță („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeț Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

FINANŢAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care doarme

Sîntem într-un an electoral, adică anul „bisect“ al partidelor politice. În special al partidului de guvernămînt. Căruia o zi în plus nu-i ajunge să rezolve ce-a făcut în patru ani, dar mai ales să ascundă cît mai bine ce-a făcut. A făcut, de exemplu, avere așa cum ne așteptam. Și cum dracu' să ascunzi la repezeală averea asta și să te dai curat și cinstit? Hai, conturile mai treacă-meargă, că nu umblă singure pe stradă cu sigla PSD-ului în dinți. Dar viloaiele? Alea unde Dumnezeu să le ascunzi, că nu sîntem pe vremea primilor creștini care-și construiau bisericile sub pămînt. Și chiar și acolo dacă ar fi, tot s-ar găsi un ***Evenimentul zilei*** să le scoată la iveală (vezi campania de săptămîna trecută a ziarului în cauză). Parcă au înnebunit și ăștia de la *Evenimentul...* Nu știu ei că cel mai bine se vînd „fetele de la pagina 5“ sau știrile de genul „diavolul a fost interzis prin lege într-un oraș din Florida“ (vezi ***Libertatea*** de marți)? Ce-or avea ei cu vilele ștabilor pesediști? Oricum, își răcesc gura de pomană. Fiindcă românul tot ce vrea el va face. Va înjura vilele, dar va vota PSD-ul. 41% dintre români ***(Adevărul,*** miercuri) n-au nimic de împărțit cu PSD-ul. Ei se luptă cu sărăcia și visează să ajungă căpșunari în Spania. O meserie care s-a dovedit periculoasă, dar ce nu e periculos pe lumea asta? Ați putea spune, după rezultatele sondajului, că românii sînt cam tîmpiți. Ei, bine, nu! Și asta deoarece 70% dintre ei (ne informează ***Ziua*** de miercuri) ar dori o schimbare politică. Numai că rata absenteismului la vot este, după același sondaj CURS (comandat de Societatea Academică din România), de 30%, rezultă că toți românii care vor merge la urne vor să schimbe ceva, dar să rămînă totul cum a fost. Cum „din această dilemă nu putem ieși“, vă propun să ne întoarcem la oile noastre (negre). Nu de alta, dar copiii lui Măgureanu (un el și o ea) tocmai s-au apucat să construiască (cu banii babacului? – aceasta-i întrebarea) nouă (9) vile la Predeal ***(Jurnalul Național,*** joi). Asta în timp ce ***(România liberă,*** joi) Mircea Cosma, președintele Consiliului Județean Prahova, controlează împreună cu familia („familie mare, renumerație mică, după buget“) toate afacerile județului. Dacă toate astea vă stresează, nu-i nici o problemă: bîrlădenii au lansat pe piață o pîine antistres ***(Cotidianul,*** joi). Și dacă nici pîinea asta nu vă ajută să dormiți liniștiți, puteți citi (în ***Național,*** vineri) că Ion Iliescu a fost „huiduit“ cu claxoanele la întoarcerea din Danemarca. Iliescu, ca Iliescu, că nu de grija noastră nu doarme el noaptea. Dacă n-a dormit, n-a dormit de grija Rodicăi Stănoiu. Dar pe asta a rezolvat-o elegant. Cu toate că eu personal n-am rezolvat nimic (din cauza principiului universal românesc „ziariștii latră, caravana trece“), trebuie să vă mărturisesc că de joi dorm neîntors. Nu de alta, dar joi am citit că dl Ioan Rus (vezi *Jurnalul Național)* a declarat fără să clipească: „Gata cu baronii locali!“. Dorm bine și, cînd nu dorm, îmi umblă prin minte niște fraze cam anapoda: „Dacă Europa... să fie cu ochii ațintiți asupra noastră, dacă mă pot pronunța astfel, care lovesc soțietatea, adică fiindcă din cauza zguduirilor... și... idei subversive... și mă înțelegi, mai în sfîrșit, pentru care în orce ocaziuni solemne a dat probe de tact... vreau să zic într-o privință, poporul, națiunea, România... țara în sfîrșit... cu bunsimț, pentru ca Europa cu un moment mai înainte să vie și să recunoască...“

Ștefan AGOPIAN

Să nu credeți
că mi-a fost ușor să-l bărbieresc pe Marian Munteanu, să-l epilez,
să-l micșorez de statură și să-l
prezint ca fiind Lia Roberts.
Iar va învinge!

Virgil Măgureanu, impecabilul artizan al eșecurilor electorale perfecte

canalul mass-midia năvodari

● Știați că postul OTV, dacă își va recupera licența, și și-o va recupera, îl va avea ca tutore sau poate chiar acționar sau poate chiar patron de-a dreptul pe unul dintre cei mai bogați miniștri ai guvernului Năstase: Adrian Năstase? Care va să zică, mercenarul Diaconescu va fi în aceeași firmă cu un ditamai profesorul de drept internațional, posibil președinte al României.

● Celălalt cel mai bogat ministru al guvernului Năstase, Dan Ioan Popescu, are în schimb o pasiune influentă pentru cotidiene centrale. Dacă vreți să știți unul dintre ele, trebuie să vă puneți puțin capul la contribuție și să dezlegați următoarea ghicitoare: ce cotidian a evitat vineri numele ministrului Industriei la relatarea explozivei conferințe de presă a președintelui PD, Traian Băsescu, în chestiunea jafului de la RAFO Onești? Indiciu: are opt litere.

● Pesediștii s-ar putea speria cînd vor afla că se lucrează la un dosar dedicat cenzurii economice aplicate de partidul lor. E vorba despre blocarea bugetelor de publicitate, prin diverse metode, atunci cînd acestea includ publicații locale, mai ales. Mahării PSD dau telefoane firmelor și le amenință cu tot felul de controale dacă mai dau bani „inamicilor”.

Zețarul Ivan

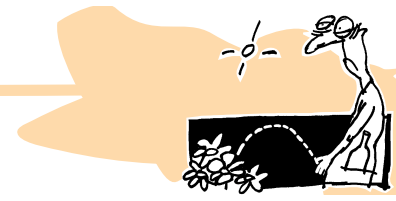

România.
Mici fragmente de neant.

Scuipă, maică, scuipă!

Săptămîna trecută, pe trotuarul din fața restaurantului Nababbo, am văzut două măicuțe: una tînără, drăguță și înăltuță, cealaltă mărunțică și destul de în vîrstă. Cerșeau bani pentru nu știu care biserică sau mănăstire. Cu cîțiva pași înainte de a ajunge în dreptul lor, s-a întîmplat ceva groaznic: măicuța cea bătrînă a tras aer în piept, s-a aplecat puțin în față și a scos din gură un ditamai scuipatul pe care l-a trîntit cu evlavie de pămînt. A fost prima oară în viața mea cînd am văzut o măicuță scuipînd, și trebuie să mărturisesc că măicuțele scuipă, nu glumă!

A nimerit horrorul Brăila

După cum spunea și fostul meu coleg de clasă, Dan Popescu, județul Brăila a devenit un fel de „axis mundi" al vieții social-politice românești. După vizita ambasadorului Michael Guest, în orașul de pe Dunăre este așteptat idolul steliștilor: Gigi Becali. Locul de întîlnire este același: Teatrul „Maria Filotti". Schimbările nu au fost mari: locul covorului roșu a fost luat de cel negru, din semințe, iar lojile teatrului au fost generos împărțite între iubitorii teatrului Steaua și iubitorii teatrului scurt Dacia Unirea Brăila – Divizia B, care au și bricege.

De la viruși vine fata

Dom'le, m-am săturat, am primit viruși prin Internet de la toți colegii mei – ba joia trecută chiar și de la Liviu Mihaiu. Mai rămîne să primesc de la Dinescu, că probabil sînt și viruși care încă n-au aflat că omul nu mai lucrează aici de ani buni. Dacă se poa', i-aș ruga pe virușii ăștia să-mi îndeplinească și mie o fantezie virtuală: aș vrea să primesc un virus și de la mareanacurde-fier@ya,ya,hoo,dasistgut.com. Vă mulțumesc.

Ușor cu metroul pe scări

Stau pe Bdul Timișoara. De cîteva săptămîni, a început munca: s-au desființat liniile de tramvai de acolo și se construiește un nou „metrou ușor". Echipele de muncitori sînt formate din cinci-șase oameni, dintre care întotdeauna cel puțin trei stau și se uită după fete, fluieră, înjură BMW-urile, stau pe iarbă, fumează sau joacă cărți. Acum vine întrebarea mea: de ce mama naibii ne-au spus că se construiește metroul ușor? Că la debitul muncii prestate de muncitori, se vede clar că se construiește metroul greu, dificil și al naibii de dificil.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Noi, românii, avem Europa noastră!

Am fost și eu în „Europa", după ce baroneasa Nicholson i-a strigat lui Adrian Năstase, capul mafioților de pe Dîmbovița: „Corupție, corupție, corupție". „Europa" din Colentina Bucureștiului se întindea la soare ca o rufă năclăită. Chinezi de 156-167 de centimetri zăceau cu pantofii, treningurile, puloverele, fineturile lor „de mort". Și sînt destui „morți" ce le încearcă. Un tată cu Nokia pe ureche își îndemna fiul să mai încerce o pereche nouă de Abibași. Copilul silitor trăgea de pantofi pînă îi ieșeau ciorapii în vîrf. Să nu dea cel sfînt să cazi pradă unei fascinații de „Europa". Amăgirea asta te omoară. Îmbrăcămintea aia e făcută s-o pui pe tine doar pe ultimul drum. De dai coate în tramvai și ieși victorios, umilit rămîi că, doar dacă rupi liniile unui trening Abibas cu cotul, rîde tramvaiul.

Dar „Europa" e a ospitalității românești: românul muncește pentru carnea asta ce intră într-o valiză. Un chinez avea nasul într-o scrisoare, iar un român îi băga strîmbe: „Bă, Țin, îți scrie mă-ta și tu nu știi să citești? Dă, că citesc eu!". Țin ezită, dar se vede că nu știe să citească. Românul i-o ia și-i povestește în română ce-i trece lui prin cap. Adică, ce poate scrie o mamă fiului ei plecat la produs? Mama e aceeași, fiul, etern, românul știe de-astea plicticoase. Și îl ține pe Țin cu gura căscată. Pînă cînd românul începe să rîdă ca prostul. Țin îl concediază pe loc.

La tarabă se vinde chinez: **„Cinez 156-45 cat romanca ca sa casatoresc."** Anunțul e între teniși și voal de mătase. Întreb de „cinez". „A", „Aăăă", mi se spune. Trei chinezi rup mulțimea de curioși și se îndreaptă spre ieșire. E greu să te ții după niște chinezi hotărîți. „Cinez" este Tao. Zice: „Face orice necaz la românca. Curat cinez, curat cinez, nu boli, nu fost la fămăi, nu boli de pasare. Unde pus, colo stat, nu nimic la românca, doar ea să ia de bărbat, să fie zerios. Stii roman, sti Bucresti, sti steagul roman. Vreau cetatean." Întreb de știe poezie, ca să cucerească fata. „No, da dau marfa la fata, ca sabrace mama la ea, tata la ea, aduc matase sabrace fata." El și prietenii lui merg să vadă femeie. 20 de ani, cu liceu, în Voluntari.

Ieșim din „Europa". Ni se urlă: „Ia facturi, bre!". La ieșire, cu 50.000 de lei, pe firmă de București. Facturi fiscale. 70.000, pentru firmă în provincie.

Ajungem în Voluntari. În pragul unei case zîmbea un cărucior. În el, pe patru roți, o blondă. Taică-su' o prezintă: „Am apărat-o ca pe ochii din cap de bărbați."

Eugen ISTODOR

Grup din Shanghai care a fugit de partidul unic chinez ca să dea peste taxa unică țigănească în angroul Europa

Ori la cal, ori la spital

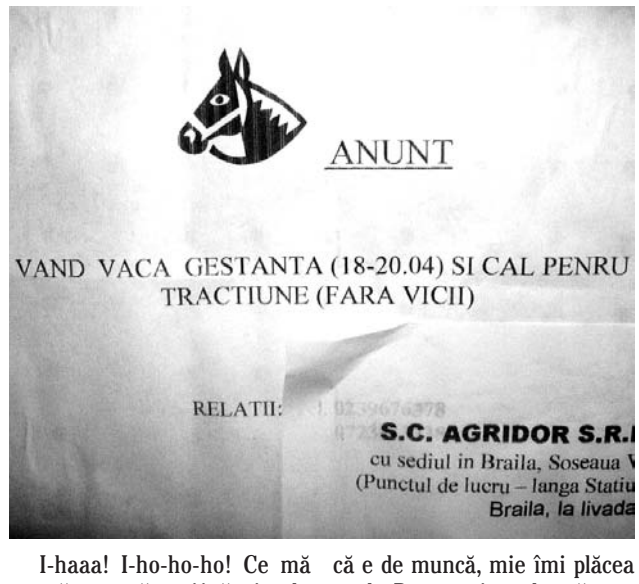
ANUNT
VAND VACA GESTANTA (18-20.04) SI CAL PENRU TRACTIUNE (FARA VICII)
RELATII:
S.C. AGRIDOR S.R.
cu sediul in Braila, Soseaua
(Punctul de lucru – langa Statiu
Braila, la livada

I-haaa! I-ho-ho-ho! Ce mă seacă prostănacii ăștia de stăpîni români! Iar încearcă să mă vîndă, fir-ar ei ai dreacu'! Nu mă mai vor deși, cînd m-au cumpărat de la niște cetățeni rromi, fusese dragoste la prima vedere. Acum sînt disperați, că fără caseta mea de manele preferate puse la maxim eu nu ies dimineața cu căruța. În plus, mie nu-mi place aici, la Brăila, că e de muncă, mie îmi plăcea tot la București, unde mă scoteau stăpînii mei tot timpul prin centru, că se duceau țîncii ăia mici să facă baie în fîntîna de la Universitate și mai stăteam și eu pe pajiște la Teatrul Național „I.L. Caragiale" să pasc gazonul și să mă holbez la studente.

Iapa Sîmbetei

Bursa şpăgilor

Un comisar acursă

Poate că şi la Piatra Neamţ ar putea fi prinşi unii poliţişti cu fofîrlica dacă, din păcate, comisarul Petru Cepoi, şeful Serviciului de protecţie a cadrelor (fost 0215, fost 0962) din cadrul IJP Neamţ, nu ar avea dimineţi atît de frumoase. Cepoi şi serviciul lui ar trebui să îi controleze de ouă, vile şi bani nemunciţi pe coleji, dar dimineţile frumoase, ca să vedeţi chestie, îl cam împiedică. Motivul e că Cepoi nu stă în Piatra Neamţ, ci taman la Bacău, la 60 de km distanţă. Iar dimineţile sînt aşa de frumoase tocmai pentru că de la Piatra Neamţ vine o Dacie care îl ia de acasă în fiecare zi. Uneori, îl şi duce înapoi. Banii de benzină, nişte milioane bune pe lună, sînt luaţi din bugetul IJP Neamţ şi îi sînt alocaţi tocmai de colejii pe care ar trebui el să îi verifice. Luxul provincial în care se scaldă Cepoi contrastează flagrant cu sărăcia lucie în care se zbat subordonaţii lui. Cei patru poliţişti ai serviciului nu prea primesc maşină pentru treburile din teritoriu pentru că nu e benzină, iar cînd li se dă Dacia, se bagă toţi patru şi maşina îi lasă pe fiecare pe rînd pe unde au treabă. Pentru acest lux, Cepoi este recunoscător, lucru care se vede din faptul că, practic, anul trecut nici un poliţist nemţean nu a fost demis ca urmare a vreunei informaţii furnizate de Cepoi.

Ciobănaş
cu 300 de Cepoi

Somnoroase sărăţele pe la cluburi se adună

Duminică după-amiază un grup de specialişti au servit nişte barbiturice calde şi au ciocnit apoi un pahar de apă oxigenată cu ocazia Zilei Internaţionale de Combatere a Insomniei. Conform cifrelor prezentate acolo, 25% din populaţia României suferă de lipsă de somn. Astea 25% parcă ar semăna puţin cu procentele unei alianţe de opoziţie, nu? Dacă ne-ar întreba, noi am recomanda împotriva insomniei vechea metodă cu număratul oilor. Dacă cineva l-ar întreba însă pe premierul Năstase, dînsul le-ar prescrie evident număratul ouălor.

Grupul Ouă

ŞEULENE, POŢI SĂ DIFUZEZI SPOTUL „EVENIMENTULUI ZILEI", DAR BAGĂ ÎNAINTE UN AVERTISMENT: SPOTUL CONŢINE – SCENE DE HOŢIE EXPLICITĂ; – LIMBAJ OBSCEN DE LEMN; – ALUZII SEXUALE CU PRIVIRE LA OUĂ

Calcul electoral:

PSD vrea să păstreze guestul

Săptămîna trecută, Michael Guest s-a urcat într-o maşină de teren şi a dat o fugă prin Galaţi. În acelaşi timp, să vezi potriveală, pesediştii gălăţeni o luau şi ei la fugă. Dar nu de teama PNA-ului, ci ca să se alăture abuziv cu maşinile lor scumpe la coloana ambasadorului, sperînd că astfel vor mai culege un vot, două de la gurile-cască înfometate strînse pe marginea drumului. Vizita ambasadorului a fost fructificată apoi de ministrul Dan Nica, acesta ducîndu-l pe Michael Guest la o tăiere de panglică în Parcul Soft din Galaţi. Panglică ce aştepta de cîteva luni să fie tăiată de mîna întîiului premier al ţării. Care mînă însă probabil că nu s-a putut rupe nici măcar pentru o zi de la numărat diverse chestii. Ştiţi dumneavoastră, chestiile alea pentru care înainte vreme exista la guvern un Micky Şp.

Nica a lu'
Adrian a Presei

Senzaţional:

Adrian Năstase este profesor universitar la Ferma din Cornu!

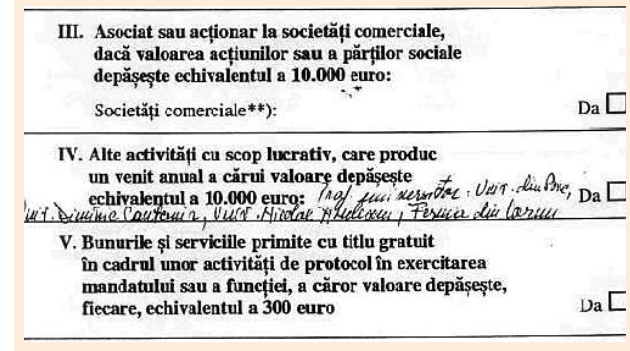

III. Asociat sau acţionar la societăţi comerciale, dacă valoarea acţiunilor sau a părţilor sociale depăşeşte echivalentul a 10.000 euro:
Societăţi comerciale**): Da ☐

IV. Alte activităţi cu scop lucrativ, care produc un venit anual a cărui valoare depăşeşte echivalentul a 10.000 euro: Da ☐

V. Bunurile şi serviciile primite cu titlu gratuit în cadrul unor activităţi de protocol în exercitarea mandatului sau a funcţiei, a căror valoare depăşeşte, fiecare, echivalentul a 300 euro Da ☐

Averea lui Adrian Năstase nu stă pe loc nici măcar o clipă, însă, de Ziua internaţională a femeii, nici premierul nu a stat cu mîinile în sîni. Pe 8 martie a.c., Năstase şi-a pus semnătura pe noua declaraţie de avere. La capitolul IV al foarte bogatei sale declaraţii – Alte activităţi cu scop lucrativ, care produc un venit anual a cărui valoare depăşeşte echivalentul a 10.000 de euro – Năstase a scris, negru pe alb, cu mînuţa lui grăsuţă, următoarea perlă de neuitat: „Prof. universitar: Univ. din Buc, Univ. Dimitrie Cantemir, Univ. Nicolae Titulescu, Ferma din Cornu". Cum materiile pe care prof. univ. Năstase le predă la Ferma din Cornu sînt, mai degrabă, nişte materii prime, nimeni nu îl poate acuza pe premier că Ferma din Cornu scoate absolvenţi pe bandă rulantă şi că aceşti absolvenţi sînt la fel de proşti ca găinile.

Oul flegmatic

„La Pandelică" te prinde cu şpaga mică

Am fost informaţi că, în podul primăriei sectorului 1, primarul Vasile Gherasim a înfiinţat un serviciu pe care angajaţii instituţiei îl numesc „La Pandelică" – adică un serviciu de monitorizare care urmăreşte tot ce mişcă-n instituţie, plicul, şmenul. Aşadar, stimaţi funcţionari, aveţi grijă ce atenţii primiţi şi nu cumva să le ţineţi numai pentru voi: PSD-ul tocmai şi-a dat seama că este furat la şpagă de propriii lui funcţionari!

Instinct viceprimar

Vadim face turul României Mari cu ambulanța

Probabil că ambulanța din imagine ar fi trecut neobservată, sau n-ar fi trecut deloc, dacă între ea și un mare senator PRM n-ar fi existat o relație adevărată, sinceră, bazată pe respect și, bănuim, pe diferite afecțiuni. În fine, ca să nu vă mai ținem prea mult cu tubul de O_2 la gură, vă spunem că Salvarea asta a fost plantată special, în fața Casei de Cultură din Constanța, cu ocazia sosirii în incintă a lui Vadim. Pentru cei care țin la chestii de profunzime, diafragmă sau compoziție, trebuie să spunem că undeva în spate se vede galeria echipei Farul Constanța, tocmită special de PRM ca să asigure ambianța sonoră în rarele momente în care s-ar odihni gura tribunului. Oricum, chestia cu prezența ambulanței ar trebui aprofundată. N-ar prinde la electorat o lansare de candidatură la care Vadim să vină cu o coloană de ambulanțe, nu cu dube și jeep-uri, iar în punctul cel mai fierbinte al festivității să țîșnească de undeva de sub o masă de consultație, sub o ploaie de rețete scrise pe confetti?

Consult Onorific

Lansări cu cîntec, abonamente și voie bună

Dacă noi, românii obișnuiți, ne-am cam obișnuit cu ideea că Europa e departe, ei bine, studenții pînă-n 26 de ani se pot considera deja intrați în marea familie studențească europeană. Pot pleca în Europa cînd vor, dacă și-au luat pachet de acasă. E vorba de un pachet oferit, în comun, de organizația **Euro >26**, filiala din România, și de Banca Transilvania. Pachetul conține un ID, adică un act de identitate pentru studenți, act care a fost adoptat drept ID propriu și de cîteva universități din țara noastră, și de un card bancar co-branded, destinat aceleiași categorii de vîrstă, emis sub sigla **Visa electron** de Banca Transilvania. Asta înseamnă că posesorii acestui pachet beneficiază de foarte multe reduceri, la noi și în Europa, iar pe perioada ieșirii în străinătate beneficiază și de asigurare medicală de transport gratuită. Lansarea acestor noi produse s-a făcut recent în două centre universitare, Oradea și Iași, în prezența unei delegații mici, dar vioaie a revistei noastre care este partener media. Am început cu Oradea, unde nu a trebuit să mai batem la nici o ușă pentru că exact atunci, pe 17 martie, Universitatea din Oradea avea *sărbătoarea ușilor deschise!* După deschiderea oficială a urmat conferința de presă la care s-au dat lămuririle necesare despre aceste carduri. Delegația revistei noastre a profitat de ocazie și și-a deschis un stand unde a promovat abonamente cu o reducere de 75 %, ceea ce , trebuie să recunoașteți, nu e de ici, de colo! Seara, în Aula Magna a avut loc un concert pe care spectatorii nu-l vor uita multă vreme. Dacă despre Ada Milea știau multe, Florin Chilian, cel de-al doilea protagonist al concertului, era mai puțin cunoscut. Dar după cîteva cîntece, Florin Chilian i-a făcut pe cei prezenți să fredoneze cu el și să întrebe, la ieșire, cînd vor putea cumpăra noul său disc. Cei doi cantautori au acordat autografe de era să facă febră musculară, fapt ce le-ar fi periclitat recitalurile următoare! După concertul din Aulă, începînd cu ora 21, la clubul Heat din Oradea, studenții au beneficiat și de un concert gratuit Cassa Loco. Despre lansarea de la Iași, în numărul viitor!

Magnat cum laude

Dana Năstase a făcut filozofia mică

Site-ul Ambasadei României în SUA *(http://www.roembus.org/english/journal/Vizita_Nastase_10_2001/bio_daniela_nastase.htm)* a făcut o dezvăluire șocantă. Biografia Danei Năstase prezentă aici sună, fragmentar, așa: *„A sociologist by training, Mrs. Năstase obtained her degree in 1975 at the University of Bucharest, Faculty of Philosophy.... Dana Năstase was born on May 24, 1955 in Bucharest“.* O simplă scădere ne va dovedi faptul că Dana și-a terminat facultatea de filozofie la 20 de ani. Ceea ce înseamnă că Dana Năstase a intrat la facultate la 16 ani. Ceea ce înseamnă fie că nu a făcut clasele VII-VIII, fie că cei 7 ani de-acasă sînt doar 5.

Filosofia Vicoveanca

Poliția presei

Un tramvai numit credință

ntului și anul). Spe-
susțin că prelucrarea
lor va mai dura cel
i ani. „Este unul din-
mai mari tezaure
atice descoperite vre-
n România și este
nteresant pentru că
rietate de nominaluri
tență", a declarat
Munteanu, conser-
Institutul de Arhe-
in Iași.
amdată, nu se știe

Cercetătorii de la Institutul de Arheologie din Iași susțin că terenul, aflat acum în proprietatea lui Traian Periade a aparținut vatmanului Nicoriță.

Vatmanul Nicoriță a ctitorit în prima jumătate a secolului al XVII-lea o biserică, puțin mai sus de amplasamentul casei soților Periade.

Din actele de proprietate ale casei reiese că locuința

Jurnalul Național de luni, 15 martie ne spune pe o pagină întreagă (p. 17) cum a găsit Traian Periade din Iași, chiar dedesubtul casei sale, 14.000 de monede de argint din sec. XV-XVII, comoară pe care a predat-o statului în ciuda ofertei tentante făcute de un negustor de profil. Toate bune și frumoase pîn-aici. Mai departe însă, lucrurile o iau complet razna cînd nimerim peste o poză, urmată de o relatare mai largă, care prezintă locul în care arheologii au găsit monedele, adică „tainița vatmanului". Care vatman, soro, în secolul XVII? Cum care? Vatmanul Nicoriță, cel despre care arheologii din articol susțin că ar fi ctitorit chiar și o biserică pe undeva prin zonă. Uite, de-aia sînt de apreciat vatmanii moldoveni din secolul XVII, aveau idei, dom'le, nu stăteau să citească ziarul cîte-o juma de oră la cap de linie, pînă se umplea tramvaiul cu călători. Se gîndeau, marcau banul, ctitoreau biserici și-aveau și ei o garanție că se urca-n vagoane lumea care venea la slujbă. Vatmanii ăștia din ziua de azi s-au prostit de tot. Stau pe cîteva milioane de la stat, de-abia, de-abia își plătesc întreținerea la un apartament la bloc, darmite să mai pună și bani de biserici. Adevărul e că nici nu se preocupă.

Alin IONESCU

Hristos anticipat a doua oară

În *Monitorul Expres* din Brașov, în ediția din 9 martie a.c., este găzduită o fotografie cu explicație sub titlul *40 de martiri pentru credință.* Fotografia reproduce o icoană cu cei patruzeci de mucenici. Explicația, însă, alunecă temporal rău de tot și sună, în prima frază, cam așa: *„Cei 40 de mucenici, care au trăit la sfîrșitul sec. III î. de Hr. în Asia Mică, pe vremea împăratului Dioclețian, erau 40 de ostași creștini ce mărturiseau și predicau oamenilor despre credința lor"*. Că autorii nu știu cînd a domnit Dioclețian, mai treacă-meargă, dar să nu știe ei că *î. de Hr.* înseamnă înainte de Hristos, asta chiar că e greu de înțeles. Căci, înainte de Hristos cu trei secole, creștinii nu-și făcuseră loc nici măcar în profeții!

Ioan T. MORAR

Dacă soț nu se poate, atunci măcar o sosie

Am putea zice că Adrian Năstase a luat cam tot de la Ceaușescu: pasiunea pentru artă, priceperea la zootehnie, fata fostului ministru de la Agricultură (cu tot cu pensia soacrei), biroul de la casa NATO, pe Micki Șpagă și, în curînd, chiar și pe Ion Iliescu. Un singur lucru nu va reuși să-i ia: sosia. Nici n-ar avea cum, avînd în vederea fizionomia tip Scornicești a acesteia – sensibil diferită de fizionomia tip Tărtășești, care a răzbit de-a lungul generațiilor nu prin flacăra proletarilor, ci prin felinarul căruței. Ciudat lucru, gena lui Năstase dă indivizi mai înalți, deși poporul acestuia a stat veacuri la rînd cocoșat prin cotețele cu găini ale neamului lui Ceaușescu. Dar să nu ne aruncăm în speculații antropologice și mai bine să încercăm să găsim soluții. Am și găsit: domnul fanfarist din imaginea alăturată, care seamănă leit cu primul fanfarsist al guvernului Năstase. L-am descoperit la o primire oficială și credem că, dacă îl loc de trompetă i s-ar da un trombon, l-ar putea substitui pe Adrian Năstase în orice program de știri.

Adrian Născase

Bat vînturi de schimbare în toată țara!

Fantastic! Cică 72% dintre români își doresc o schimbare politică. Da – adică să se schimbe Constituția și să candideze domnu' președinte Iliescu și a patra oară!

Adam și Altceva

Damele de campanie

Ani de liceu, cu emoții la mîna cu care votezi

Candidatul PSD la primăria Brașov, rectorul Universității „Transilvania", Sergiu Chiriacescu, a început să-și fiftie trupul și imaginea prin liceele brașovene. Ca să explice cum vine, sanchi, cu admiterea la facultate puștilor care fac anul ăsta 18 ani, vîrstă la care orice tînăr își ia viața și ștampila de alegător în mîini. Legea învățămîntului zice, la art. 11, alin. 2, că „în unitățile de învățămînt se interzice desfășurarea activităților de organizare și propagandă politică", dar asta nu se pune. Cine să se sesizeze? Directorii liceelor, care pînă să vină PSD la putere și să se înscrie și ei în partid, nu visau neam la așa poziție? Să luăm exemplul directoarei prestigiosului Colegiu Național „Andrei Șaguna", Mariana Ionescu, de curînd gazdă a candidatului Chiriacescu. Stimabila a avut o carieră de telenovelă, de se cutremură de plîns femeile de serviciu ale colegiului. Pînă în 1990 a fost muncitor la uzina „Steagul Roșu", iar după a sărit direct la catedra „Șagunei". De aici, cu sprijinul tovărășesc al pedeseriștilor, a zburat taman în postura de inspector-șef adjunct al învățămîntului brașovean. Odioasa guvernare cederistă i-a dat un pic de relache – dar după ce PSD-ul și-a readus marianvanghelii la guvernare, distinsa s-a pus șefă peste cel mai tare liceu brașovean. Greu începutul, fericită continuarea. Se cere așadar un final fulminant, dar pentru asta trebuie mai întîi ca elevii liceului să învețe la ora de geometrie electorală cum se înscrie ștampila de vot în pătrățelul corect.

Marian Vă-nchelie

Hoție pe întreg teritoriul țării

Bă, băieți, se fură în țara asta ceva de speriat! Ziarele dau cifre peste cifre, care mai de care cu mai multe zerouri și cu mai multe implicații personale: vile, mașini. Am făcut, astfel, un experiment de obsedat de adunări, dar de nepriceput la inginerii financiare. Am adunat din ziarele de săptămîna trecută cifre delapidate de-a lungul mandatului ăstuia în general de pesediștii noștri hoți și de acoliții lor. Deci, *Jurnalul Național, Evenimentul zilei, Adevărul* au publicat următoarele multe zerouri: 400 de miliarde de lei pentru clienți politici PSD în Buzău pe un proiect SAPARD pentru apă potabilă la sate, adunat cu 8-9 milioane de dolari pentru prietenii lui Mircea Cosma, președintele Județenei Prahova, plus zeci de milioane de euro duse de Apa Nova departe, în propriile conturi, prin lucrări fără licență, plus 4.000 de euro șpagă unui funcționar din Buzău, plus 11 miliarde de lei furate de Boșcodeală, primarul de la Buzău, plus două miliarde de lei pentru imagine bună în Spania, plus 60 de miliarde de lei către firma lui Seranficeanu, prefect de Hunedoara, plus 35 de milioane de dolari către avocatul Neagu, parlamentar PSD, prietenul lui Năstase, plus 2,5 miliarde de lei pentru prefectul Serac de Bihor, plus 500.000 de euro, vila lui Mischie de Gorj, plus 300.000 lui Nedelut, funcționar în Finanțe, plus 350.000 către Bebe Popescu, deputat de Gorj, plus 1.100.000 de dolari ai prefectului de Constanța, Martin, plus tunul lui Iacubov de 15.000 de miliarde de lei, plus 6.500 de miliarde de la CEC către ANL-ul lui Mitrea. Trageți linie și adunați și dumneavoastră. Curat s-a furat: 4.965 miliarde de lei, 44 de milioane de dolari, 11 milioane de euro. Asta înseamnă că potentații și-au tras în conturi personale bugetul Sănătății și se întreabă de ce gura mamii lor de bolnavi înghite atîta medicament sau de ce nu le ajung banii pentru ANL și săli de sport. De aceea, e chestie de mare tupeu ca să ceri bani de la CEC, după ce l-ai lăsat pe Iacubov să fure bani ce ar fi putut să ridice case ANL cu duiumul și săli de sport cu carul. Uă, Năstase, jos Năstase? Nu sînt recomandate vorbele astea pesediștilor corecți ori femeilor din troleibuze cu copii în brațe! Nu, recomandarea noastră este de a se pune pe sine și pe ai lor pe liste electorale sus, tot mai sus. E loc de furat mai bine!

Eugen ISTODOR

Opera de trei parale la întreținere

Scrieți, români, scrieți pe orice, dar mai ales pe avizierul de la bloc. Avizierul a devenit un adevărat spațiu de manifestare a spiritualității de bloc. Dacă după blocuri îi găsim pe hip-hop-erii ce și-o trag deja banal în venă, în față avem parte de o faună mult mai interesantă ce și-o trage toată ziua la imprimantă. Neliniștile de peste noapte se pun în fapt la avizier imediat ce se ivesc primii zori, astfel că nici o trăire a administratorului nu se pierde – toate se transformă în literatură. Avem afișate, în acest caz, primele două volume dintr-o trilogie pe care de-abia așteptăm s-o vedem terminată. Ca să știm și noi, dom'le, cine-s nesimțiții ăia care lasă ușa deschisă, să o trîntească vîntul și să tulbure spiritul creator al administratorului. Nu mai poate omul să scrie un eseu despre locatarii care se cacă-n lift, că-i zboară imediat foaia de la imprimantă din cauza curentului.

Emil Bloc

cu mîinile curat murdare

Incinerare humanum est

Povesteam anul trecut, la o dîră de dioxină și un iz de furan, despre un incinerator pentru deșeuri medicale care era gata-gata să dea în clocot la Constanța. Firma care se angaja să administreze instrumentul era Full Management. Din documentația și din fumul ce gravitau în jurul afacerii nu se deosebea clar calitatea societății: aceea de proprietar sau cea de chiriaș al terenului pe care se ridicase incineratorul. În plus, adresa din studiul de impact nu se pupa cu adresa din acordul de mediu și tot așa. În jurul incintei rîd în soare, dar nu prea e rîsul lor, cîteva blocuri și o grădiniță, deși experiența tristă a altor popoare, care au avut bani înaintea noastră să-și facă asemenea cuptoare, a făcut ca incineratoarele să fie scoase în șuturi în afara aglomerărilor urbane. Ca să nu ne mai lungim, trebuie spus că cei doi acționari ai firmei Full Management erau Bălan Gabriel Lucian și Dumitru Călin, oameni de afaceri din Constanța, iar dioxina și furanul sînt cele mai toxice substanțe create artificial în galaxia noastră.

Boon. Recent, cetățenii care dormeau în apropierea incineratorului, care cu gîndul la Pamela, care la Jojo sau doar la vecina de la 3, au simțit iritații pe căile nazale, la gît și la ochi. Au pus neplăcerile pe seama activităților de la vecinii care ard seringi folosite, degete căsăpite și alte jeguri rezultate din activitățile medicale. Nimeni nu poate băga mîna în foc (cu atît mai puțin în cel de la incinerator) că sursa neplăcerilor era chiar acolo unde vă gîndiți voi acum, dar unele lucruri sînt certe: Organizația Mondială a Sănătății spune că dioxinele pot afecta sănătatea omului și a altor organisme chiar și în cazul în care zburdă în concentrații pitice; Inspectoratul de Mediu a furnizat firmei-administrator o autorizație de mediu pentru efectuarea de teste, însă reprezentanții organizației ecologice Mare Nostrum (Constanța) spun că așa ceva nu există în legislația noastră de mediu; nu există în România nici măcar instrumente care să detecteze, altfel decît cu mucoasa nazală, emisiile de dioxine și furani. În sfîrșit, ca să fie și mai îmbîrligată treaba, firma Full Management, pe care ați cunoscut-o mai devreme, a suferit unele schimbări – sperăm că nu din cauza noxelor. Numele său actual este ECO Fire Sistems SRL. Bălan Gabriel Lucian s-a extirpat din afacere, iar în locul său a apărut o doamnă, Coca Petrescu, care a vîrît în firmă 70.000.000 de lei și 69 de ani. Mulți înainte!

Ecologică Contra

Tupeu 2004

Libertatea de exterminare a presei

Cum adică Opoziţia n-are spaţiu de antenă? Păi, la cîtă poliţie şi procuratură apare la *Ştirile de la ora 5* şi la *Urmărire Generală,* n-ajunge cît spaţiu le dăm duşmanilor noştri tradiţionali la televizor?
VIOREL HREBENCIUC Vicepreşedinte
HILDEGARD CAROLA PUWAK Vicepreşedinte
DAN IOAN POPESCU Vicepreşedinte

Grup conducător din PSD, un partid ce tratează presa liberă şi televiziunile după îndemnul militar „Aservim Patria!"

Partidul nostru terorist, Al-Coaeda lui Năstase, Agathon și Ilie Sârbu, și-a scos dinamita și vrea să arunce rahatul în care a adus România în aer. Băieții nu mai au răbdare și, pînă să se apuce de furat voturile cu camionul, s-au gîndit să scoată presa în oraș, la un viol cu prăjitură. Prăjitura o servesc de ochii Bruxelles-ului, în timp ce violul e 100% românesc și se întîmplă noaptea, cînd doarme tanti Nicholson, iar golanii de la PSD au chef de distracție și dictatură. N-o să fim dați niciodată afară din Europa – pentru că n-o să intrăm niciodată în ea. Din cauza lor:

Tupeu 2004 (3 puncte): **Partidul.** *Băieții* s-au supărat tare pe presă. Și, întrucît Agathon, Năstase și Iliescu au avut noaptea coșmaruri cu democrația, nu s-au mai putut abține și au decis să încheie cu moftul ăsta: *Evenimentul zilei* a fost interzis pe radio-uri de sluga impertinentă **CNA**, adică nu și-a mai putut susține campania publicitară – pentru că PSD-ul s-a apucat să facă dedicații cu *Dumnezeii mă-tii* la adresa presei libere pe radio-urile aliniate partidului. Totuși, dacă nu-i oprește cineva pe ăștia, în curînd libertatea presei se va rezuma la reclamele cu CFR-Marfă din *Adevărul,* iar singura formă de exprimare liberă va fi să aștepți pînă îți moare o rudă apropiată ca să poți să strecori cîte un „Jos Năstase!" la *Decesecomemorări.*

Prostie 2004 (2 puncte): **Grigore Zanc.** Deșteptul ăsta de la PSD zice cu gura ceea ce, de fapt, gîndește tot partidul cu picioarele: cică presa este vinovată de blocajele din relația cu UE! Adică: noi, PSD-ul, furăm și cu fundul, dar vouă nu vă pasă de țara asta nenorocită și, în loc să vă ocupați de adevăratele probleme ale țării, stați cu gura aceea proastă pe noi. Adică voi știți cîte drame se întîmplă la *Horoscop*, la *Starea vremii*, la *Cursul valutar?* Nu meritați nici să vă asuprim, popor de nerecunocători!

Măgărie 2004 (1 punct): **Senatul României.** Senatorul Dumitru Codreanu a cerut să plece în Statele Unite, la simpozionul „Reciclarea deșeurilor industriale și casnice", comandîndu-și și o diurnă de mii de dolari. Numai că domnul senator habar nu are de limba engleză! Simpozionul ar trebui redenumit: „Reciclarea gunoaielor industriale, casnice și parlamentare, prin alegeri libere. Sau Procuratură."

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	15 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	4 puncte

protecția presei

Time is *Monitorul*

Trustul de presă care edita *Monitoarele (Monitorul de Iași, de Vrancea* etc.) trece printr-o nouă criză. Mihai Iacob, cel care a devenit proprietarul titlurilor, le-a tratat cam cum s-ar pricepe să trateze presa un șmenar de valută dintr-un cartier studențesc. Când harul de manager de media al dlui Iacob și-a dat în petec și a început vânzarea către baronii PSD a titlurilor, echipele editoriale au părăsit corabia care-și pusese flamura de pirat și au editat publicații alternative (mai cunoscută e rețeaua *Ziarul de...).* Consecvent filosofiei de șmenar, la despărțire, datoriile pe care dl Iacob le avea din publicitate către partenerii locali, au fost șterse total din memorie. Ei bine, uite că după doi ani de procese, una dintre firme a reușit să parcurgă calea legală a recuperării și, pentru că uitucul nu a înțeles nici sentința definitivă, i s-a pus sechestru pe toate conturile pe care le are în România, pentru recuperarea a 1 miliard lei. Ce face un băiat de mahala devenit proprietar de presă? Își folosește ziarul ca aruncător de flegme. Uite că acum știți de ce veți citi în *Curentul* texte despre Alexandru Lăzescu și Dan Radu sau Cezar Caluschi, câștigătorii procesului contra dlui Iacob.

Preservativ

Mama lu' Ștefan cel Mare, la știrile sportive

Doamna Agripina (din imagine) îl cunoaște pe primarul Bacăului de mic copil. Pe atunci, Dumitru Sechelariu nu era Ștefan cel Mare. Pe atunci, doamna Agripina nu se gîndea că, din taxatoare pe autobuz, va ajunge într-o zi, peste noapte, patroana unei firme de transport public, Transport Public SA. Între timp, Doru a crescut, s-a făcut mare, a devenit Ștefan cel Mare, a apărut la televizor de mai multe ori, iar doamna Agripina a mai devenit încă o dată mama lui Doru, mama Bacăului, mama lui Ștefan cel Mare. Apoi a apărut și ea la televizor, la PRO TV, și, de atunci, doamna Agripina a devenit propria ei mamă.

Mama Sutra

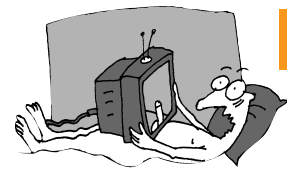

Anacronica TV

Ochiul la televizor

Treziți-vă! Chiar nu vedeți ce se-ntîmplă? Deja eu îmi pierd mințile. E peste tot. Nu pot să cred că nu vede nimeni conspirația asta. Cum adică, ce conspirație? Chiar nu vede nimeni „Ochiul"? Ochiul ăla, masonic, de pe bancnota de un dolar. E peste tot, domnule. E la *Big Brother* ca siglă mare în studio. E în toate promo-urile și sigla Prima TV. E sigla emisiunii *Balada Presei* de la Național TV. La Acasă TV, nu se vede cu totul în siglă, ci doar o sprînceană roșie. Da' mie mi-a fost de ajuns să îmi dau seama. Ca să nu mai vorbesc de sigla TVRM, care e la fel ca aia de la Prima TV, doar că e o pleoapă roșie și una albastră. „Ochiul" a pătruns în toate nivelurile, la toate audiențele. Eu nu știu ce ne pregătesc, ce ne așteaptă, dar nu mai pot să dorm noaptea din cauza „Ochiului". Închid televizorul, închid ochii și îl visez. Mă cutremur. Mai ales că e clar mîna PNȚCD-ului.

Ochi one Kenobi

Trampa și ecranul

Concurentul Aly, singurul care a reușit să-i arate postului Prima TV ce înseamnă un rating de 25 de centimetri

★ Michi Alexandrescu, marele comentator de F1 care m-a exasperat sezoanele trecute, s-a întors. Zice: „ecartul e mult și puțin în același timp". Filozofic, ce mai! Aș vrea și io să comenteze Michi puțin sau deloc în același timp.

★ Dom'le, ce să zic? Am văzut-o pe Teo cu niște egări adunați pe la genunchi, cu role și o bluză roz cu verde, suflecată la mîneci, și brusc mi-am dat seama de ce zice lumea că se îmbracă prost. Vă imaginați că Tanța trebuie să se îmbrace în femeie de serviciu din aia super-săracă doar ca să nu o eclipseze.

★ Știți reclama la ketchup cu roșia galbenă care pozează și fotograful roșie roșie îi zice: „Arată-mi frunzulițele apetisante"? Mă întreb ce organ reprezintă frunzulițele la o roșie. Dacă ne uităm la imagini, zicem că e părul, dar dacă e să ne gîndim la geneza roșiei, e părul din jurul buricului. Și ce naiba poate fi apetisant la părul din jurul buricului?

★ Mihaela Tatu s-a apucat de slăbit, pe baza rețetei *Teo.* A mai rămas Bebe Sexologul să se apuce și el de dietă, tot după rețeta Teo și, dacă nu merge, să rămînă însărcinat măcar, după rețeta Rădulescu.

★ Am ajuns la concluzia că Luciu are două personalități. Cea de zi, cînd e bucătăreasă sexy la *Teo,* și cea de seară-dimineață, cînd e cîntăreață sexy în trupa Laguna pe la alte emisiuni. Tragedia e că nici acolo, nici dincolo, nu e plătită ca să vorbească.

★ Pe Antena 1, la *Observatorul* de sîmbătă, Gabriela Vrînceanu Firea a zis că Adelin Petrișor se află la Prișnița, la niște filmări de front. Dacă era acolo și Cătălin Radu Tănase – și sigur era, că nu putea să rateze așa ocazie –, poate s-au văzut amîndoi la o prișniță cu ceai de coada-șoricelului albanez sau, poate, una mai specială cu ceai de tufă de Veneția.

★ Vineri, la *Focus,* pe Prima TV, un popă vorbea despre poziția bisericii față de *Big Brother* și, ca să nu se plictisească telespectatorul fără imagini, ăia din studio au băgat cîteva faze cu Galeriu care citea niște hîrtii. Mi-i imaginez primind comanda „niște imagini de arhivă cu popi" și scotocind, săracii, prin benzi pe-acolo pe la ei: măicuță la Voroneț... mhh, nu prea ar merge, Teodosie la sfințire de en-gros, hai, bă, c-asta o dăm la economic, uite, bă, aici niște faze cu Galeriu. E mort, bă! Hai, mă, lasă, că nu se prinde nimeni și ce, e mai tare ăsta ca *Big Brother?*

★ Am văzut la *Teleshopping* o chestie nouă, absolut bestială de data aceasta: pinguinul cu aburi. Îl iei de coadă și-ți aburește tot ce vrei prin casă. Cada, oglinda, aragazul, aburește și prin veceu, pe canapea, tot. Ce e nasol e că nu răspunde la telefon în locul tău să-ți aburească nevasta în cazul în care tu nu prea ești în inspirație și ești în criză de abureli.

★ La procesul ăsta nou al etapei, Gigi Becali m-a complexat de cap cu noua teorie conspirațio-nisto-masonică-antenaunu-pu-ristă. O să încerc să vă explic cum gîndește Gigi: Tolontan de la *Gazetă* mă atacă pe mine. Dar *Gazeta* e a Antenei 1, care îl are patron pe Voiculescu, care e de la PUR, care o sprijină pe Lia la președinție, care Lia e învățată de Dick Morris ce să spună. Deci Dick ăsta mă atacă pe mine, Gigi, ca să nu ajung președinte. Acum, noi zicem că raționamentul e corect, dar incomplet. Complet ar fi așa (continuăm de la D. Morris): Dick l-a consiliat pe Clinton care, democrat fiind, e la cuțite cu republicanul de Bush, iar Bush e ofticat rău pe Al-Qaeda. De unde rezultă că Becali tre' să aibă grijă să nu calce pe coada teroriștilor sau pe cea a democratului Kerry. Asta tre' să-nțeleagă Gigi.

★ În ziua în care au fost publicate rezultatele sondajului CURS, toate mediile au dat procentul PUR ca fiind de 4%, în afară de o singură televiziune, care l-a prezentat ca fiind de 5%. Ia să vedem dacă ghiciți care anume. Să fi adunat cei de la Antena 1 precum Pristanda și procentul de la Primărie și pe ăla de la școala de fete?

★ Vineri, Antena 1 a dat un material despre ce-și doreau vedetele cînd erau ele mici. Mi-a plăcut că una dintre vedete a fost chiar Copilul Minune, care ar fi trebuit întrebat ce și-a dorit atunci cînd este mic.

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Spania nu mai este ce este! Nici Big Brother *nu mai este ce este! Într-o singură săptămînă două speranțe ale Mariei au fost năruite dintr-o lovitură, dintr-o bombă, mai bine spus.*

Vergilică: *Mai pleci în Spania?*

Maria: Plec.

Vergilică: *Stai, dracului, aicea! Ce, vrei să mi te întorci din ăla, erou?*

Maria: Da, dar ar fi bine, erou-martir, 30 de milioane, ca să plătești întreținerea și ceva bani la teșcherea.

Vergilică: *Dar de ce sînt ăia eroi-martiri ai neamului și noi care trăim din milionul ăsta pe hîrtie în București nu sîntem?*

Maria: De ce? Păi, de ce nu, că își face Năstase campanie.

Vergilică: *Nu mai are nici un Dumnezeu ăsta, Doamne iartă-mă…*

Maria: Ăia, că nu au fost la hoție, dar nici la chestii curate nu au fost, au sărit în aer, bun, destinul, dar de ce Năstase vrea să ne facă pe toți așa, neam de kamikaze, că a zis la Mehedinți că să plecăm toți la produs. Ca să-și umfle gușa aia a lui cu dările noastre la stat.

Vergilică: *Auzi, dar de ce nu sînt eroi?*

Maria: Păi, sînt eroi, dar nu să mi-i ridice Năstase la eroism, că el i-a dat afară din țară. Sînt eroi pentru părinții și copiii lor, că s-au dus ăia să muncească să-și scoată familia din sărăcie.

Vergilică: *Dar mai sînt eroi dacă lucrează la negru?*

Maria: Grea întrebare mi-ai pus! Eu știu?

Vergilică: *Te-am prins, te-am lăsat în Andreaua goală, cum e aia, Andreea, de la* Big Brother!

Maria: Nu m-ai prins, cum să mă prinzi, păi, mă prinzi cu blasfemia aia, că s-a dat de ziua eroilor?

Vergilică: *Să se bucure și ochiul lor mort de o bucată de fată! Ha!*

Maria: M-am gîndit la ideea ta cu lucratul la negru și cred că sînt eroi și așa, fiindcă au luptat pentru libertatea lor de oameni ca să nu mai depindă de astea din țară, că de ce să-i dea lui Năstase banii, ce face Năstase? Te alungă din țară.

Vergilică: *Lasă-l dracului, ce dracu', sîntem PRO TV să-l pomenim ca pe moaște?*

Maria: Păi, dacă ne șantajează că nu ne-am plătit întreținerea?

Vergilică: *Eu nu-i deschid, că zic că mă uit la televiziunea lui, la* Big Brother. *Nu aud.*

Maria: Să știi, Vergilică, o să mă uit și eu la Aly.

Vergilică: Are omul tărăboanță, dar nici Andreea nebuna nu e de aruncat. Are, dar parcă e după cum zice PSD-ul: Andreeo, fă, mai amețește-i pe români și zicem noi cînd, unde, de ce să ți-o tragi.

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Sanda Gheorghiu-Dej bagă spaima în burgheji

Cu un președinte provenit din Comitetul Central, cu un premier ginere de fost ministru comunist, cu un Guvern colcăind de securiști, putem spune că în România comuniștii sînt la putere. Și chiar mai mult, sînt în aceleași poziții. Pentru familia lui Gheorghiu-Dej lucrurile nu s-au schimbat prea mult după Loviluție. Sanda Gheorghiu, nepoata dictatorului care a scos intelectualii din casele lor și i-a trimis la Canal, locuiește bine-mersi în aceeași casă naționalizată în care a lăsat-o tovarășul său bunic. Sanda și-a luat numele Gheorghiu ca să fie clar pentru orice judecător că e marea nepoată a marelui comunist. Deși, pentru a fi și mai convingătoare, putea să-și schimbe și prenumele, să o cheme doamna Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ce contează că foștii proprietari au cîștigat în instanță casa din strada Rosenthal nr. 29 și că plătesc impozit pentru ea! Ce contează că nu primesc nici un ban de la chiriașa Sanda Gheorghiu! La funcția ei de nepoată, nu dă socoteală nimănui. Să fie mulțumiți proprietarii că au casa pe hîrtie doar și să zică mersi că nu face Năstase vreun Canal sau, hai, să termine autostrada București-Constanța cu chiaburii. Cu ăia vechi, nu cu ăștia noi, normal, din care face parte și el.

Biroul de Investigații

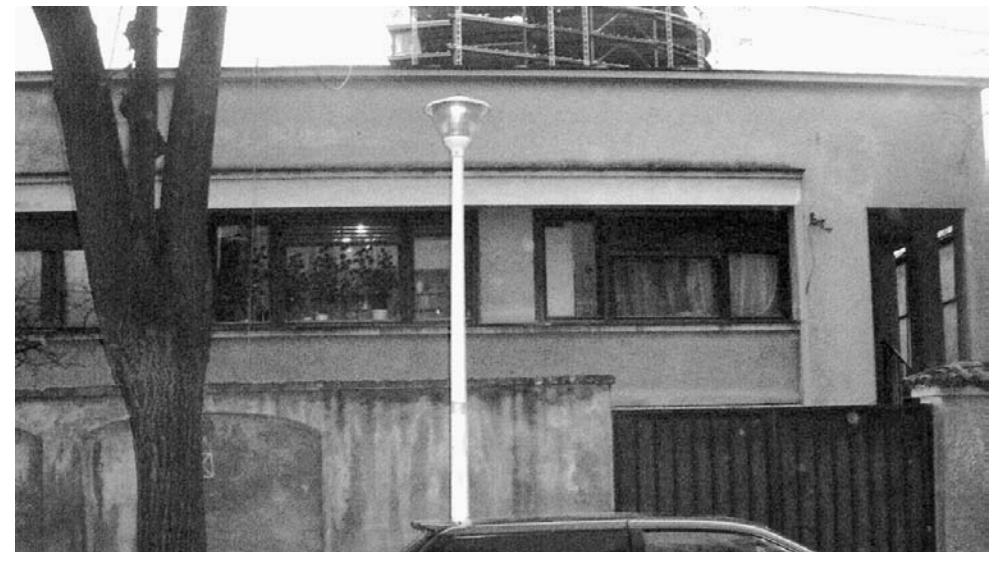

Alexandru Vărzaru are păcatele lui, dar le găseşte şi pe ale altora

– ale unui preot din Timişoara care a colaborat cu Securitatea;
– ale unui prefect de Buzău care are un aer de baron PSD;
– ale baronului Mischie care îşi face campanie electorală cu bioenergeticieni;
– şi ale fostului rector al Universităţii de Medicină din Bucureşti care a cam influenţat urna de vot la alegerile pentru următorul rector.

Parastasul Punctului 4 x 2 de la Timişoara

Preotul Eugen Jurcă este lector la secţia Teologie a Facultăţii de Filologie-Teologie a Universităţii de Vest din Timişoara. În urmă cu doi ani, Jurcă a recunoscut că a colaborat cu Securitatea. S-a dat în gât cu lux de amănunte, a vorbit despre perioada specială de pregătire pe care a făcut-o într-o unitate DIE, înainte de a pleca la bursă în străinătate, şi-a făcut copios *mea culpa.* Cum era firesc, gestul său a fost pe larg mediatizat de o bună parte a media românească, şi mai ales de acei ziarişti care s-au dovedit a fi mereu foarte critici cu acest gen de personaje. Zilele trecute, Jurcă a fost ales şef al secţiei Teologie, taman în perioada în care paladinii mai vechi sau mai noi ai societăţii civile celebrau parastasul de 14 ani al celui care a fost Punctul 8 de la Timişoara. Care, după cum vă veţi fi amintind, prevedea lustraţia sulfelor compromise în fostul regim ceauşist şi scoaterea lor pe tuşă pentru o perioadă de cel puţin cinci ani, în care să nu se apropie de nici o demnitate publică. Faptul că ne referim la un parastas şi nu la o nuntă a fost întărit de alegerea unui fost colaborator al Securităţii într-o demnitate publică, şi cu atât mai suspect, în fruntea unei facultăţi de teologie. Situaţia este cu atât mai de neînţeles cu cât, înainte de '90, Jurcă a beneficiat de o bursă în străinătate cu ajutorul Securităţii, în dauna unor studenţi merituoşi şi cinstiţi, iar acum ajunge şeful Teologiei timişorene, în dauna unor profesori mai pregătiţi şi onesti decât el, tocmai cu ajutorul Proclamaţiei de la Timişoara.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiX

Baronul Ion Vasile de Buzău se dă singur în gît!

Gipan de 60.000 de dolari, învârteli cu Necuratul, dar şi cu preşedintele judeţenei Constantinescu şi cu preşedintele Judecătoriei, afaceri cu condamnatul pentru trafic de alcool Lepădatu, două vile în judeţ, una la Năvodari, plus casă în Buzău, cramă, fabrică de oţet, fonduri Phare pentru cabinetul stomatologic al fiicei, concesiune OMV pentru ginerele său. Asta-i componenţa anatomică a prefectului de Buzău, Ion Vasile. Unii au cap, mîini şi picioare, el are miliarde. „Împăratul Roşu" nu neagă achiziţiile de-o viaţă, ci le motivează astfel: „Eu cu mîinile mi-am făcut imaginea asta! Auziţi, cu mîinile! Sînt doctorul a zece mii de copii din Buzău! Eu i-am adus pe lume! Nu am furat un ban nimănui! Cred că suferiţi de pe urma bureţilor flocoşi! Ştiţi de bureţii flocoşi? Àia dau nebunie oamenilor! Aţi luat-o razna! Nu sînt acţionar cu nici un Constantinescu! Acolo este un italian pe care l-am sprijinit fiindcă e o mîndrie a judeţului. Altceva? Dumneavoastră ştiţi că noi avem investiţii străine duble decît Tulcea şi Brăila la un loc? XXL, Termicul e revizuit, OMV-ul e aici! Ce dacă e ginerele meu la OMV, nu are voie? Are 26 de ani, are vîrsta să fie pe picioarele lui. Credeţi că OMV dă unor fitecine de pe stradă franciza? Sînteţi bolnavi psihici! Phare nu i-a dat un ban fiicei mele… nici un ban… Pe banii noştri, şa cum am făcut casele! Da, am trei vile plus casa din Buzău. Cînd am eu timp s-o vizitez? Dar e treaba dumneavoastră? Am copii, am gineri, am nepoţi. Am bani de pe munca mea! De pe munca mea de o viaţă! Poate nu ştiţi că am fost trezorierul PSD, am fost ambasador în Ecuador, am avut moştenire de la părinţi! Este aici o viaţă de om care nu a exagerat cu cheltuielile! Am înstrăinat un teren de la tata, care nu era fitecine. Cu banii de pe el, 75.000 de dolari, şi cu trei apartamente vîndute am luat ceea ce aţi spus dumneavoastră. Şi credeţi că oi avea cine ştie ce case. Nu. Am case în jurul meu care mi-au luat soarele. Uite, àsta e Împăratul Roşu de care vă tot împiedicaţi. Un om integru, un om care a ştiut să-şi administreze bine banii şi moştenirile. Dar de ce mi se spune Împăratul Roşu? Roşu, că am părul şi barba roşii, dar împărat, zău, nu ştiu."

Eugen ISTODOR

Bioenergia salvează România

Mischie şi-a început campania electorală într-un mod original. Deşi are în familie o tipografie făcută cu fonduri Phare, deşi fiică-sa, olimpică la limba română cu sprijinul lu' tac-su, ar fi putut să-i scrie nişte texte de afişe corect gramatical, Mischie a ales o altă cale să-şi promoveze calităţile de pesedist. A adus în Tîrgu-Jiu un vindecător bioenergetician, căruia i-a oferit cazare şi masă la un hotel local. Şedinţele de terapie au loc la Muzeul Judeţean, instituţie subordonată Consiliului Judeţean, adică lui Mischie. Partea interesantă a terapiei electorale gorjene este că vindecătorul va trata gratuit zilnic în jur de 20 de localnici, pe baza unor liste pe care le va trimite în fiecare dimineaţă însuşi Mischie. Mai întîi vor avea drept la bioenergie membrii de partid, pe baza carnetului de pesedist. Apoi vor fi trecuţi simpatizanţii care au avut audienţă la Mischie. Şi pentru că nu se ştie niciodată de unde pot să mai vină voturi, vinerea va fi liber pentru toată lumea. În preajma alegerilor, pentru un succes sigur, Mischie ar trebui să organizeze şi cîteva şedinţe de hipnotizare a maselor şi de spălare de memorie.

Universitatea de Medicină nu este universitate de drept

Un nou exerciţiu de fraudare a unor alegeri s-a consumat la Universitatea de Medicină din Bucureşti. Un rocambolesc plan al fostului rector, Laurenţiu Popescu, a reuşit spectaculos. Dl Popescu, zisul „don Lorenzo", a reuşit să se aleagă decan după 3 mandate de rector şi să-i elimine, prin alegeri democrate, din Consiliului Universităţii pe TOŢI potenţialii candidaţi la funcţia supremă în UMF, alţii decât cel din Plan. Acesta este respectabilul profesor Eugen Ciofu, singurul pentru care senatul a aplicat o dispensă pentru vârstă, să moară mai multe legi de necaz. Dl Ciofu urmează să fie ales rector, pentru ca imediat după să se retragă în tihna anilor săi şi să-l lase pe don Lorenzo la treabă. Că nimeni nu are antrenamentul de vameş al promovărilor, de tranzacţii oculte cu terenurile şi spaţiile UMF etc. ca dl Popescu. Ca să pună planul în aplicare, a fost nevoie ca procesul electoral să semene cu cel de la referendum. Şi aşa a fost. Observatorii independenţi – reprezentanţii studenţilor – au fost evacuaţi din sală fix când a început numărarea voturilor. Singurul student care a rezistat presiunilor, ameninţărilor cu repetenţia etc. a produs un raport în care relatează eleganţa cu care numărarea voturilor se transformase în corectarea voturilor. Raportul va fi evaluat de Asociaţia Pro Democraţia şi înaintat Parchetului şi delegaţiei UE. Luni dimineaţă, studenţii au încercat o grevă pentru a opri confirmarea alegerilor; au intrat în sala Consiliului pentru a distribui o scrisoare de protest, de unde au fost alungaţi cu huiduielile specifice animalelor pesediste: „golanilor", „ieşiţi afară, repetenţilor", „aveţi grijă ce faceţi la examene"; o voce care s-a distins din hoardă a fost cea a soţiei lui don Lorenzo, cea care a înregistrat cea mai rapidă ascensiune în grade universitare din istoria UMF. Pe de altă parte, contestaţia semnată de cadrele didactice aşteaptă răspunsul Ministerului Sănătăţii. Până atunci, noi anticipăm că răspunsul va fi similar celui trântit de Parchetul din Bacău cu privire la tombola lui Sechelariu. Nu de alta, dar cel mai bogat senator PSD, don Lorenzo, este şi finul lui Dan Ioan Popescu, cel mai de neclintit apărător al corupţiei din PSD.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Livada lui Năstase e în pom(i)

Să ne imaginăm următorul tablou de familie: la o masă stil Louis XV stau aşezaţi în jurul mesei întinse Adrian, Daniela, Andrei şi Mihnea. Mănîncă labă de urs umplută cu icre negre umplute cu ficat de gîscă sălbatică de casă. Andrei ascultă, la un walkman din aur, ultimul hit al Andreei Bălan şi desenează porcuşori pe o bancnotă de o mie de parai. Mihnea citeşte *Playboy* şi se scuză: „Aş vrea să mă retrag la cameră!". Daniela spune „bineînţeles, dragule" şi continuă să îşi pilească unghiile. Adrian citeşte reclamele din *Caţavencu* şi moare de rîs. La un moment dat, ajunge cu datul paginii la rubrica „Codrul bunelor maniere": îşi vede propria livadă din Cornu şi se îneacă de rîs. Daniela îl întreabă: „Cum ţi se pare rîsul? E făcut bine sau mai trebuia ţinut în baiţ?". Adrian îi arată soţiei fotografia cu livada lor din Cornu şi Danielei îi scapă printre dinţi: „Săracii de ei!". Andrei se apropie de tati şi mami, aruncă un ochi pe revista aia şi întreabă: „Tati, da' noi avem

livadă la Cornu?". Adrian îi răspunde: „Da, tati, avem, dar nu contează. Hai, mai ia o mie de dolari de la tati şi desenează ceva frumos pentru mami!".

Om bogat, pom sărac

Madam Regino, mersi frumos pentru Ordinul Elefantului. Da' să ştiţi că nu-i adevărată, măi dragă, legenda aia: cînd ne vine sorocul, noi, elefanţii comunişti, nu ne retragem niciodată ca să murim politic. Dimpotrivă. Trăim cît mai multe mandate şi trimitem poporul la cimitir.

Ion Iliescu în vizită oficială la Copenhaga: încă o dovadă că ceva e putred în Danemarca

Alo... Alooo!... Bucureştiu'? Domnu' Năstase?... 'Trăiţi! Mischie din Gorj la telefon! Domnule premier, cu respect vă raportez: la noi în judeţ situaţia ie sub control. De cînd îmi luai bioneo... beonergo... ptiu, bioenergoterapeut, cum vă zisei, lucrurile merge bine. Are àsta o aură, de toată energia veni la noi. Nici nu mai ştim ce să facem cu atîţi megawaţi! Şi de-aia vă sunai: noi vrem să-i vindem, da' să nu se supere domnu' Dan Ioan Popescu că intrarăm peste afacerile lu' dînsu'...

Dom' Mischie dii' la Gorjîî, dom' Mischie dii' la Gorjîî / Ia din UE fo doi zloţi şi îi fură iar pe toţi / Că la Gorj te duci şi viiii / Dacă ieste baronii!

Al cui birou mi-ai repartizat mie, băi Adi? Că de cînd m-am instalat am tot primit: ba două găini, ba un tablou fals, de Eminescu, ba un plic cu valută. De la ce proşti aţi fost nevoiţi să luaţi şpagă pînă acum!...

Ioan Talpeş, cel care nu prea ar vrea să fie preşedinte, pentru că ar fi prea în faţă ca să mai poată sta în umbra cuiva

Talpeş este pregătit să preia ştafeta de preşedinte

Numirea lui Talpeş în locul în care a fost numit n-are nici o legătură cu americanii. E stupid àla care se crede atât de deştept şi pe noi într-atât de proşti încât îşi poate imagina că America poate impune un om pentru integrarea României în Europa. Talpeş n-a fost pregătit pentru integrare, ci pentru o cu totul altă misiune. Iliescu l-a scos pe Talpeş dintr-un loc invizibil, de la Departamentul de securitate naţională de la Cotroceni, şi l-a adus la Guvern, în bătaia puştii, pentru ca lumea să-l cunoască mai bine. Poate v-aţi întrebat, nu o dată, de ce încă PSD nu şi-a desemnat candidatul la alegerile prezidenţiale. Şi ce se mai aşteaptă, pe cine şi de ce. Până acum, cel puţin un lucru e clar: Năstase a căzut în dizgraţie iremediabil, Geoană e mult prea tânăr, iar Ţiriac, al cărui nume fusese vehiculat la un moment dat, pentru a-i lua locul lui Iliescu, este un ocupat om de afaceri. Aşa că nu trebuie să vă mire să aflaţi că în acest moment Talpeş este, neoficial, viitorul candidat la preşedinţie. Este candidat nedesemnat şi de probă. Cotrocenii aşteaptă să vadă ce poate ieşi la iveală despre Talpeş, pentru ca tot ce va ieşi să se bagatelizeze între timp şi să devină un fapt banal. Până acum, Talpeş a primit un nesperat ajutor de la presă. Tucă a insistat în emisiunea lui asupra trecutului de securist al lui Talpeş, ştiut fiind faptul că omul àsta n-a avut nici o legătură cu Securitatea. O altă problemă falsă servită presei a fost scoaterea pe tapet a unui document semnat de generalul Ciobanu de la SIE, care îl acuza pe Talpeş că a primit 6 milioane de dolari de la Zaher Iskandarani, fapt totuşi greu de crezut. Până acum, lui Talpeş i-a convenit să contracareze şi să se apere de nişte false acuzaţii. Va fi ceva mai greu s-o facă în clipa în care va fi desemnat oficial candidat şi când va ploua din toate direcţiile cu informaţii mai puţin cunoscute astăzi.

Da, nene, la două milioane de parai vagonu', e mişto Săgeata Albastră. La preţ se poate bate cu jeep-urile noastre. Da' spre deosebire de ele, trenu' àsta are doar un singur WC, şi àla la capătul culoarului.

Miron Mitrea, rămas la comanda Săgeţii Albastre pentru că încă n-a găsit butonul de trecere pe comision automat

dosarele chiXXL

Hopa Ciontică, cade-n Curţi şi se rodică

Deşi Rodica a fost zburătăcită din cîrca lu' Baba Oarba, zisă şi Justiţia, faptele de arme şi cumetrie ale fostei ministre încă îşi mai fac auzite ecourile. Printre numeroasele cazuri de favoritism pe care le-am semnalat cu privire la avansări şi numiri aberante în funcţie s-a numărat şi cel al actualului preşedinte al Curţii de Apel Craiova, Ştefan Ciontu. Acesta, pe vremea când era preşedinte la Judecătoria Strehaia, intrase în vizorul şefului său direct care, nici mai mult, nici mai puţin, se chitise să-i strice inamovibilitatea şi să-l lase să se ocupe de alte treburi la care se pricepea mai bine. De scăpat, l-a scăpat un confrate oltean, care l-a adus judecător la Curtea de Apel Craiova. Nu trecu mult timp şi Ciontu a junse preşedinte al Curţii de Apel Craiova, funcţie din care, ca să intre în graţiile Rodicăi, îl puse la respect tocmai pe cel ce-l ajutase. Şi atît de mult a penetrat Ciontu graţiile Rodicăi încît, pe ultima sută de NUP-uri a mandatului, când i se zgîlţîia scaunul, aceasta a încercat să-l plaseze în Consiliul Superior al Magistraturii, pe funcţia de secretar general. Ca să aibă acolo încă un om de bază, în caz că ar fi scăpat de păruiala cu madam Europa.

Supratitlurile, titlurile şi subtitlurile baronului Mischie

Cele două ordine ale Ministerul Educaţiei (Consiliul Naţional de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare – CNATDCU) din facsimil au fost emise la un interval de 7 luni. Un interval suficient pentru un campion al cercetării ştiinţifice cum este dl Mischie ca să întrunească toate condiţiile legale necesare confirmării ca profesor universitar. Concret, la prima solicitare, domnia-sa a fost amânat pentru că îi lipseau 40 de studii publicate în reviste de specialitate, iar activitatea ştiinţifică pe care o raporta în primul dosar de candidatură nu era în domeniul pentru care solicita titlul (ştiinţe politice şi administrative; drept public). Cum a reuşit să producă 40 de articole ştiinţifice (luaţi în calcul că pentru fiecare articol e nevoie de o cercetare prealabilă ca să ai despre ce să scrii) care să fie acceptate de reviste de specialitate nu ştim, dar e o performanţă demnă de Cartea Recordurilor. Sau, mai degrabă, de Codul Penal. Sigur, la noi în redacţie au fost emise câteva idei: poate că baronul de Gorj şi-a cumpărat nişte articole, ceea ce e lăudabil într-un moment în care omologii săi într-ale baronatului îşi trag vile şi maşini de teren; sau poate că a aranjat cu Beuran să-i scrie, dar să le semneze Mischie. Dar cea mai verosimilă ipoteză rămâne aia că Mischie a fost recunoscut de Ministerul Educaţiei ca profesor universitar în baza articolelor publicate nu de, ci despre domnia-sa.

Biroul de Investigaţii

Gabriel Drogeanu e răvăşit:

era convins că pesediştii sînt atît de ocupaţi cu munca în folosul poporului încît nu mai au timp şi pentru chestiuni precum cele din textele de mai jos:
– să-şi pregătească un candidat pentru preşedinţie;
– să-şi apere protejaţii pînă în ultima clipă de glorie, precum Stănoiu;
– să scrie şi să publice, în şapte luni, 40 de studii ştiinţifice, precum Mischie.

Universitatea "Constantin Brâncuşi" din Târgu Jiu
Anexa Nr. 2

LISTA

cu persoanele cărora, în baza rezoluţiei Consiliului Naţional de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare formulată în reuniunea din 23 aprilie 2003, nu li s-a putut emite ordin de acordare a titlului didactic, după cum urmează.

Nr. Crt.	Numele şi prenumele	Facultatea; Catedra; Poziţia postului	Rezoluţia C.N.A.T.D.C.U.
1.	CĂPĂTÂNĂ CAMELIA	Inginerie; Ingineria Mediului; Chimie şi Chimie generală; conf. poz. 1.4.5	Nu se confirmă titlul didactic deoarece "activitatea ştiinţifică este necorelabilă, lipsesc publicaţii în revistele Academiei Române şi în reviste de circulaţie internaţională cotate ISI".
2.	BRÂNZAN NICOLAE	Ştiinţe Juridice şi Administrative; Ştiinţe Socio-Umane; Politologie, Sociologie; prof. poz. 3	Se anulă confirmarea titlului didactic deoarece "lipsesc studiile de specialitate publicate în autoritate şi referinţi de notorietate profesională".
3.	MISCHIE NICOLAE	Ştiinţe Juridice şi Administrative; Drept Public; Istoria statului şi dreptului românesc; prof. poz. 2	Se anulă confirmarea titlului didactic cu 6 luni "până ce candidatul face dovada publicării a 40 de studii ştiinţifice în reviste de specialitate. Nu există concordanţă între structura postului şi cercetarea ştiinţifică"
4.	CARALICEA MĂRCULESCU GHEORGHE	Colegiul Universitar de Consiliftare; Politici financiare în economia de piaţă, Didactica specialităţii; conf. poz. 5	Se anulă confirmarea titlului didactic cu 6 luni deoarece "candidatul trebuie să prezinte o carte de autor pe profilul postului aflat în concurs"
5.	IANCU GABRIEL CĂTĂLIN	Inginerie; Mecanică Aplicată; conf. poz. 1.1.19	Nediscutat.

DIRECTOR GENERAL ADJ.,
Prof. univ. dr. Marian GHEORGHE

Universitatea "Constantin Brâncuşi" din Târgu Jiu
ANEXA Nr. 1
la Ordinul Ministrului nr. ...../.....

LISTA

cu persoanele cărora, în urma confirmării de către Consiliul Naţional de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare în reuniunea din 28 noiembrie 2003, li s-a acordat prin ordin al Ministrului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului titlul didactic de **profesor universitar,** după cum urmează.

A – PROFESOR UNIVERSITAR

Nr. Crt.	Numele şi prenumele	Facultatea; Catedra (Departamentul, Disciplina); Poziţia postului
1.	MISCHIE NICOLAE	Ştiinţe Juridice şi Administrative; Drept Public; prof. 3

DIRECTOR,
Prof. univ. dr. Marian GHEORGHE

Marian Vanghelie de la sectorul 5, care, după trei ani de mandat, are mai multă primărie decît şcoală, cu vacanţe cu tot

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Cînd pîrnai, furi!

Sişu din La Familia a primit trei ani de închisoare pentru trafic şi deţinere de droguri. Pentru un băieţaş de cartier e ceva banal, nici nu poate să-şi facă reclamă ca lumea. Ar fi luat şi el măcar zece ani dacă fura o pîine sau o găină congelată dintr-un supermarket.

Goluri în sexonomie

Pentru că, la *Big Brother,* concurenţii umblă dezbrăcaţi prin casă, CNA a amendat Prima TV cu 200 de milioane de lei. Ce să zic! Jumătate dintre români n-au ce să pună pe ei cînd ies din casă şi uite că nu-l mai amendează nimeni pe Big Brother de la Palatul Victoria!

Muzica Andei are un masaj!

Anda Adam şi-a deschis un salon de frumuseţe şi masaj. Fosta vedetă din *Playboy* are de gînd să mai deschidă, în aceeaşi incintă, nişte cabine de duş şi o tutungerie, ca să aibă băieţii cu bani ce să facă după ce ies de la masaj.

Fizze de motociclist

De ziua lui, Fizz şi-a făcut cadou o motocicletă Honda CBR. Consecvent look-ului său, Fizz trebuie să-şi ia acum costum de motociclist din blană de vizon şi-un ataş la motocicletă, ca să aibă unde să-i atîrne lanţurile de la gît.

Matematica sferelor

Marcel Pavel a recunoscut că, în liceu, a rămas corigent de două ori la matematică. Nu mă miră: pentru Marcel, 1.000 de parai + 1.000 de parai = 2 nunţi.

Benga Boy

Pepe a precizat: „Nu mai sînt gelos, acum sînt bengos". Sînt curios de cînd nu mai e el gelos: de cînd l-a părăsit prietena sau de cînd a devenit o mare vedetă, şi-a luat o maşină bengoasă şi nu mai e un janghinos.

Nud şi neavenit

muzeul figuranţilor de ceară

Halesc, deci exist

Cristian Popescu, şeful Direcţiei inspecţie şi control din Primăria Capitalei, cunoscut sub numele de Piedone, a transformat lansarea revistei *Gras sau slab?* într-un nou prilej de a-şi răsfăţa molarii cu ceva haleală căpătată gratis. Dezinvoltura lui supraponderală, devenită celebră de-a lungul anilor şi al chimirului crescut direct proporţional cu numărul controalelor făcute cu sau fără folos (public), s-a manifestat vehement şi cu această ocazie. Cu gambele depărtate şi bocancii bine înfipţi în mochetă chiar în faţa mesei doldora de platouri, după ce ţinuse un spici care proslăvea lipidele şi glucidele, Piedone se pregătea să-şi înfige molarii în sendviciuri şi gustări... Şi taman cînd văgăuna situată între maxilar şi mandibulă i se umpluse de lichid pofticios, ziariştii netrebnici l-au năpădit cu întrebări. Că hîr, că mîr, c-o fi, c-o păţi, că de ce, că de unde... Controlorul a răbdat o vreme supliciul interogaţiilor. Apoi a început să bocăne nervos din gheată, ca să înţeleagă adunătura din jur că omul simte nevoia să îmbuce ceva şi s-ar cuveni să fie lăsat o clipă, să se întremeze după atîtea taclale care l-au istovit.

Bulversarea-n bucate

La inaugurarea noului showroom Citroën şi a unui şir de emisiuni pe canalul AXN, Andrei Zaharescu a venit fără Andreea Berecleanu, Irinel Columbeanu fără Anna Lesko, George Vintilă fără Cosmina Păsărin şi Noris Măgeanu fără Corina Dănilă. Sincer vorbind, ni s-a părut că toţi se simţeau destul de bine. Doar Noris, sărmanul, în timp ce pupăcea cu foc o blondă elegantă, a primit un telefon care l-a bulversat uşor. Şi din colţul celălalt al sălii a răsărit Corina Dănilă... Fosta iubită a lui Peter Imre l-a înhăţat iute de mînuţă, după ce l-a blagoslovit cu o privire pe care n-ar fi meritat-o decît un personaj plin de măreaţă.

Operaţie pe record deschis

După ce ziarele şi buletinele de ştiri ale naţiunii au doborît recordurile la ştiri pozitive despre Adrian Năstase, realizatorul matinalului de la Fun Radio, Cristi Preda, alias DJ Căpitan Vijelie, s-a hotărît să remixeze şi el un record: cea mai lungă emisiune de radio apolitică din istoria omenirii. În creasta clasamentului din Guiness Book e cocoţat un elveţian, Cristoph Stockli, care a trudit în direct 105,33 de ore! Dar, ca să v-o spun pe-a dreaptă, recordul individului dintre cantoane mi se pare mizilic faţă de cel pe care-l va atinge – sper – la sfîrşitul săptămînii compatriotul nostru cu nume fulgerător: elveţienii n-au grija zilei de mîine, trăiesc din dobînzi şi nu au altă treabă decît să inventeze noi remix-uri de distracţie şi pileală. La noi, lucrurile nu stau deloc aşa, iar muzica ţării e tristă.

Această grea încercare prin care Fun Radio vrea să se afirme, citäm, drept „partener de cursă lungă pentru evenimentele deosebite" poate fi urmată de evenimente tipic româneşti, deosebit de lungi, care necesită parteneri veseli şi fideli: privatizarea mamuţilor industriali, asfaltarea gropilor din Bucureşti, retrocedarea discotecilor săteşti, înregistrările pentru noul album al Angelei Similea etc. În aceste condiţii, tentativa DJ-ului Căpitan Vijelie merită atenţia noastră, întrucît, la ora la care citiţi aceste rînduri, Vijelie lucrează şi ne ţine de vorbă de mai bine de 50 de ore! Chestie care, să recunoaştem, nu i-a reuşit nici lui Vali Vijelie şi nici măcar lui Adrian Năstase, cînd vorbeşte despre cum vom intra noi în Cartea Recordurilor şi a reformelor o dată cu bulgarii.

Veninul şi cînepa

Gata, se filmează? ...Mamă, ce miros de mici! Deci, bună seara, stimaţi telespectatori! ...Bă, aveţi şi muştar? Aşa: mă aflu în Piaţa Matache, unde tocmai am surprins un ţăran... Bere s-a adus, idioţilor?... care vindea carne stricată cetăţenilor Capitalei. Inacceptabil! Nu e bine... Tăiaţi! Tăiaţi tot! Aşa, tăiaţi salamul, pîinea, jumările, jambonul, parizerul... tăiaţi tot, că mi-e o foame de mor şi fac ceva pe ea de transmisie!

Inspectorul închipuit Piedone, un anticorupt şpăgar în mărime naturală de la „Muzeul Figurilor-care-s-au-obişnuit-să-Ceară"

Big Brother prezintă: Big Ştangăr

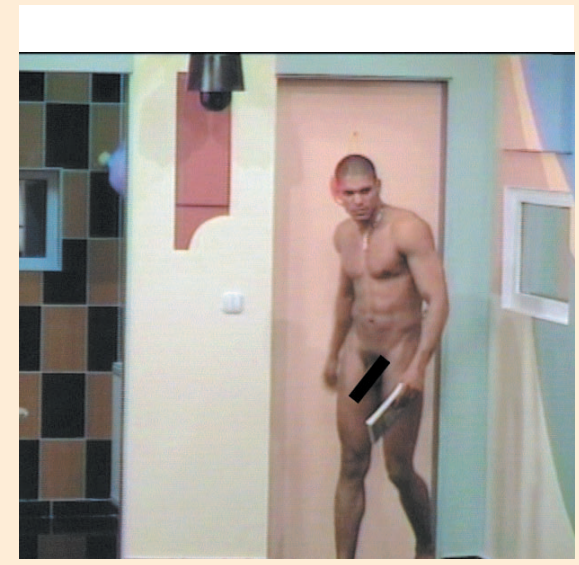

Despre Aly de la *Big Brother* se ştie exact atîta cît trebuie, cu condiţia să-şi dea tricoul jos. Unii zic că, dacă Aly merge mai departe, începi să afli cîteva lucruri neplăcute pe care nu le ştiai despre tine, ca de exemplu că tu nu eşti negru. Mă rog, noi nu sîntem invidioşi pe succesele altora, ca băieţii de la CNA, care nu-i mai dau voie lui Aly să frece

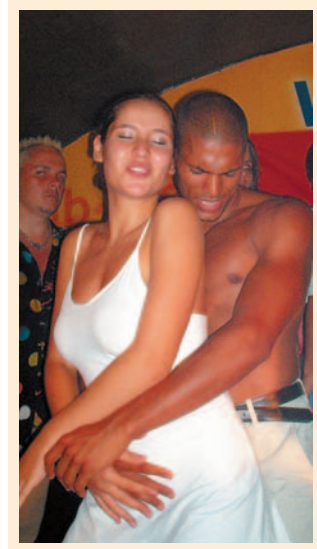

menta-n duş, la *Big Brother,* şi să plimbe o ţeavă prin întreprindere. Să nu credeţi însă că Aly este, conform studiilor sale, genul ăla de agent imobiliar exhibiţionist, fără preocupări intelectuale, care făcea nudism la Vama Veche şi speria pescăruşii şi ziaristele, cînd ieşea bălăngănindu-se din spuma mării (cum s-a întîmplat astă-vară, la Stufstock). Nu: el îl citeşte pe Hermann Hesse, filmul său preferat este *Cercul poeţilor dispăruţi* şi, pînă de curînd, a fost manager de club, la aşezămîntul cultural Twice. E drept că, aici, în club, purta tricouri mulate (cu Che Guevara? cu Heidegger?), în timpul liber citea numai *Dilema* (după-amiaza, la terasă) şi rareori îşi punea musculatura în valoare şi invita la dans intelectualele topless, pe bar *(foto).* Mai precis, numai atunci cînd simţea el că atmosfera încinge, iar clienţii încep să vorbească despre poeţii romantici şi filmele porno de artă.

Aly şi cei 40 de centimetri

Anca Ţurcaşiu *vs* cartelul apei minerale

Săptămîna trecută, maşina mică a Ancăi Ţurcaşiu a luat foc. Deşi flăcările s-au răspîndit rapid, singura victimă a fost bara din spate, care oricum era din plastic. Pompierii, sosiţi rapid la locul accidentului, au reuşit să neutralizeze şi să stingă incendiul, înainte ca el să devină unul devastator pentru cei 800 cm cubi de motor. Poliţia încă investighează cauzele care au dus la producerea dramei, însă, din cîte am înţeles din jingle-ul interpretat de Anca pentru „Borsec", numărul suspecţilor a fost redus la trei: „Izvorul minunilor", „Dorna" şi „Perla Harghitei". „Zizin" are un alibi perfect.

Miss Lit oral

Localul bălan

Expresivitatea trece prin stomac

În trecere prin Cluj, am ajuns la un local care te duce cu gîndul la capitala Franţei pentru că se numeşte ***Roland Garros Paris.*** Noroc cu băncile vopsite tricolor care te readuc, după ce ieşi de acolo, cu picioarele pe pămînt. Situate într-o pivniţă, ca multe localuri de la noi, *Roland Garros*-ul de pe Someş are chiar o terasă pe malul rîului sus-pomenit. Pivniţă cu terasă, asta e mai greu de găsit! Decorarea e de un foarte bun gust, totul are un aer primitor, existînd chiar şi un spaţiu de divertisment cu un biliard şi o instalaţie profesională de darts-uri. Asta dacă trebuie să aştepţi în mod activ mîncarea! Meniul e impresionant nu numai prin numărul mare de preparate (adesea, am mai spus-o, un meniu prea bogat poate să nu fie stăpînit de bucătar!), ci prin denumirile unor bucate de acolo. Vă dau cîteva exemple foarte expresive după părerea mea: „Ouă cu frunze încremenite", „Morcovi împăturiţi", „Taci şi înghite", „Mămăligă pe păturI", „Fasole verde în manta de kaizer", „Friptura vînătorului englez" şi „Fasole scăzută ca-n Canada".

Am încercat ceva aperitive ale casei, dintre care mi-a reţinut atenţia combinaţia de frunze de andivă cu bobiţe de rodie, totul dat cu piper. Un amestec de gusturi foarte interesant, un fel de mare efect pe care-l poţi face şi acasă în doi timpi şi trei mişcări dacă îţi vin musafiri neaşteptaţi. Revenind la expresivitatea denumirilor, trebuie să spun că, mai nou, mai multe restaurante doresc să se impună şi printr-un anume exotism al numelor de mîncare, ceea ce aduce un plus de poezie în viaţa noastră şi la masa noastră. La felul principal am încercat pui mexican cu garnitură de cartofi ardeleneşti de la mama lor de acasă! Pe scurt, am avut un prînz gustos şi expresiv!

Bursucul gastric

Bucătarie: ✕✕✕✕; **preţ:** 🚗🚗🚗; WC: 🚹🚹.

LEGENDĂ:

- ✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- 🚗 *ieftin ca braga;*
- 🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- 🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- 🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*
- 🚹 *poţi să şi adormi;*
- 🚹🚹 *curăţel;*
- 🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde păşeşti;*
- 🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Anna Lesko îi arată iubitului ei cum se ține penelul

Marian Ionescu s-a apucat să picteze în stil bălașist

Arta e un lucru complex. Ca și ființa umană, am îndrăzni noi a completa. Mai ales atunci cînd ființa artistului este scindată și pendulează afectiv între inefabil și extatic, între semnificație și Mercedes, între onirismul lui Bălașa și cromatica eterogenă de la Dolce & Gabbana. Este cazul pictoriței de mare buget Anna Lesko, care împletește armonios calități, vopseluri, talente, bărbați, în ultimă instanță trăiri perisabile sau trainice investiții imobiliare. Irinel Columbeanu (omul, sponsorul, exegetul) cunoaște aceste detalii. De cînd Anna lui s-a apucat de muzică, alături de compozitorul Marian Ionescu (un artist al bass-ului, un maestru al baladei pastelate, diafane, de mare succes la public), a devenit evident că personalitatea ei strașnică nu încape într-un singur context postmodern, într-o singură limuzină cu duș și veceu în fundul curții. În ultima vreme, relația dintre cei doi tineri a evoluat profund, spectaculos. Cum ar zice cronicarul, Anna a cam depășit perioada roz, perioada Columbeanu – om de o generozitate criptică, greu de dibuit, care continuă să-i plătească fetii angaralele și chiar noul album, deși ea e mai mult plecată în turneu, iar el, posesorul unui aspirator Rolls-Royce, ocupat să fie din nou singur ca pasărea cerului.

Între timp, cromatica artistei s-a îmbujorat, provocator, iar bass-ul lui Marian prinse a ticlui triluri de împerechere. Împărțind atîtea camere de hotel în ultimele luni, relația lor a luat o turnură interdisciplinară, simbiotică: în sfîrșit, Anna învață să cînte, iar Marian – suflet sensibil, mare iubitor de frumos la modul blond, brunet și chiar șaten – s-a apucat de pictat. Ușor de ghicit în ce vopseluri fine își înmoaie el pensula din dotare, dar greu de precizat, deocamdată, cu ce consecințe artistice. Ce poate Anna Lesko în materie de peisagistică naivă știm. Ce anume pictează Marian Ionescu în budoarul comun nu putem decît bănui (cel puțin pînă la următorul vernisaj de disc sau lansare de expoziție personală): nuduri și semne. Nuduri ale Annei și niște semne bizare, din care Anna nu înțelege mai nimic: la minor, do major, la minor.

Biroul de arte plastice și pop-rock

Cu degetul pe soprană

Angela Gheorghiu: banii sau viața. Sau Opera

Soprana Angela Gheorghiu a venit, recent, la București, pentru a ne da o lecție de muzică și una de PR. Noi nu sîntem experți în nici una dintre aceste discipline ale spiritului, dar recunoaștem o notă falsă, dacă vine dintr-un laringe cu nasul pe sus. Ce se-ntîmplă: din punct de vedere muzical, doamna Gheorghiu nu va fi marea eroină a spectacolului *Carmen,* montat la Sevilla (așa cum a precizat ea, entuziast, națiunii), ci una dintre dublurile marii mezzosoprane Olga Borodina. Din punct de vedere moral (și PR), cuplul format din soprana Angela Gheorghiu și tenorul Robert Alagna, cunoscut în mediile muzicale internaționale sub apelative înspăimîntător de plastice („Bonnie and Clyde“, „Ceaușeștii“) practică tarife usturător de elitiste, pe care unii critici de specialitate le-ar numi megalomanice. În 2002, ei au cerut Guvernului României 400.000 de dolari pentru un concert la București, iar Năstase și un alt mare iubitor de opere complete pe spinarea poporului, zis Micky Șp., au aprobat șăgalnic această investiție strategică în Verdi și Puccini. Din ce fonduri? Surpriză, stimați iubitori de Operă și lobby: din fondurile pentru „imagine externă“, de parcă Opera din București s-ar fi integrat pe sus, cu tot cu fundație, direct în Europa, mult înaintea Ministerului de Finanțe și a melomanului obidit, care n-are bani de pîine și CD-uri originale. Singur, Ion Iliescu (mare amator de muzică populară și antren muncitoresc) s-a opus acestui dezmăț muzical din bani publici, de data asta din motive de bun simț, perfect democratice.

Acum: din punct de vedere nervos, soprana Angela Gheorghiu s-a întors recent în România, pentru a-și lansa, cu mare zumzet și PR, albumul „Diva“. Și pentru a plăti, în fortissimo, o mică poliță guvernului (în mare, același). „Eu fac pentru România mai mult decît mai multe guverne la un loc“, a precizat marea noastră soprană de onorariu internațional, într-un interviu acordat *Evenimentului zilei* din 10 martie a.c. Noi înclinăm să-i dăm dreptate divei zisă Bonnie, căci nu ne numărăm printre fanii muzicii de operetă ieftină pe care ne-au livrat-o, în loc de ritmuri ale integrării, guvernele Văcăroiu sau Năstase. Dar să nu vă imaginați că e așa simplu să faci imagine României în materie de Operă. Ca să fie foarte clar, iată ce afirma, din punct de vedere critic, directorul revistei *Opéra international*, Sergio Segalini, despre calitatea artistică a unui „best of“ editat de soprana preferată a lui Năstase: „După ce am ascultat acest disc teribil, putem să ne întrebăm pe bună dreptate pînă cînd această frumoasă româncă va rezista problemelor tehnice pe care le are. Desigur, pînă cînd publicul, azi asaltat de publicitate, se va sătura să fie dus de nas“. Sau, cum ar zice experții din advertising, pînă cînd vrea mușchii clientului.

Angela și Menumorut

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● **La Realitatea TV e revoluție! 17 noi prezentatori de ambe sexe au fost angajați recent, iar prezentatoarele alea vechi au intrat în revizie generală. Schimbările vizează designul aerodinamic al coafurii. Mai nou, pe platforma industrială „Republica“ se poartă șuvițele blonde, care dau un aer mai, cum să spun, inocent cititoarelor de prompter. Cît despre fetele de la matinalul din weeek-end (Carmen, Adina și Naty), dacă sînteți curioși de ce au fost scoase de pe post, vă spunem noi: d-aia! Urmarea: Adina Halas se mărită, Carmen Brumă va prezenta știrile sportive, iar Naty, sora lui Mircea Badea, a început să poarte, din disperare, bluze scurte, cu vedere la buric.**

● **Floriana Jucan, celebră pentru relația ei groaznic de intimă cu ambasadorul Vettovaglia, apoi cu răposatu' Gigi Kent (despre baștani numai de bine, mînca-ți-aș!) și pentru nopțile nedormite la OTV, la emisiunea *În pat,* pardon, *În top,* Floriana Jucan, deci, studentă la Colegiul Național de Apărare, pregătește un talk-show intitulat sugestiv *Doi ș'un sfert.* Despre televiziunea care-l va difuza nu se știe, deocamdată, nimic, dar nu ne-ar mira să se numească UM 0215 TV sau, mai pe șleau, SRI Network (transmisiune prin cablul de telefon, sunet dolby surround, prin galenă).**

● **Banal! Senzațional! Am aflat cine este singura vedetă certă de la noul OTV: amfitrionul *Taifasurilor* de la Etno TV, mesagerul spirulinei, expertul în gută, jurnalistul de investigații în probleme de scaun și varice, exegetul ceaiurilor purgative, the one and only Flooorin Condurățeanu! Iată, în sfîrșit, o veste bună pentru CNA: pe viitor, o să aibă cine să-i facă lui Diaconescu injecții cu ginseng, cînd o să se simtă puțin obosit, după șapte ore de emisie.**

● **Dacă vă mai aduceți aminte de bebelușa Roxana Gîrniță, mare amatoare de pămătufuri, sticle de vodcă și alte accesorii sexuale, să știți că și eu îmi amintesc, la beție. N-am șters încă pozele alea haioase de pe hard și tocmai de aceea vă țin la curent cu noile ei aventuri pline de neprevăzut: Roxana negociază acum cu B1 TV și speră că va obține un post de prezentator TV sau cam așa ceva. Sînt foarte curios dacă Roxana și-a găsit deja sponsor pentru emisiune și dacă da, cîte grade are și cît costă sticla de un kil.**

● **La conferința de presă „Implicarea femeii în politică“ de vineri, 19 martie, Corina Crețu, purtătoarea de cuvînt a Bunicuței, a invitat la Palatul Cotroceni dudui cu funcții de conducere în stat și jurnaliste de televiziune care ar putea bîțîi balanța politică în favoarea purtătoarelor de sutiene. Pentru această ocazie specială, Ruxandra Săraru și-a împopoțonat glezna cu lănțișorul de aur de 18 karate, apoi și-a înfipt cele două bucăți de picioare în ciorapii de plasă roșie și-n pantofii roșii cu toc cui. Sub masă, lănțișorul ei s-a holbat cu dispreț printre zăbrelele ciorapilor la gleznele goale ale altor invitate...**

● **Pentru cine mai avea vreo îndoială, să n-o mai aibă: Mihaela Rădulescu nu mai e ce-a fost pe vremea cînd nu făcea copii și pleca la coafor cu Dacia de Tele 7 abc. Prima emisiune intitulată sugestiv *Secrete de familie* a făcut un rating uluitor de 3%, iar următoarele s-au apropiat periculos de limita de avarie de 1,8%. Așa că vă rugăm noi frumos, din partea lui Elan, uitați-vă la emisiune, nici nu știți ce pierdeți, poate după aia ne spuneți și nouă.**

Bebelușă de biserică

A patra putere în pat

Un subprefect care preferă subziariste

Nicu Moga este pesedist, pilot, afacerist, căsătorit, subprefect de Constanța, constructor, responsabil cu buna dispoziție a sexului feminin din presa locală de la mare. Da' responsabil, nu glumă, adică omul își face datoria pînă la capăt, chit că pentru asta trebuie să lase deoparte îndatoririle de politician sau acele textile ce acoperă părțile moi ale presei de sex slab. De cîte ori ajung prin Dobrogea, mă întîmpină ori vînzătorii de struguri, ori parașutele de la Cernavodă, ori crivățul, ori o nouă legendă erotică cu subprefectul. Ziceam acum cîteva săptămîni că mister Moga *(foto)* duce ziaristele la munte, de 1

martie, și nu am greșit cu nimic. Ei, nici nu s-a întors bine că i-au și ieșit vorbe – sperăm că *doar* vorbe, mă-nțelegeți – cum că veșnica ocupantă a locului de lîngă dînsul, din mașină, s-a trezit din cînd în cînd și ocupantă a locului de sub, de deasupra sau cum naiba mai vine barza în ziua de azi. În paranteză fie spus, ar fi vorba de domnișoara Kitty Oravet, o fostă feblețe a lui – cechirap, cechirap, paharu' sus, stimați clienți! – Adrian Enache, copilul de aur și cîrlionți al muzicii noastre ușoare de șpriț și bere. Acuma, ce să zic, dacă și data viitoare cînd calc pe la Constanța aud că a mai cucerit subprefectul ceva, o să-l rog să pună, după modelul lui Mazăre, o matricolă pe fiecare cucerire: „Doamnă/domnișoară verificată de subprefectul județului Constanța, Nicu Moga“.

Brad Pittiș

Noi nu căutăm nimănui NOD32 în papură

Fac un apel pe această cale la domnii Bagle, Mydoom și Netsky să nu-i mai trimită viruși prin e-mail colegului Tetelu pentru că: a) calculatorul din fața sa este un iMac – cu plasticul din aur, normal – și deci dînsul este imun la virușii de PC. Și b), oricît de mult ar disprețui Internetul, Tetelu își dă seama imediat că mesajele sînt false sau conțin viruși pentru simplul motiv că el n-ar avea cum să primească fișiere executabile sau arhive zip de la numiții: ana_blandiana@civica.ro, h.r.pat@pievici.ro, liceanu_rock&roll@humanitas.co, obs_cultural@22.org sau dilema9@fcr.net.

Pentru cititorii noștri care n-au Mac-uri vom recomanda săptămîna aceasta un nou antivirus apărut de curînd în discuțiile dintre grupurile de utilizatori specializați. Poate v-am mai enumerat aici calitățile unui soft de acest tip. Un antivirus este bun dacă îndeplinește trei condiții fundamentale: 1) să fie bun; 2) să se updateze cît mai des de pe Internet și 3) dacă se poate, să fie gratuit. **NOD32** este produsul companiei americane Eset, fondată în 1992, cu sediul în San Diego. Nu este *free,* însă îi puteți încerca timp de 30 de zile versiunile de evaluare de la **www.nod32.ro.** Acestea sînt destul de subțiri: cea pentru Windows 95/98/ME are 5.90 MB, cea de Windows NT/2000/XP are 6.40 MB. Am testat timp de două săptămîni versiunea de XP și trebuie să recunosc că de cîteva ori NOD32 a mîrîit la serviciul de mesagerie chiar înaintea pensionarului ăluia de Kaspersky, de la etajul 4, cu care de altfel s-a înțeles destul de bine în timpul orelor de program. Cu excepția nopților în care Kaspersky se îmbată și mai pune *Kalinka* la maximum sau aruncă pe geam borcane cu RAM stricat.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

● Cînd eram la școală, deși îmi plăcea fizica eram de-a dreptul stresat de banalul problemelor care ni se dădeau. Adică nu că erau ușoare, dar nu erau decît cu un vehicul în mișcare, un corp în cădere sau un resort în relaxare. Eu îmi doream probleme gen cîte mașini se depășesc cu girofarul pornit la 120 km/h sau cît de departe zboară o focă lovită de un Yeti cu o forță variabilă. Iată că astăzi pot afla răspunsul la această ultimă întrebare, pe Internet, la **www.yetisports.net.**

● Băiat fiind, orgoliu mare am. Prieteni tot băieți având, orgoliile noastre mari se ciocnesc, ne contrazicem și, deci, ne certăm. Ca, de exemplu, atunci cînd ne certăm despre cum face măcăleandrul *(Turtus migratorius).* Eu susțineam că face ceva de genul „piu-iu-iuuu-piu", iar alt prieten susținea că respectiva pasăre cîntă „chir-chiriu-chir-chir". Ne-am bătut, ne-am înjurat, ne-am scuipat, pînă cînd mi-am adus aminte că există un motor de căutat sunete, la **www.findsounds.com.**

● Yakima este un oraș. Nu, nu este în Japonia, ci în SUA, pe undeva prin nord-vest. Iar eu știu în orice moment aproape tot despre ce face poliția din Yakima. Știu în orice moment aproape tot despre ce fac pompierii din Yakima. Și da, știu în orice moment aproape tot despre ce face serviciul de ambulanță din Yakima. Nu, nu locuiesc acolo, ci doar le interceptez toate convorbirile radio pe un scanner on line la **http://dougberndt.com/scanner** (aveți nevoie de Windows Media Player). Pînă acum am prins un incendiu mediu și vreo 10 arestări, și cred că am început să recunosc vocea șerifului.

● A venit primăvara. Fustele își reduc pe zi ce trece lungimea (vești bune), plantele revin la viață (vești neinteresante), dorința de reînnoire se generalizează și se materializează peste tot, de la coafuri pînă la mobila din casă (vești cam rele). Așa că surprindeți-vă soția, mama, prietena și redecorați. Dar nu oricum, ci cu mobilă făcută din piese de avion, mobilă pe care o găsiți la **www.motoart.com/pages/gal_tables.html.**

Net plus ultra

V-am print, vrăjitoarelor!

Un ardicol kare provoacă psihoz!

Bucureștiul a fost împînzit recent de niște afișe care anunță un spectacol prilejuit de sărbătoarea kurdă numită **nevroz**. Cum cuvîntul are o conotație psicho, el a fost scris, mai nou, cu dabăliu, adică newroz. Cu toate acestea, imaginea pe care v-o prezentăm nu poate să nu stîrnească un zîmbet amar. Bai, frade kurd, noi avem nervroz mult, asta mai lipsește la noi sa fie și fericit!

Boborul cu nevroz și rupt în kurd

Europa vă invită să-i dați la taste

Și-acum, o ofertă specială pentru politicienii pe care-i doare-n Dos de una Europa, o bătrînă îngîmfată, mare amatoare de democrație-n grup. Puteți să bateți la orice taste vreți, dar e recomandat să băgați buricele degetelor mai ales în tasta „ “ de cît mai multe ori, pînă cînd se strică, ca să n-o mai folosească și alții. La o adică, repeziți-vă puțin și-n tastele „£“ și „$“ că pînă vine Ctrl-ul sînteți la una din cele ‘șpe Home ale voastre.

Adi Năstaste

Aberația de libertate

Veniți, supraveghetoarea cîntăăă și maniacul a fugiiit...

Nici nu vă imaginați cît ne întristează acest anunț, stimate cititori și, mai ales, cititoare! Să știți că și la noi în redacție a sosit primăvara! Însă, spre deosebire de conducerea Șantierului Naval Orșova, noi nu putem publica un astfel de anunț pentru că la noi conducerea *Academiei Caţavencu* nu a asigurat deloc necesarul de „salariate și colaboratoare“. Astfel că singurele „flori gingașe și pure ale anotimpului“ rămîn tot alea de pe senvișurile cu zacuscă picantă uitate în redacție peste weekend.

Florea din grădină

Primavara a sosit!
Cele mai gingaşe şi pure flori ale anotimpului au apărut... Cu acest prilej conducerea Şantierului Naval Orşova urează tuturor salariatelor şi colaboratoarelor o viată cât mai senină, caldă şi plină de bucurii şi satisfacţii alături de cei dragi.
LA MULŢI ANI!

Fenta, la secție de votare se cunoaște!

În Constanța, orice autobuz, bancă din parc, stîlp de tensiune, coș de gunoi, capac de canalizare poartă semnătura primarelui Radu Ștefan Mazăre. Să știe lumea cine merită să fie votat! Stilul a fost preluat și la București de pesedeu, dar destul de stîngaci. Dacă o să vadă aranjamentul publicitar din fața Complexului Romexpo, electoratul va vota pentru postul de primar pe destoinicul Coca-Cola, un tip acid, e drept, cam maroniu, ca alde Lis și Halaicu, dar apreciat în America.

Always
Gheraaa-siii-mmm

Publicitatea română în acțiune

Pentru că din amenzi nu prea mai ieșea mare sfîrîială, Poliția Română s-a apucat de publicitate. Dubițele au sirenă, portavoce, deci au cum să atragă atenția publicului. Mai era nevoie de un text publicitar, un slogan, ceva, ceea ce a și apărut pe mașini. Fără „P-ul“ regulamentar încercuit, într-un colț al mașinilor apare subliminal trecută ca partener firma Euromedia. Aceasta se ocupă în civilie tocmai de vînzarea spațiului publicitar stradal, avînd de acum în portofoliul său probabil și mașinile de Poliție. Pesemne că mai ales producătorii de automobile se vor înghesui să-și pună reclamele pe un așa suport. Cu sloganele adaptate la noul spațiu de expunere: „N. Se duce ca vîntul, de nici radarul din mașina asta nu-l surprinde“, „V. Depășește limitele vitezei“.

Robocopywriter

Fă-te frate cu Jderii pînă faci primii 'Jdemii de parai

Am auzit de frații Păunescu, de frații Micula, de frații Cristescu, dar niciodată de frații Jderi. Or fi făcînd afaceri cu blănuri de animale, mă gîndesc. Sau poate și-or fi deschis vreun Pet Shop cu rarități, cu biscuiți pentru coioți de apartament, crănțănele pentru nevăstuici singure. Ori, cine știe, poate fac pur și simplu afaceri dubioase cu alcool pe filieră cu mafioții ăia din clanul Șoimăreștilor.

Charlie Chappie

Comunicare pe care

Lupu', l-a înnebunit ăștia!

A înnebunit lupul, frați români! Nu credeam că o să se întâmple tocmai cu ocazia unui spot publicitar, dar e clar că nici animalele nu mai rezistă. Dacă v-ați uitat în ultima vreme la televizor, ați văzut câțiva membri ai faunei pădurii șoptindu-și cu îngrijorare că a înnebunit lupul. Simți că te ia cu răcoare... E incredibil. A început! Atunci e posibil ca și bancurile porno cu Scufița Roșie să fie adevărate? Să fie un efect secundar al halirii bunicuței sau al ciup, ciup, ciupercuței? (Rugați un adult să vi-l spună.) Deci, în concluzie, lupul mănâncă iarbă pentru că i-a crescut Ph-ul, sau cam asta exprimă ochii lui sticloși exact ca sticla din care se fac ochii de sticlă. În orice caz, lupul e clar că s-a dus cu capul pentru că arată la fel de jalnic ca o vulpe mâncată de molii, din depozitul cu animale casate de la Antipa. Extraordinar este faptul că lupului i se ia un interviu, în timp ce înfulecă iarba cu lăcomia cu care înghițea pe vremuri sarmalele caprei cu trei iezi. Interesantă clinic e și mărturia lupului, care zice că nu mai poate, că are probleme cu dinții (și cu capul, părerea mea!), și felul în care noi trebuie să ne identificăm cu demența care l-a cuprins. Adică, să facem ce zice lupul, nu ce face lupul, ca să nu ajungem ca el! El, săracul, nu are posibilități (mai rămânea să ne spună ca are un frate militar la Costanța) și de-aia mănâncă iarbă, dar noi, care suntem aparent sănătoși, ar trebui să clefăim gumă. Doamne, se poate lua, de la lupi la oameni? Mie, reporterul care-l intervievează pe lup, mi s-a părut cam pasiv. Oare unde o fi lucrând? La *Dimineața?* Vă dați seama cum ar fi sunat Cătălin Radu Tănase în locul lui? Ne-ar fi arătat păsunile pustiite de lupul nebun, căprioarele moarte de foame, cerșind măcar o gumă de mestecat la marginea drumului forestier, bandele de iepuri nemiloși care atacă satele, un dezastru catastrofal, stimați telespectatori. Mie lupul mi se pare abia începutul, multe adevăruri incomode au să iasă la iveală în curând. Nu știu ce ar spune Bebe sexologul despre trecutul psihanalitic al lupului, dar eu bănuiesc deja o iesplicație. După cum arată, lupul îmi aduce aminte de nivelul de trai din Moldova. Cică în orașul Bălți s-a construit o superbibliotecă datorită investițiilor unui bulibașă local. Un băiat subțire a întrebat câți bani are bulibașa ăsta. Și un locotenent de-al lui a zis: mulți, mânca-ți-aș, că și câinele lui are dinți de aur. Păi, ți se urcă pehașul la cap! Lup să fii și tot înnebunești!

Răzvan EXARHU

protecția presei

După clipul și asemănarea PSD-ului

Nimic criticabil în faptul că PSD-ul a picurat o lacrimă pe biroul președintelui CNA, dl Ralu Filip, cum că spotul publicitar al *Evenimentului zilei* este incorect. Pot să înțeleg că un partid se declară deranjat că numai membrii săi sunt prezentați ca fiind corupți. Sincer, obiecția dlui Agathon m-a pus pe gânduri. Dacă este adevărat că *Evenimentul zilei* este folosit de opoziție ca vehicul de campanie electorală? Dacă este vorba despre un joc incorect, în care se abandonează principiul imparțialității și al prezumției de nevinovăție? Dar chiar, ce-ar fi să aplicăm principiul imparțialității chiar *Evenimentului zilei?* Putem reproșa unui ziar care își promovează anchetele despre corupți că nu se referă, echidistant, și la membrii opoziției? Păi, opoziția nu are cum să fie coruptă azi decât în măsura în care este la guvernare (o dată ce actele de corupție nu pot fi comise, conform legii, decât de către cei care au funcții publice). Or, opoziția nu are azi asemenea funcții pentru că este în opoziție, stimați ascultători. Iar să pretinzi unui ziar să publice dezvăluiri de acum 4 ani înseamnă să-i ceri să iasă de pe piață. Micky Șpagă, Beuran, Rodica Stănoiu sunt persoanele din clip care au fost acuzate de corupție acum, Tăriceanu, Remeș & co. au fost subiecte la timpul lor! Pentru CNA acest obstacol logic n-a contat, așa că a asimilat produsul comercial al *Evenimentului zilei* unui produs editorial al posturilor de radio sau TV. Drept care a mutat, prin Recomandarea emisă la comanda PSD, responsabilitatea pe umerii încărcați de amenzi ai posturilor de radio sau TV, cărora le cere o imensă absurditate: să respecte prezumția de nevinovăție a persoanelor apărute în clipuri și să verifice dacă informațiile sunt corecte pentru a nu aduce atingere demnității persoanelor. Prin această recomandare, CNA nu blochează doar difuzarea clipului *Evenimentului zilei,* ci orice știre despre corupție. Niciodată o instituție de presă nu va putea stabili că informațiile despre corupție sunt corecte decât după decizia unei instanțe. Instanțe care nu au găsit nici un mare corupt de peste 14 ani. Deci, mucles.

www.freeex.org

Să-i dăm biceps!

Interesul publicațiilor occidentale pentru România crește destul de bine. O mare publicație din SUA și-a deschis recent o ediție în România, cu sediul în Timișoara. E vorba despre *Muscular Development,* cu șase apariții pe an, care se adresează tuturor celor care, sătui să muncească numai cu creierul, vor să-și pună la muncă și mușchii! Semnalăm prezența în colectivul de redacție a colegului nostru Ioan T. Morar care publică un interviu cu Dragomir Cioroslan, antrenorul naționalei de haltere a SUA. Să facem mușchi pentru că vine campania electorală!

Stan și Brand

Libertatea presei în România – 2003

Raportul Agenției de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu*

Zău,
domnu' Toma, atît de nemilos ați monitorizat că nu ne-a mai rămas nici o speranță. Uite, eu, că-s mai bătrîn, mai stau, mai încerc, poate s-or îndrepta lucrurile. Da' băiatu' ăsta și-a făcut bagajele și o să plece în America definitiv. Nu-i de rămas în România!

Alde Scheele și Guest, doi simpli ambasadori de superputere, alături de domnul Mircea Toma, ambasadorul Vămii Vechi la București și Cluj

Precedentele Rapoarte ale Agenției de Monitorizare a Presei (pentru anii 2000-2002) au fost, așa, niște rapoarte: au fost prezentate, cum se obișnuiește, în conferințe de presă; câteva ziare și televiziuni le-au citat și punct. Au trecut, în România, ca glonțul pe lângă urechea surdului. Au ajuns, an de an, la urechile mai atente ale organizațiilor internaționale – guvernamentale sau neguvernamentale. Cazuri de ziariști hărțuiți în procese – condamnări pentru calomnie fără bază legală, ziariști pedepsiți la plata unor despăgubiri excesive, reformă de limax a cadrului legislativ, apariția unor legi care limitează transparența, extinderea proprietății asupra instituțiilor media ale unor baroni locali, cenzurarea emisiunilor de știri ale televiziunilor, condiția de mercenar a jurnalistului etc. – au început să fie citate în rapoartele despre România ale UE, Departamentului de Stat al SUA și ale unor organizații mondiale specializate în monitorizarea libertății de exprimare. Când masa critică a semnalelor a fost atinsă, subiectul libertății de exprimare a explodat politic în Parlamentul European, alături de celelalte trei vânătăi de pe fațada democratică a României (adopțiile, Justiția și corupția). Așa se face că săptămâna trecută, la prezentarea raportului, au participat ambasadorii Michael Guest și Jonathan Scheele. Și unul, și celălalt au ținut să sublinieze că libertatea de exprimare este o valoare fundamentală a unei societăți democratice – apreciere care poate fi utilă guvernanților; cei doi s-au referit, pe de altă parte, și la necesitatea ca organizațiile de media să își elaboreze coduri de norme profesionale pe care să le respecte. La eveniment au participat și câțiva dintre ziariștii menționați în raport pentru că au fost victime ale agresiunilor, ale unor hărțuiri în Justiție, ale cenzurii sau dintre cei care au recurs la demisia de conștiință ca protest față de cenzura internă. Ino Ardelean *(Evenimentul zilei* – Timișoara), Traian Ungureanu (BBC, secția română), Gelu Trandafir (BBC, secția română), Szondy Zoltan *(Hargita Nepe),* Răzvan Savaliuc *(Ziua),* Rodica Madoșa (Radio România), Cosmin Pigui *(Impact* din Gorj), Nicoleta Butnaru *(Obiectiv-Vocea Brăilei),* Robert Veress *(Adevărul),* Ovidiu Drug *(Monitorul de Bacău),* membrii formației Paraziții.

Marile dureri fizice ale presei consemnate de Raport au fost cele suferite de falca lui Ino Ardelean (Timișoara), Szondy Zoltan (Miercurea Ciuc), Carmen Cosma – corespondent *România liberă* – și Marius Mitrache – corespondent *Evenimentul zilei,* amândoi bătuți la Petroșani. În nici unul dintre aceste cazuri autorii nu au fost identificați. În afara celor de mai sus, în raport mai sunt menționate cazuri de agresiuni fizice garnisite cu aparatură distrusă, înjurături, amenințări cu moartea și mașini incendiate. In total, am numărat 16 ziariști bătuți, dintre care câțiva grav. În comparație, este relevant faptul că timp de trei ani (2000-2002) a existat un singur caz de ziarist care a necesitat spitalizare în urma unei agresiuni fizice grave (Constanța, autorii au fost chiar polițiști; cazul a fost închis în urma retragerii plângerii ziaristului).

Marea aburea lă națională rămâne, prin impactul pe care îl are la scară națională, distorsiunea informațiilor privind actorii politici în știrile unor mari posturi TV. Raportul consemnează rezultatele monitorizărilor programelor de știri TV, realizate de Agenție anul trecut. Datele confirmă favorizarea imaginii liderilor partidului de guvernământ în defavoarea celorlalți actori politici. Sunt descrise și mecanisme prin care puterea politică influențează spațiul editorial al televiziunilor și al altor instituții media.

„Berlusconizarea" presei continuă și în țară, campionii fiind Radu Mazăre, primarul, omul de afaceri, liderul PSD din Constanța, alături de prefectul Gheorghe Martin, care deține controlul aproape integral al presei din județ; cursa concentrării controlului asupra presei continuă în Vrancea (Marian Oprișan), Neamț (Iulian Țocu), Gorj (Nicolae Mischie) și Bacău (Dumitru Sechelariu).

Codul Penal este veteranul rapoartelor negative din cauza articolelor care afectează libertatea de exprimare – în primul rând, calomnia și insulta. Din 1994, de când România a ratificat Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, articolele vizate din Codul Penal au devenit cel puțin desuete. Pentru că nici un Guvern dintre cele care s-au perindat de atunci nu a armonizat legislația cu Convenția, în multe instanțe din țară ziariștii mai sunt judecați în baza Codului comunist (datează din 1968). Așa se face că avem o listă în continuă creștere de viitoare condamnări ale României la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. Între campionii deciziilor neeuropene, Raportul menționează condamnarea lui Dan Bălășescu și a *Gazetei de Sud* la plata a 600 de milioane de lei daune morale (aproximativ 20.000 de euro, în condițiile unui salariu mediu pe economie de 120 de euro); cea mai flagrantă gugumănie este motivarea unui complet din Sibiu (judecătorii Gh. Ciulacu, Elena Maier și Carmen Popa), care au scris cu hotărâre că „deși legislația europeană poate părea mai atrăgătoare din punctul de vedere al ziaristului, acesta trebuie să se supună rigorilor Codului Penal român".

Și exprimarea artistică se cenzurează în România: în premieră din punctul de vedere al rapoartelor Agenției, sunt prezentate cazurile de limitare a exprimării artistice la care au fost supuse trupele Luna Amară, Paraziții și La Familia, cât și suspendarea filmărilor la coproducția internațională de lung metraj artistic *Dallas*.

Pentru cei interesați, Raportul este publicat în versiune integrală pe site-urile www.mma.ro și www.freeex.org.

Mircea TOMA

Drumul spre înalta societate civilă

„Jurnalismul de investigație în presa locală s-a transformat în cîinele de pază al patronului", susțin Sorin Ozon, Liviu Avram și Ștefan Cândea de la **Centrul Român pentru Jurnalism de Investigație** (www.crji.org). Din datele noastre, „patronul" înseamnă în presa locală baronetul pesedist – deci am îndrăzni să spunem că, prin urmare, jurnalismul de investigație din presa locală este, de fapt, cîinele de pază al lui Adrian Năstase. Păcat, mare păcat. Îți dai seama, dacă era nu cîinele de pază, ci măcar cîinele de vînătoare al lui Adrian Năstase, poate aflam și noi ce s-a întîmplat la accidentul lui Ilie Sârbu, zis și oul de pază al celui dintîi fermier al țării.

Alianța Civică, Apador-CH, Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu,* Centrul pentru Jurnalism Independent, Freedom House România, Societatea Academică din România, Asociația Studenților în Științe Politice (SNSPA), Liga Română de Presă, Transparency International România și Asociația Pro Democrația, pe scurt, **Coaliția pentru un Parlament Curat**, au lansat programul **Votează cu ochii deschiși**. Nu, programul nu se referă la cetățenii decedați care se tot regăsesc pe listele electorale la alegeri. Coaliția va face pentru fiecare circumscripție electorală un buletin al candidaților cu trecutul lor politic și afacerile lor necurate, astfel încît lumea să știe pe cine votează. Numai să nu facă și Sechelariu, de alegeri, o tombolă cu un televizor color pentru cei ce nu citesc buletinul, că ne căptușim cu încă 4 ani de buletine de știri despre realizările PSD-ului și vapoarele lui Băsescu.

Comunicat

În timpul negocierilor Contractului colectiv de muncă la nivel de ramură mass-media (ziare, reviste, radiouri, televiziuni, agenții de presă, ziare electronice, edituri și tipografii), contract care se negociază pentru prima dată în România, Sindicatele și Patronatele au constatat că:

1. Guvernul României nu are nici un program de garantare, susținere și dezvoltare a democrației prin mass-media.

2. Guvernul României încalcă legile țării, inclusiv legea fundamentală, Constituția, blocînd economic și administrativ accesul liber al cetățenilor la informație.

3. Guvernul României impozitează societățile de presă la același nivel cu industria și comerțul, deși mass-media contribuie direct la democratizarea societății românești.

4. Guvernul României promovează suprataxarea comunicațiilor, transporturilor și serviciilor folosite de mass-media la același nivel cu restul industriei, contribuind la creșterea aberantă a prețului informației.

5. Guvernul României acceptă și încurajează finanțarea instituțiilor mass-media în scopul manipulării opiniei publice.

6. Guvernul României nu ia nici o măsură pentru protejarea profesiei de ziarist de agresiunea fizică și psihică, de diverse atacuri, inclusiv ale demnitarilor, de presiuni economice și sociale.

7. Guvernul României nu are un dialog real cu organizațiile sindicale, patronale și profesionale pentru clarificarea revendicărilor mass-media.

Organizații sindicale:
Federația Sindicatelor Jurnaliștilor și Tipografilor din România (președinte – Cristian Godinac)
Federația Sindicatelor Unite din Televiziune și Radio (președinte – Cicerone Grigorescu)
Federația Sindicatelor din Întreaga Presă – SZR (prim-vicepreședinte – Radu Sorescu)
Federația Sindicatelor din Radiodifuziunea Română (președinte – Adrian Moise)

Organizații patronale:
Uniunea Națională a Patronatului Român (președinte – Marian Petre Miluț)
Uniunea Generală a Industriașilor din România – 1903 (reprezentant – Sorin Vulpe)

Cultа noastră cea de toate zilele

Episcopul Dunării de Jos vrea să ajungă Sus

Nebănuite și încurcate sînt căile domnului ÎPS Cassian Crăciun, episcopul Dunării de Jos. De pildă, cine ar bănui că în triumfala numire a lui Eugen Simion ca cetățean de onoare al Brăilei, întîmplată săptămîna trecută, și-a băgat coada motivat moș Crăciun Cassian? Motivul numărul 1 e unul de toată lauda: episcopul vrea să fie primit în crema laicilor din România, adică în Academia Română, și pentru asta are nevoie de o relație prietenească cu Dumnezeul instituției respective. Motivul numărul 2, și cel mai întunecat, e că Înalt Prea Sfințitul vrea să devină mitropolit al Moldovei și pentru asta vrea să își facă un CV beton. Pentru asta îl tot bate la cap pe Fănuș Neagu să îi pună o vorbă bună la Eugen Simion, iar Fănuș se cam eschiva în ultima vreme, deși de la băut vin bisericesc nu se eschiva. Ideea lui Anton Lungu ca Eugen Simion să fie făcut Cetățean de Onoare se pare că i-a susurat-o la ureche chiar episcopul, care va face în așa fel

încît să se știe că el a fost motorul primordial al întîmplării, iar academicianul să fie impresionat. Dacă Eugen Simion are de gînd să ajungă în rai, e bine să știe că pînă la Dumnezeu te mănîncă sfinții, iar sfințiiăia e posibil să fi fost episcopi în genul lui Cassian.

Cetățean de Oroare

Trec țiganii în Opel-uri colorate

Nu băgăm mîna în foc pentru această informație, dar cert e că articolul circula pe Internet, provine dintr-un ziar austriac neidentificat și relatează despre o familie de români de etnie rromă, care, la întoarcerea spre țară, a vrut să tranziteze Austria venind dinspre Italia, cu acest Opel Senator făcut din benzi de scotch și niște roți. Din păcate pentru ei, poliția din Wolfsberg-Karnten i-a oprit și i-a scos de pe autostradă. Nu credem că polițiștii au făcut bine, nu e exclus ca în noaptea următoare vreunui cetățean din Wolfsberg să îi dispară un Opel Senator nou din fața casei.

Cort Mondeo

Lungul drum al polițistului de la chestionar la chestor

Aflăm că 40% dintre agenții IJP Cluj au picat proba chestionarului. N-ai cum să nu te întrebi cum o arăta chestionarul ăla care a făcut ca atîtea minți să cadă răpuse pe reduta nivelului minim de inteligență. Să ne imaginăm:

Cînd cîinele însoțitor latră la o Dacie pe care o sparge niște elemente:

Îl duci să facă pipi la roată la Dacie, poate se liniștește;

Aduci roata Daciei la el să facă pipi;

Îl dresezi să se țină pînă ajunge la secție.

Cozorocul la chipiu trebuie să stea:

Sub chipiu pentru a fi protejat de soare;

În fața chipiului pentru a fi în permanență sub supravegherea agentului și să nu se piardă;

Nu știu/Mă abțin.

La deșurubarea unui bec participă:

O întreagă secție de poliție: un agent ține becul, altul învîrte stîlpul, iar restul secției fură benzina din conducte pe întuneric;

3 agenți: unul ține becul, altul trage cu praștia, iar al treilea cheamă Salvarea în caz că nu se nimerește ținta;

Un singur agent genial care, pe baza cunoștințelor de analiză matematică, își bagă becu-n fund și apoi îl desfiletează rotindu-și corpul în sens geometric (invers limbilor mică sau mare de la ceas).

Agentul zero-zero-șapcă

Necurat-murdar, coane popică

De cîtva timp, preotul Dafina de la biserica din cartierul craiovean Valea Roșie scoate din trupul oamenilor cohorte de diavoli, necurați, demoni, draci, laci și alte făcături ce le tulbură existența. Vinerea seara, la slujbă, bisericuța se umple pînă la refuz și distracția începe. Bolnavi care au luat la rînd spitalele țării numai aici își găsesc vindecarea, după ce trag un număr de zvîrcoliri și răsuciri pe podeaua lăcașului. Necurații sînt expulzați ca gloanțele din mitralieră, iar preotul Dafina le ușurează chinul cîntînd de mama focului. Nu-i mai lipsesc decît chitara electrică și lanțurile lui Marlyn Manson.

Preafericitul Exorcist

Komunikat

Urmare a discuțiilor purtate prin mijlocirea colegului nostru Doru Costea aducem la cunoștiința cititorilor că din cauze care țin de limite obiective și subiective de accesare și asimilare a informațiilor s-a întîmplat ca în cazul articolului „Droguri bune în burduf de cîine” apărut în numărul 38 din 24-30 sept. 2002, să fim puși în fața unor informații distorsionate. Buna noastră credință a fost păcălită și astfel am putut scrie că dl Robert Smith ar fi turc naturalizat în Anglia și că ar fi – în context – suspect de relații dubioase de afaceri cu droguri și cîini.

Tot buna noastră credință ne face să rectificăm cele de mai sus și să constatăm că dl Robert Smith este: 1) englez din Anglia; 2) iubitor autentic de animale.

Trăiască buna credință și independența presei!

Cum să falimentezi transportul cu TIR-îita

TIR-urile sînt acele vehicule absolut indispensabile pentru tiriste. Iar tiristele sînt indispensabile pentru parcările în care opresc TIR-urile. E un triunghi al bermudelor, tăngilor și bikinilor. Dar de unde vin TIR-urile cînd vin și unde se duc ele cînd se duc? Poate nu v-ați întrebat niciodată acest lucru, poate nu vi s-a părut demn de interes. Sau poate v-a depășit dimensiunea freudiană a problemei.

Pentru că și aceste întrebări trebuiau să primească un răspuns, a fost inventat Siegfried Ingerl. Tot un austriac, ca și Freud. Siegfried Ingerl și-a propus ca temă de doctorat TIR-urile din România. Așa că a venit aici, să le studieze la fața locului. Și-a ales cu grijă eșantioanele de studiu, în număr de 11: ITIA București, ITA Iași, Dunăreana Calafat, STAC Buzău, Gitrans Giurgiu, Transport Auto 2 Tulcea, Agrotransport Băicoi, Romcamion Deva, Transcom Oradea, Barzava Bocșa și Intertrans Craiova (toate firme de transport). Am uitat să vă spunem că Siegfried Ingerl a fost ajutat, la studiu, de Ingerl GmbH, firma domniei sale din Viena. Mai exact, a fost ajutat așa: Ingerl GmbH a făcut pui în România, și anume firma Ingerl Romania Trading SRL, cu sediul la București. SRL-ul cu nume austriac a cumpărat de la fostul FPS pachetele majoritare de acțiuni de la cele 11 societăți de transport de stat enumerate mai înainte. Ca un mic amănunt: la intrarea acțiunilor în proprietatea Ingerl Romania Trading SRL, prețul acestora, ca și al activelor și terenurilor societăților de stat, era nițel subevaluat – a se citi de pînă la cinci ori.

În a doua fază de studiu, Ingerl Romania Trading pasează terenurile din proprietate unui alt partener de studiu (în multe din cazuri, fie Cargotrans SRL, fie Intersped SRL, firme ce îl au ca acționar pe același Siegfried Ingerl). În faza a treia a experimentului ingerlian, la cinci din eșantioane (Romcamion Deva, Transport Auto 2 Tulcea, Intertrans Craiova, Gitrans Giurgiu și ITA Iași) s-a lăsat cu dosare penale pe numele directorilor. Ajunși aici, vă întrebați dacă există și a patra fază. Există, iar ea este consemnată în foaia de observație a Rasdaq: Agrotransport Băicoi – faliment, Romcamion Deva – suspendată nelimitat, Transcom Oradea – faliment, Dunăreana Calafat – suspendată, STAC Buzău – momentan suspendată, Gitrans Giurgiu – suspendată închidere, Transport Auto 2 Tulcea – suspendată. Asta ca să vedeți și dumneavoastră cum se scoate breasla tiriștelor de sub volan și se pune pe bară.

Ca experimentul austriacului să fie pe deplin înțeles, iată și un mic studiu de caz: ITA Iași. La care Ingerl Romania Trading SRL a cumpărat pachetul majoritar de acțiuni cu 57.000 cocobau, după care a vîndut activele și terenurile societății cu 275.000 de euroi. Hai, că-i meseriaș austriacu', nu? Atîta doar că directorului ITA Iași, Mihai Canianopol, i s-a făcut dosar penal, pentru subevaluarea terenurilor vîndute. La fel și funcționarei APAPS Maria Ghiga. Ambii au recunoscut în dosarul de la Poliție participarea la experiment. Numai că Parchetul a dat NUP, în ritm de vals vienez și fals românesc. În același ritm, consilierul comercial al Ambasadei Austriei la București, domnia sa Walter Friedl, a trimis o adresă la Tribunalul Iași (unde Ingerl a fost dat în judecată de un privat țepuit prin vînzarea de terenuri): „firma Ingerl recunoaște ca instanță doar Tribunalul comercial din Viena“ (citat din adresa ambasadei 2792/02/LP/1p). Fără să ia în calcul că între România și Austria există un tratat privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, care spune că Ingerl poate fi judecat unde este reclamată fapta, adică aici. Să se mai îmbogățească și judecătorii noștri, că pe ai lor îi plătește statul destul.

Biroul de aprofundări contabilicești

Dragă redacție, stimați șefi, băi colegi, iată ce mi se întâmplă

Pesediștii ăștia sunt niște bipezi foarte perverși. Identifică slăbiciunile adversarului, după care-l mărunțesc în ispite sau stres până cedează. Se pare că m-au nimerit și pe mine. Din lipsă de ocupații mai productive, generatoare de vile pesediste, mă apucai să scriu la *Academia Cațavencu*. Fapt pentru care o doamnă de la publicație mă pune să semnez un contract de cesiune a dreptului de autor. „Să mergi să-l înregistrezi la Administrația Financiară, că altfel plătești amendă.“ Deja se încrețise pielea pe mine. Am oroare, oroare, de trei ori oroare de birocrați și birocrație. De completat hârtii, formulare, de făcut frumos în fața ghișeului. Dar, suflet sperios de cetățean model, zic să fac cum zise doamna. Și tocmai aici m-au agățat, nenorociții… Scap ușor de rătăcitul prin birouri, de reacțiile batjocoritoare față de stupiditatea contribuabilului. După care urmează grozăvia. Cine m-a pus, cine m-a pus? Ca să pot să scriu la voi, iar ca voi să mă mai și plătiți, iată la ce sunt supus. PSD-ul, prin instrumentul său, statul, și-a înfipt monstruosul mecanism în nervii mei, decis fiind să mă trimită la relaxare. Adică, iată ce obligații am, ca biet mâzgălitor de hârtie: întâi de toate, trebe să mă dotez cu un registru de încasări și plăți și cu încă unul de inventar. Acestea două neapărat trebe să fie șnuruite, numerotate și vizate la odioasa administrație financiară. Apoi urmează să-mi fac rost de o oribilitate intitulată „registru unic de control“. Iar chinul nu s-a sfârșit. „Obligatoriu, dar obligatoriu, să ai la tine un facturier și (sau?) un chitanțier.“ „Stimată doamnă, poate mă confundați cu frații Micula, eu doar…“ Eu doar atât spun, acum, că m-am enervat deodată. Băi, pesediștilor, cu fiscaliștii voștri cu tot, nu mă faceți, băi. Nu vă șnuruiesc nici un registru, iar taxele le vărs direct la vreo casă de copii, să n-ajungă în buzunarele lui Sergiu Sechelariu. Iar cu asta v-am pupat, băi, drept pentru care semnez anonim,

Contribuabil Hood

Din nou la cassă

Yasser ArAPAPS a auzit că

primarul Sighișoarei, Dorin Dănețan, nu s-ar afla în cele mai bune relații nici cu gramatica, nici cu legea. Problemele de gramatică i le rezolvă purtătoarea sa de cuvînt, Anca Rațiu, al cărei soț este șef la o firmă de termoficare (s-a ocupat cu montarea de centrale la blocurile ANL). Doamna Rațiu este, se pare, o tipă chiar mișto, inteligentă, care a fost aleasă de două ori Miss Primărie și căreia i se mai spune și „Doamna Titanic” (din cauza numărului mare de bărbați care s-au urcat pe transatlanticul cu același nume). În schimb, problemele lui Dănețan cu legea i le rezolvă PSD-ul, poate chiar ministrul Miron Mitrea personal, născut în Sighișoara. Într-o discuție cu o ziaristă, Mitrea a spus despre Dănețan două lucruri: 1) că ei doi ar fi oarecum veri; și b) că Dănețan e un idiot.

Una dintre ultimele isprăvi

ale primarului din Sighișoara se află în strînsă legătură cu afacerea consilierului PSD, Adi Popa, respectiv cu niște vile rătăcite prin pădure. În mijlocul naturii sighișorene, consilierul PSD Adi Popa și-a tras un restaurant și un camping, botezate, foarte inspirat, Vila Franka. Aproape de obiectivele semituristice ale pesedistului se află o vilă a Romgaz și o alta a SC Electrica SA. Nici una dintre ele nu este racordată la rețeaua de canalizare, pentru simplul motiv că în vîrful dealului apa ajunge doar atunci cînd plouă. Dănețan cunoștea situația și, la începutul anului, a venit în fața consilierilor cu un proiect de hotărîre de Consiliu Local, intitulată: „Extindere rețea de apă menajeră și pluvială în municipiul Sighișoara”. Pe una din străzile care urmau să beneficieze de banii publici ai lui Dănețan nu se afla nici urmă de locuință, ci numai un restaurant, un camping și două vile. Pînă la urmă, cele 368 de milioane de lei (pe care Dănețan voia să le pompeze în buzunarele pesedisto-electro-gazoase) n-au mai ajuns unde trebuia, findcă s-au cam sesizat șefii comisiilor de urbanism și finanțe ale Primăriei, și bine au făcut. De data aceasta, șmenul n-a mers, însă mai e destul timp să meargă altele.

Găinaț social-democrat

Cel mai mare combinat de creștere a înaripatelor din județul Hunedoara a fost repopulat, de curînd, cu pui de sorginte francofonă, aduși de pe Sena pe Mureș, să împută nările fine ale locuitorilor cu o duhoare ce acoperă, în zilele ei bune, mai mulți kilometri pătrați în jurul fermelor AVICOLA. Pentru a pune cireașa pe găinaț, patronul fermelor, penalul afacerist Marin State, a ținut să-și gireze potlogăriile cu prezența prefectului de Hunedoara, Aurelian Serafinceanu, el însuși un potentat om de afaceri. Serafinceanu s-a executat și a efectuat o vizită de lucru la fermele penale, lucru care nu i-a îmbunătățit deloc imaginea. Poate doar portofelul. Ciudat este că, atîta timp cît găinarul a cotizat la punguța cu doi bani a cocoșilor liberali, Poliția nu mai prididea cu întocmirea dosarelor penale pe numele lui State, pentru fapte săvîrșite în două-trei județe. De cînd State contribuie generos la bunăstarea liderilor PSD Hunedoara (șoferul președintelui CJ Rudeanu este văzut deseori umplînd portbagajul Mercedesului de serviciu cu produse de la AVICOLA), Poliția a lăsat-o mai moale, iar găinarul este mai liniștit și mai prosper. Abia acum înțelegem lozinca PSD: „Mai aproape de oameni, împreună cu ei”.

Yasser ArAPAPS

Pîine și circulație

Tare plictisitoare trebuie să fie meseria de agent de circulație într-un oraș mic cum e Piteștiul: ambuteiajele sînt puține și alea cel mult între Nove și Break-uri... rar mai prinzi cîte o Solenza rătăcită, întrecerile nocturne între maniacii vitezei se țin numai între cărucioarele de butelii duse la umplut, iar accidente sînt puține pentru că ăia mai avuți preferă să treacă strada numai cu taxiul. De aceea, semaforul acesta răsărit într-o intersecție pare a fi mană cerească pentru polițiști. Dacă lucrurile merg bine, el va fi îmbunătățit în curînd cu semnele: „Parcarea obligatorie", „Centura de siguranță – interzisă" și „Atenție, trec zebre!".

Zebra grecul

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Omniprezența liftului în viața noastră cotidiană, mai abitir decît zeul autoturism chiar, îi conferă acestuia valențe mitologice. Mulți dintre noi am fost concepuți pe bancheta din spate a unui lift; ne-am început viața sexuală invitîndu-ne partenera în intimitatea caldă a dormitorului blocat între etajele 2 și 3; și ne-am continuat-o singuri, tot în lift, după ce partenera ne-a părăsit. Iar pentru a completa simbolismul ascensional-inițiatic, unii își află sfîrșitul în acest coșciug confort sporit. Este și cazul a trei egipteni cărora Zeul Lift le-a oferit ocazia de a-și ridica sufletul la ceruri. Nu vă gîndiți c-ar fi vorba de varianta tehnologizată a scării spre ceruri; sau de niște adolescenți teribiliști vitezomani care s-au angajat cu liftul lor decapotabil într-o depășire imprudentă, în timp ce vreun plop mai țăran traversa nestingherit șoseaua. Cei trei s-au certat cu un vecin, Mohamed Kamal Mostafa, de 50 de ani, în legătură cu cine ar trebui să plece primul cu liftul, iar acesta i-a omorît. A muri înseamna a pleca puțin, dar nu cu liftul.

Știrile de la ora chici

Castelu de 12 stele

În Castelu, unul din satele alea puse de mîna omului pe șoseaua orășenilor către mare, se petrece, de la o vreme, un fenomen ciudat: țăranii văd stele galbene. Este vorba de cele douăsprezece stele ale Uniunii Europene, luate cu forța de pe steagul UE și pictate pe tăblițele cu numerele caselor din localitate, dar numai acelea aflate la strada principală. Sătenii de pe fundături n-au încă mutră de europeni. Istoria stelelor din Castelu este simplă: „Ni le-a dat de la Primărie. Le-am pus, de ce să nu le punem? Ce, ne cere de mîncare?".

La început, era vorba ca fiecare beneficiar de spirit european să plătească 10.000 de lei pe duzina de stele. 833 bucata. Pînă la urmă, edilii s-au lăsat păgubași. Și bine au făcut: „Dacă cerea, nu dădeam. Îi băgam și-n pizda mă-sii, cu uniunea lor cu tot!" – zice un anonim cu barbă. Nici dacă era să-și ia doar o legătură cu șase-șapte bucăți, acolo? Nimic! În satul european Castelu există și trei blocuri jerpelite. Fiecare, cu numărul și cu stelele sale. Penelopa Cristian, vreo 60 de ani, ochelari cu ramă groasă și lentilă lipită cu scoci, execută un „macrameu". „Nu s-a dat nici un ban. Pe cuvînt. Promit. 100%. Eu am luat în primire pentru blocurile astea și i-am pus pe bărbați să bată cuiele. Atît. Noi plătim doar iluminatul public, gunoiul și salubrizarea. Auzi, da' ce naiba-i «salubrizarea» asta?"

Ploaia de castele

Ghid de taximetristă amintire

Doamnelor și domnilor, vești bune. A apărut anul trecut *Ghidul taximetristului* – Vasile Ștefănescu, Ilie Anghel, SC Rodell SRL, 2003. Lectură obligatorie pentru bucureștenii șoferi profesioniști, cărora le îmbogățește portbagajul de cunoștințe cu următoarele date esențiale pentru orice conversație. Iată un exemplu de astfel de conversație, adaptată după *Ghid,* îndeosebi din capitolul inspirat din *Ghidul turistic și stradal* scris de col. ing. Bulugu Petru. „Unde mergem, șefu'? În Berceni? Urcă. Pînă la 1800 î.H. existența omului se face remarcată în cîteva puncte ale unor cartiere construite azi ca Buzești, Lacul Tei, Bucureștii Noi, Giulești, Mihai Vodă etc. Dă și mie o țigară! 1800-800 î. H. – în cartierul Tei săpăturile atestă urmele unor așezări despre care se presupune că ar fi din epoca bronzului. Mamă, ce bună e asta! Tiiiiiit! Nu te uiți, fă? 800-100 î. Hr. – se găsesc urmele mai multor așezări geto-dace în cartierele Herăstrău, Radu-Vodă, Dămăroaia, Lacul Tei, Pantelimon... În Popești-Leordeni există o presupusă locuință a lui Burebista și niște coarde, mici și bune de-ți înnoadă p... 1955 – la Uzinele Vulcan se construiește primul autobuz românesc. Mișcă-ți, mă, dracu', hîrbu' din fața mea! 1961 – se fabrică primele televizoare românești alb-negru. Am unu' de vînzare la 300 de euro, de colecție, ceva deosebit, audiofil. 1976 – Magazinul Universal Unirea deschide șirul unor mari magazine moderne. În față îl știu pă unu' care vinde jocuri-furăciuni de calculator. Oprim aici? Cum, mă, numai 30.000 bacșișu'? Păi, tu crezi că gazu' e pă dinari romani din sec. III? E pă lovele, bă, zgîrcea!"

Taxi pe valoare adăugată

Secvență dintr-un film de infracțiune cu un primar mic

La o primă privire, în imaginea alăturată se poate observa, în centru, un banal cuplu om-mașină sau, pentru cei pasionați de domeniul auto, o mașină și omul ei. Vă invităm, însă, și la o a doua vedere, mult mai atentă, dar numai după ce veți citi dialogul de mai jos, preluat din *Gazeta de Sud-Est*, publicație ce apare la Slobozia. „Reporterul" este chiar reporterul de la ziar, iar „omul" este chiar primarul comunei Brazii, din Ialomița: Nicolae Costel de la PSD. Politicianul și ziaristul s-au întîlnit la locuința primului și apoi au mers, fiecare cu mașina lui, la primărie, unde

s-a executat fotografia.

Reporterul: „Este adevărat că nu aveți permis?" Omul: „Da."

„Și de ce circulați?" „Pentru că ați venit dumneavoastră să mă luați. Altfel veneam cu ARO. De obicei circul cu ARO primăriei." „Cu șoferul primăriei?" „Bineînțeles." „Și acum a fost un caz de forță majoră?" „Da, pentru că ați venit dumneavoastră." „Dar puteați veni cu mașina noastră." „Da' nu știu dacă m-ați invitat. Trebuia să ziceți «Haideți, domnule, cu noi, ce te mai…»." „Asta cu permisul e gravă. E infracțiune." „Poate nu o consemnați!" Așadar, v-ați prins: în fotografie îl puteți vedea pe primarul fără permis în timp ce coboară din propriul bolid de Colibași.

Pentru cititorii cu sînge de justițiar, avem aici și dialogul reporterului cu șeful de post din comună, pe care nu-l vedem în imagine, dar nu e greu să ni-l imaginăm:

„Știați că domnul primar conduce mașina și nu are permis?" „Da. I-am trimis avertisment scris anul trecut, în decembrie. L-am avertizat să nu conducă." „Dar l-ați identificat în trafic cu mașina?" „Nu. Vă rog frumos nu înregistrați." S-a aranjat: reporterul a înregistrat tot.

Ialomița Baston

Răspunsuri la scrisori

Gabriela Dumitrescu (Strehaia): Am transmis felicitarea domnului Patapievici. În cealaltă privinţă, ne interesează subiectele de care aţi pomenit.

Laura Mihai (Ocna Mureş): Am reţinut subiectul pentru *Bursa Şpăgilor!*

Adrian Roman (Bujoru, Teleorman): Scrisoarea dumneavoastră lungă, pe care am parcurs-o pînă la capăt, a fost, în ciuda tonului trist, un semn bun. Semn că nu toată lumea e corectă şi că nu toată lumea suportă măgăriile celor de la putere. Să vedem cu ce vă putem ajuta!

Petronius (Bucureşti): Aţi avea dreptate în privinţa catedralei Mîntuirii Neamului dacă B.O.R. ar fi reparat, deja, o parte din greşeli, de pildă dacă ar fi terminat reconstrucţia Mînăstirii Văcăreşti la a cărei demolare a dat aprobare chiar Teoctist, nu colegul nostru Mircea Toma! Nu ar trebui întrebaţi, oare, unii dintre conducătorii Bisericii cam ce fel de păcat este trufia?

Florin Rusu (Deva): Mulţumim pentru recolta de „aberaţii“ trimise!

Vasile Trihub (Bacău): Bune propunerile pentru *Bula demnitarului.*

Eugen Ioniţă (Vaslui): Excelentă eticheta cu gunoaiele!

Biroul de Sesizări Olt (Slatina): Ne interesează mult cele cuprinse în scrisoare. Puteţi să-mi trimiteţi un e-mail de pe o adresă oarecare(pe yahoo sau pe hotmail) prin care să putem stabili un contact. Adresa mea este morar@catavencu.ro.

Incomod Press (Timişoara): Dacă aţi avea şi nişte detalii despre operaţiunea A.E., ar fi minunat. Aţi putea folosi Internetul pentru comunicare!

Petre Gheorghe (Piteşti Nord): Vom încerca să scriem şi despre aspectele semnalate.

Moldovan Dobrin (Beclean): Nu publicăm versuri, fie ele şi cu tematică politică ori satirică.

I. Soreceanu (Oneşti): Domnul Dinescu nu mai lucrează la noi de cîţiva ani buni. Puteţi să-i scrieţi la publicaţiile unde mai lucrează!

M.G. (Trifeşti, Iaşi): Vom merge pe firul dovezilor pentru a putea semnala neregulile descrise în scrisoare.

Dumitru Gheorghe (Răzvad): Ne bucură interesul dvs. pentru o colaborare. Pe noi ne-ar interesa mai mult informaţii locale decît consideraţii generale şi articole de opinie. Să vedem ce putem face!

Ioan T. MORAR

Săptămîna străinilor

● Un indian de 25 de ani s-a însurat cu bunica lui în vîrstă de 80 de ani. Băiat finuţ, nepotul, a preferat ceva oficial unui viol fără acte! ● Un neamţ din Dortmund, care a cîştigat, la West Loto, 10 milioane de dolari, s-a prezentat abia după trei luni să-şi ridice cîştigul, motivînd întîrzierea prin aceea că a stat să se gîndească dacă are nevoie de atîţia bani! Pînă la urmă, omul s-a decis să deschidă o fundaţie caritabilă! Banii nu aduc fericirea, dar, uneori, te bagă la meditaţie serioasă! ● Cică NASA a pus la punct o maşină de citit gîndurile. Ar fi bine să o testeze în Parlamentul României, unde maşina ar avea dificultăţi mari pentru că, în cazurile unor aleşi ai naţiunii noastre, nu ar avea ce să citească! ● În terminalul liniei aeriene Virgin, la toaletele pentru bărbaţi există pisoare în formă de gură de femeie. Tare mi-ar plăcea să existe şi un pisoar care să reproducă exact capul celui care a gîndit acest experiment ca să am şi eu unde să protestez pe aceeaşi cale! ● Doi fraţi gemeni din SUA, în vîrstă de 20 de ani, au suportat operaţii estetice, în valoare de 100.000 de dolari, ca să semene cu Brad Pitt. Şi operaţia a reuşit. Acum nu mai avem un singur Brad. Ar fi interesant dacă cei trei bărbaţi ar deschide un restaurant „La trei Brazi Pitt“! ● Preşedintele Turkmenistanului, un democrat pur-sînge, a interzis purtarea bărbilor şi a mustăţilor, pentru că, altfel, vizitatorii ţării ar avea o imagine prea neigienică, a considerat autorul deciziei. Dar interdicţia îi priveşte şi pe turişti, drept pentru care aeroporturile ţării şi punctele vamale terestre au în anexă şi frizerii! Iată că există dictatori care i-ar fi ras chiar şi pe Stalin, Hitler, Saddam şi, ultimul pe listă, cu voia dumneavoastră, Fidel Castro!

AgenCIA de presă

Meteo

Cetăţeni! În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!
După ce Magdalena Tun, sănătoasa Nicoleta Luciu, păpuşile de la Spicy şi zdrumpeşa Jojo au prezentat ani de zile „Vremea“ în *Libertatea,* băieţii de la *Academia Caţavencu* nu s-au mai putut abţine şi s-au hotărît să se dezgolească pentru dumneavoastră şi să vă prezinte şi ei *Vremea de la Caţavencu*! Aşadar, în exclusivitate, numai în *Academia Caţavencu,*

DANIEL GOACE şi MIRCEA TOMA VĂ PREZINTĂ VREMEA!

„Am obosit de cînd tot aşteptăm să vină primăvara. Şi, în aşteptarea ploii, cînd vom dansa desculţi în parc, ne-am dezbrăcat un pic. Ah, de-abia aşteptăm să iasă soarele cu carul lui alegoric de nori ca nişte fulgi de vată!“

Jurnalul lui Tetelu

Merită un camion plin. De recunoștință. Pentru că merită. Face toți banii. PSD-ului. Adunați-vă în jurul revistei și citiți *Jurnalul lui Tetelu!*

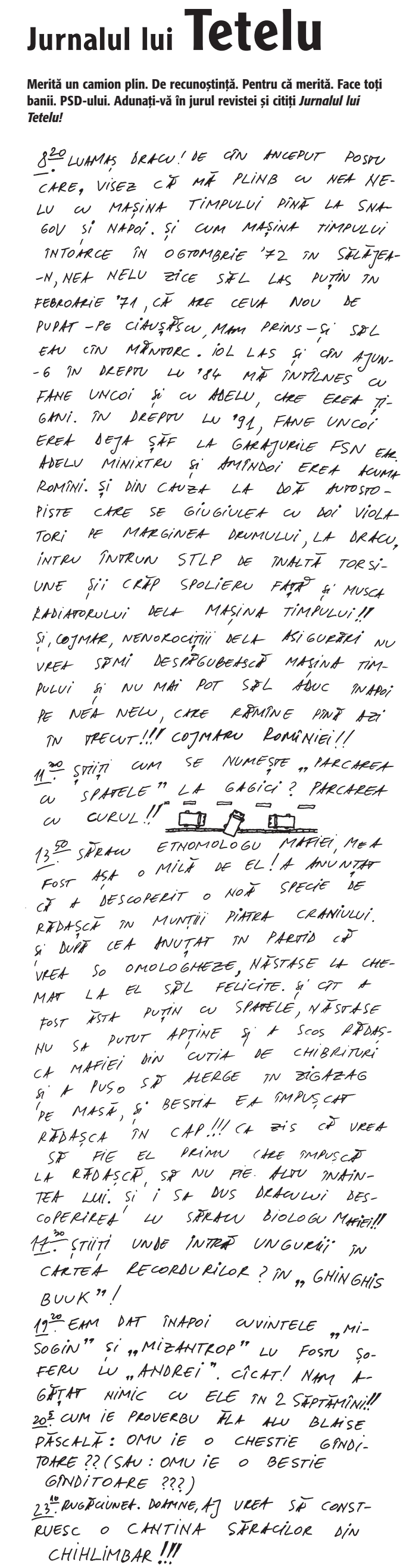
8.20 LUAM-AȘ DRACU'! DE CÎND ANCEPUT POSPU CARE, VISEZ CĂ MĂ PLIMB CU NEA NELU CU MAȘINA TIMPULUI PÎNĂ LA SNAGOV ȘI NAPOI. ȘI CUM MAȘINA TIMPULUI ÎNTOARCE ÎN OCTOMBRIE '72 ÎN SĂLĂȚEAN, NEA NELU ZICE SĂ-L LAS PUȚIN ÎN FEBROARIE '71, CĂ ARE CEVA NOU DE PUPAT - PE CIAUȘESCU, MAM PRINS - ȘI SĂ-L EAU CÎN MÎNDORC. IOL LAS ȘI CÎN AJUNG ÎN DREPTU LU '84 MĂ ÎNTÎLNES CU FANE UNCOI ȘI CU ADELU, CARE EREA ȚIGANI. ÎN DREPTU LU '91, FANE UNCOI EREA DEJA ȘEF LA GARAJURILE FSN EAR ADELU MINIXTRU ȘI AMÎNDOI EREA ACUMA ROMÎNI. ȘI DIN CAUZA LA DOĂ AUTOSTOPIȘTE CARE SE GIUGIULEA CU DOI VIOLATORI PE MARGINEA DRUMULUI, LA DRACU, ÎNTRU ÎNTRUN STLP DE ÎNALTĂ TORSIUNE ȘII CRĂP SPOLIERU FAȚĂ ȘI MUSCA RADIATORULUI DELA MAȘINA TIMPULUI!!
11.30 ȘTIIȚI CUM SE NUMEȘTE „PARCAREA CU SPATELE" LA GAGICI? PARCAREA CU CURUL!!
13.50 SĂRACU ETNOMOLOGU MAFIEI, MEA FOST AȘA O MILĂ DE EL! A ANUNȚAT CĂ A DESCOPERIT O NOUĂ SPECIE DE RĂDAȘCĂ ÎN MUNȚII PIATRA CRAIULUI. ȘI DUPĂ CEA ANUȚAT ÎN PARTID CĂ VREA SO OMOLOGHEZE, NĂSTASE LA CHEMAT LA EL SĂ-L FELICITE. ȘI CÎT A FOST ĂSTA PUȚIN CU SPATELE, NĂSTASE NU SA PUTUT APȚINE ȘI A SCOS RĂDAȘCA MAFIEI DIN CUTIA DE CHIBRITURI ȘI A PUSO SĂ ALERGE ÎN ZIGAZAG PE MASĂ, ȘI BESTIA EA ÎMPUȘCAT RĂDAȘCA ÎN CAP!!! CA ZIS CĂ VREA SĂ FIE EL PRIMU CARE ÎMPUȘCĂ LA RĂDAȘCĂ, SĂ NU PIE ALTU ÎNAINTEA LUI. ȘI I SA DUS DRACULUI DESCOPERIREA LU SĂRACU BIOLOGU MAFIEI!!
14.30 ȘTIIȚI UNDE ÎNTRĂ UNGURII ÎN CARTEA RECORDURILOR? ÎN „GHINGHIS BUUK"!
19.20 EAM DAT ÎNAPOI CUVINTELE „MISOGIN" ȘI „MIZANTROP" LU FOSTU ȘOFERU LU „ANDREI". CÎCAT! NAM AGĂȚAT NIMIC CU ELE ÎN 2 SĂPTĂMÎNI!!
20.5 CUM IE PROVERBU ĂLA ALU BLAISE PĂSCALĂ: OMU IE O CHESTIE GÎNDITOARE?? (SAU: OMU IE O BESTIE GÎNDITOARE???)
23.10 RUGĂCIUNEA. DOMINE, AȘ VREA SĂ CONSTRUESC O CANTINĂ SĂRACILOR DIN CHIHLIMBAR!!!

munca cu cartea

Alter Eco

La o primă lectură, Umberto Eco este un semiotician gras, bărbos și ochelarist. Adică un intelectual occidental atipic (în general, sînt supli), care și-a făcut o meserie serioasă din interpretarea și analiza semnelor. La o a doua lectură, Eco aduce cu un Pavarotti al lumii academice, care și-a cîștigat banii și celebritatea scriind cîteva cărți în chei narative tipice romanelor polițiste sau de aventuri. A adunat o căruță de bani, un munte de fani și a reușit să îmbie cu aroma de literatură destui cîrcotași care se strîmbau cînd era vorba să înghită hapuri intelectuale. La o a treia lectură, cu care această carte* ne va răsfăța, Eco e un dom' profesor care stă călare pe Internet navigînd în delir, meditînd cu mîna pe mouse la această jivină evanescentă care se înfruptă, cu tentaculele ei de fibră optică, direct din timpul și poftele noastre. Sau un turist profesionist care vîntură lumea pe la conferințe și sindrofii de hermeneutică, deșertîndu-și apoi într-o coloană de jurnal tolba cu banalități profunde. Ori ca unul care se miră de drăciile politicii corecte transatlantice cu aerul că-și cere scuze după ce s-a așezat pe păpușa dumneavoastră gonflabilă, făcînd-o să fîsîie. Nici nu știu cu ce să vă ademenesc mai întîi, așa de mare e oferta acestor editoriale de cultură, civilizație și alte mizilicuri, scrise de Eco în paginile săptămînalului *Espresso*, la rubrica *„Piculețul Minervei" (La bustina di Minerva*, asta n-o zic de moft, ci pur și simplu îmi place cum se-aude). Creierul lui Eco, grațios ca o albină 'oață, pare să știe să se așeze pe orice context, text sau pretext, înțepînd ironic și metabolizînd polenul într-un sarcasm dulce-amar, depozitat direct în mijlocul stupului urban de toate zilele. Citești, gîndești și zîmbești, ca prostul la deștept, la fiecare două pagini. Cam asta e procedura de lectură pentru texte precum „Perversiunea fotbalistică", „Un tratat despre scobitori", „Îi ții minte pe toți cei șapte pitici?", „Cum să naufragiezi cu succes" sau meditațiile mistocărești și subtile despre lupta dintre Macul catolic și Windows-ul protestant. Dar mai bine puneți mîna și citiți cartea, nu vă mai întrebați întruna: „De ce ne prelungesc cărțile viața?".

Alin IONESCU

*** Umberto Eco, *Piculețul Minervei,* Ed. Humanitas, 2004.**

Cortázarurile au fost aruncate

Mi-am dorit de multe ori să fiu Julio Cortázar! Am jucat de multe ori *Șotron,* pînă noaptea tîrziu, cu Horacio Oliveira și Maga. Pe Glenda (din *Cît de mult o iubim pe Glenda)* am iubit-o din prima clipă, și am fost fericit în ziua cînd *România literară* a publicat povestirea *Sticla în mare,* o continuare nefiresc de firească a *Glendei,* care m-a făcut să înțeleg că prozele miraculoase ale lui Cortázar se află în strînsă legătură cu miraculosul cotidian. În armată fiind, am avut aproape *Armele secrete* ale – după cum se exprima Márquez – „argentinianului iubit de toată lumea", și mărturisesc că nu mi-a fost mai ușor, dar mi-a fost mult mai bine. Să vă mai spun și că, odată, m-am simțit ca un axolot? Nu vă mai spun! Am văzut multe fotografii cu Julio Cortázar și mi-a plăcut că era înalt și avea barbă. Mi-a plăcut să aflu că fuma mult, că se închidea în cameră și cînta la trompetă, că – așa cum zicea Llosa – cu el puteai să fii prieten, însă niciodată unul intim. Exact cum spuneam, mi-am dorit de multe ori să fiu Julio Cortázar, dar să fii Julio Cortázar se întîmplă foarte rar (de fapt, o singură dată), așa că tot ce mi-a rămas de făcut în sensul ăsta a fost să îl citesc și să-l recitesc pe singurul Cortázar care există, și am fost foarte bucuros cînd Poliromul a publicat, la mică distanță între ele, volumele *Toate focurile, focul* (2003) și *Manuscris găsit într-un buzunar* (2004). Le-am citit pe nerăsuflate, la fel cum, ajuns în sfîrșit în fața unei femei superbe, încerci să-i spui totul (sau nimic) dintr-o dată. În fine, ar fi multe de spus despre aceste cărți (ca și despre celelalte) ale lui Cortázar, însă simt deja că tonul meu ușor exaltat nu are nici o legătură cu tonul pe care ar trebui să îl aibă o cronică de carte. Totuși, aș vrea să mai spun (cum am mai spus) că, după ce citești povestirea *O floare galbenă,* riști să crezi că noi, oamenii, sîntem, de fapt, nemuritori, că, după ce ai ajuns la finalul povestirii *Noaptea, cu fața spre cer,* cu greu mai poți înțelege diferențele dintre vis și realitate. Cine pe cine visează? Unde începe și unde se încheie *Sfîrșitul jocului?* Nu cumva sîntem cu toții niște statui care se joacă de-a oamenii vii?

Iulian TĂNASE

cinem-a pîrît

Invadați, invadați, invadați

Unul din criteriile după care poți evalua un film se referă la durata pe care se întind comentariile aferente la ieșirea din cinematograf. Există filme după care spui: „Mda, interesant filmul. ...Ia zi, crezi că mai prindem vreun metrou la ora asta?". Sau direct: „Mie mi s-a făcut puțin foame! Intrăm la McDonald's sau mergem acasă?". După *Invaziile barbare*,* deși mi s-a făcut foame și nici n-am mai prins vreun metrou, tot am discutat cu prietenii pe marginea lui timp de vreo două zile.

Filmul spune povestea unui intelectual vîrstnic ajuns pe patul de spital pe care suferința și ideea morții nu-l sperie atît de tare cît îl macină regretele unei vieți trăite fără rost. Nevasta și-a înșelat-o la greu, pe copii și i-a îndepărtat definitiv, iar prietenii nu se prea înghesuie să-l mai întrebe de sănătate. Situația se schimbă radical cînd apare unul din copii, Sébastien, „ăla care stă toată ziua cu nasul în laptop și care n-a mai deschis o carte de literatură din școala generală". Tipul își ia cîteva zile de concediu și se hotărăște să treacă peste răutăcismele lu' taică-su și să-l ajute chiar împotriva voinței sale. El scoate din buzunar un teanc de parai – echivalentul pieptenului din poveștile cu Harap Alb – pe care îl aruncă acolo unde trebuie (cică numai la noi e corupție) și bătrînului i se alocă un întreg etaj al spitalului. Apoi se dă de trei ori peste cap și la capul tatălui său apare o gașcă de vechi camarazi, toți plătiți din buzunarul lui ăsta micu' (vezi *Adio, Lenin)*. Și mai suflă o dată și peste aripa unei albine pentru ca o tînără narcomană să-i furnizeze ilegal pacientului doza zilnică împotriva durerii. Pasămite închis în turnul său de fildeș, apărîndu-se de „barbari", bătrînul tată nu avea de unde să știe că incultul de fiu-său, reprezentant de frunte al „invadatorilor" înarmați cu laptop și cărora nu le place cartea, era ditai brokerul de succes.

Daniel GOACE

*** *Les Invasions barbares,* Canada, 2003. Regia: Denys Arcand. Cu: Rémy Girard și Stéphane Rousseau.**

show biz da' culți

Show Buzura, da' *Cultura*

● Prietenii, dar nu numai ei, mi-au reproșat că am colaborat la primul număr al revistei *Cultura,* revistă scoasă de Institutul Cultural Român. Care institut este patronat de Ion Iliescu. De aici primul și cel mai important repros: publicînd în respectiva revistă, am ajuns omul lui Iliescu. Le-am răspuns că Ion Iliescu nu este patronul revistei sau al institutului și că văd funcția domniei sale ca pe o funcție onorifică cu care, e adevărat, se va mîndri, poate, cele opt luni cît va mai fi președinte. În definitiv, ca președinte al țării, Ion Iliescu se poate mîndri cu orice are chef. De exemplu, cu echipa națională de gimnastică. N-am auzit încă pe nimeni să le reproșeze gimnaștilor medaliile cîștigate, pe motiv că s-ar putea ca și Ion Iliescu să se mîndrească cu ele. Pe de altă parte, revista e scoasă cu bani publici, nu cu banii președintelui. A nu colabora la o revistă care cheltuiește asemenea bani înseamnă să o lași pe mîna unor neaveniți (cum s-a întîmplat cu revista *Literatorul).* Între neajunsul de a fi privit timp de mai multe luni cu o oarecare suspiciune și cel de a pierde o revistă de cultură am preferat suspiciunea. Pe de altă parte, presa (în special) a lansat ideea că noua revistă a fost pusă pe piață pentru a lua locul *Dilemei.* Toată lumea a uitat că exact același lucru s-a spus la apariția *Dilemei.* Că Andrei Pleșu o face pentru a înlocui revista *22. Dilema* a devenit o revistă excelentă și, după cum s-a dovedit, nu a ocupat locul nimănui. Nu-mi rămîne decît să sper că noua echipă foarte tînără a revistei *Cultura,* echipă condusă de prozatorul Cristian Teodorescu, va depăși ezitările începutului. **(Șt. A.)**

● Dacă ar fi să spunem ceva bun despre noul săptămînal editat de ICR și intitulat *Cultura,* ei bine, atunci acest lucru ar fi: este loc pentru a crește în calitate. Foarte mult loc! Și le urăm celor de acolo să crească pentru a intra și ei în rîndul publicațiilor care contează. Altfel, cu aerul de pliant publicitar însăilat pe care îl are, *Cultura* poate fi acuzată de port ilegal de titlu! ● Sperăm că săptămîna asta se va pune capăt, în fine, „afacerii" falșilor Brâncuși vehiculați de o vreme pe la periferia vieții noastre culturale. Ocazia pentru această operațiune de „scoatere în afara legii" este oferită de întîlnirea comisiei de experți desemnată de Ministerul Culturii și Cultelor pentru a analiza cîteva lucrări din „tezaurul" Romsit, firma care a încercat impunerea unor noi lucrări aparținînd, cică, lui Brâncuși. Cum firma cu pricina este în faliment, experții se vor întîlni cu lichidatorul deoarece această firmă a propus chiar Ministerului Culturii și Cultelor achiziționarea a două lucrări din cele „descoperite" de ei. Pun pariu că verdictul comisiei va fi unul negativ și că specialiștii întruniți vor spune ceea ce au spus și specialiștii neîntruniți, că totul e o făcătură. Dar, vă dați seama, dacă lovitura reușea și posesorii făcăturilor ar fi reușit să îmbrobodească ditamai forul cultural, ar fi crescut prețul celorlalte piese și lovitura ar fi reușit. Iar autorii ingineriei culturale ar fi împărțit niște sute de milioane de dolari! Vă reamintim că, la un moment dat, pînă și Barbu Brezianu fusese păcălit cu un astfel de Brâncuși scos din mînecă de aceeași echipă de întreprinzători! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Nu te supăra, vere!

Atît de mișto a fost prima repriză de la Steaua-Rapid, că ne venea să zicem: „Bă, ăștia s-au înțeles!“. Era aproape incredibil. Cine ar mai fi crezut că la noi, în prăpăditul nostru de campionat, un derby poate fi așa de frumos? Chiar ne-a plăcut, pe bune: spectacol în teren, spectacol în tribune! Pînă și arbitrajul, gloaba de bătaie a tuturor proceselor și recursurilor etapei, ni s-a părut OK – ar putea fi acuzat de oarecare scăpări, dar în nici un caz de părtinire. Pe scurt, după 45 de minute excelente și încă o repriză decentă, am conchis ca la gazeta de perete de pe vremea Tovarășilor: „Deci, se poate!“. Războiul vericid, bătălia dintre cele două oștiri ale dezbinatului clan Becali, a fost pîn' la coadă un izbutit show fotbalistic. Ne referim la spectacolul de pe gazon și de la peluze, desigur. Pen' că mai departe, părăsind firul ierbii și pătrunzînd în jungla jocurilor de interese, eheheei, se schimbă calimera, măi, verilor! Cît timp îi lași pe jucători să joace, pe antrenori să antreneze și pe arbitri să arbitreze, da, dom'le, treaba poa' să meargă. În schimb, cînd se ițesc ciomagul lui Gigi sau bîta lui Giovanni, hîrșt, s-a rupt filmul! Din frumoasă întrecere sportivă, fotbalul se transformă în păruială ca la gura stînii. Nu mai pomenim aici despre scandalul de la Ligă și despre cum i-a dat Giovanni puci lui Mitică D. ca să-l șunteze pe Gigi B. Despre subiectul acesta, cu siguranță, vom mai vorbi. Da' rămînem și mai muți cînd vedem că verii, în nestăvilita lor dorință de a-și rupe gîtii unul altuia, izbutesc să strice farmecul unei partide, repetăm, mișto. Reușitul derby Steaua-Rapid l-a avut pe Giovanni în prolog: cu decizia de a nu merge în Ghencea, mișturi otrăvite la adresa oficialilor stelișți, amenințări și înjurături îndreptate către colegii noștri de la *Gazeta sporturilor*. Spectacolul s-a încheiat cu Gigi pe post de primadonă în epilog: cu acuzații la adresa arbitrajului, reluarea tezei complotului universal și, evident, săgețele mortale zvîrlite înspre conducătorii de sub Podul Grant. Și sîntem abia în etapa a doua, abia la început… Dacă o țin tot așa, verii ăștia vor ajunge să se războiască la propriu, cu săbii ninja și pistoale, fiecare cu turma lui de badigarji. Hai mai dați-o dracu', băi creștinilor! Uite care-i treaba: duminica asta, niște mulți oameni am văzut că se poate juca fotbal-spectacol și-n România. Păi, nu-i păcat ca frumosul cîntec al tribunelor să fie mereu acoperit de urletele voastre? De aceea, pentru a pune capăt penibilului duel între verii Becali, uite, venim cu o propunere constructivă: diferendul să fie tranșat o dată pentru totdeauna printr-un meci de bătaie, unu la unu, între Giovanni și Gigi. Locul întîlnirii: stadionul „Lia Manoliu“. Durata întrecerii: zi de vară pînă-n seară. Mijloace permise: oricare. Brigada de arbitri: nu e cazul. Se declară cîștigător acela care, la sfîrșitul timpului regulamentar, va fi ca fotbalul românesc – adicătelea mort nu chiar de tot. Noi ne oferim să tăiem bilete, nu mîini. Fie să învingă al mai tare-n oaie!

Viorel MOȚOC

Normal că noi, Becalii, mulgem de bani fotbalul românesc, că doar sîntem neam de oieri. Dacă am fi fost neam de spălători, poate că îl storceam.
arctic
LUKOIL
Coca-Cola

Giovani Becali, care în tinerețe, în căutarea unei vieți mai bune, a fost nevoit să părăsească Patria. Atît ca țară cît și ca cinematograf.

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Spre deosebire de domenii precum fotbalul și cricketul, cîteva echipe românești de handbal au fost gata-gata să dea lovitura în cupele europene, iar în astfel de momente politicienii devin, brusc, atenți cu fenomenul. HCM Constanța a picat în fața francezilor de la Dunkerque, în Challenge Cup. La meciul tur, galeria constănțeană a consumat ceva înjurături pe Mazăre și oamenii lui, care apar în interviuri mai abitir ca jucătorii. Fetele de la Rapid au pierdut în week-end meciul cu danezele de la Viborg și au ratat – era să zic „la mustață“, dar mai bine mă abțin – calificarea în semifinalele Cupei EHF. La meciul din Sala Rapid a fost văzută însăși Lia Roberts, candidată la președinție din partea municipiului Las Vegas. O fi plecat și dînsa la ceva baie de mulțime, deși e clar că acolo ar fi mai degrabă domeniul lui Mitrea. Sau chiar al lui Iliescu, cel care, măcar, e-n stare să se întrecă cu suporterii Rapidului în materie de cunoștințe despre traverse, macazuri și ciocane de verificat roțile.

● La meciul Steaua-Rapid, joc în care a fost anulat un gol marcat de gazde, patronul Gigi B. a făcut un gest cam ciudat: un deget trecut în mare viteză prin dreptul gîtului, în plan orizontal. Nu a fost clar dacă îi era adresat șefului arbitrilor, Crăciunescu, sau era doar un tic, provocat de apropierea de sărbătorile de Paști.

Eva Henţigova

Despre neajunsul de a te fi înscris

Cronică de goooool

Cînd, în minutul 33, mijlocașul băcăuan Cioran reluă în plasa porții craiovene, ridicînd scorul la 2-0, tribuna se schimbă brusc la față. Dintr-o dată, universitarii olteni prezenți în ea se prăbușiră în sinea lor și începură să scuipe cu flegme de draci și să bocească cu lacrimi de sfinți, asistînd neputincioși la drama de pe teren. Apoi, enervați și angoasați la culmile disperării de cursul partidei, începură să arunce cu mărturisiri și anateme goale vrînd să nimerească direct în capul demiurgului meciului. Depresie mare, bă, depresie mare. N-am văzut în viața mea suporteri atît de pleoștiți de angoasa existențialistă din timpul partidei, că de bolunzi ce erau îți venea, bă, să-i duci la doctor Faustus să-i tratezi de descompunere. În ochii lor îndreptați pătimaș spre băcăuanul Cioran se puteau citi silogismele amărăciunii, iar în suflet rodea ca un vierme cangrena ispitei de a-l fi văzut ratînd. Pe marginea terenului, ieșit la încălzire, Croitoru făcea exerciții de admirație, țopăind ca nebunu', în sus și-n jos, tras parcă de tricou de mîna invizibilă a zeului FootBaal.

Zi-ne din Zi, Dane!

A cui e Gheară de pe Melody?

Recent, ziarul *Adevărul* a publicat informații potrivit cărora Gigi Becali și Nicos Gheară (plus Victor Becali și Victor Pițurcă) tocmai au scăpat, în mare viteză, de discoteca Bar Melody – sau Life, după cum zice firma din pridvor. Manevra s-a derulat pentru a nu pica la datorie în fața chitanțierelor cu amenzi ale inspectorilor de la primăria sectorului 1, pe motiv de amenajări neautorizate și zgomot exagerat ce pot afecta structura șubredă a blocului și timpanele sau aortele slăbite ale pensionarilor ce locuiesc deasupra. Mai precis, s-au asociat cu două persoane ale căror nume nu spun deocamdată nimic, în afară de, presupunem, „săru' mîna, domnu' Gheară!“. Faptul că Gheară era ascociat la Melody cu Gigi Becali, Victor Pițurcă și Victor Becali a fost consemnat și aici, iar sursa era Registrul Comerțului. Totuși, un articol din iarnă din *Gazeta Sporturilor* consemna faptul că respectiva coșmelie fusese preluată de însuși Briliantul Mutu, care ar fi băgat în local 200.000 de euro plus schemele, inspirația și transpirația unui mare designer din Costa Rica. Cică Mutu cumpărase acțiunile lui Ioan Becali (deci, nu Victor Becali) și Victor Pițurcă și se asociase cu tăticul Gheară. Dumneavoastră mai înțelegeți ceva din toată șerpăraia asta? Poate doar inspectorii ăia de la Primărie să răzbată, că altfel, dată fiind vecinătatea cu cinematograful „Patria“, va trebui să recurgem, naibii, la Agentul 007, la Arnold sau la echipa din *BD la munte și la mare*.

Balonul de Graur

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Celulita de bază a societăţii

Românii plătesc anual 10 milioane de euro pe produse de slăbit. Adică pe pîine, apă şi biletul pentru autobuzul după care aleargă în fiecare dimineaţă.

Somnoroase pedeserele

Un sfert dintre români suferă de insomnie. Probabil pentru că celelalte trei sferturi sforăie mult prea tare.

Văcăroiu recules

Senatul s-a recules de două ori pentru victimele din Spania. O dată pentru toate victimele din trenuri, a doua oară, cerere specială de la preşedintele Senatului, doar pentru acelea din vagoanele-restaurant.

Se fură ca-n Coldu'

Primarul din comuna Reci a demontat decorurile de la *Cold Mountain* şi le-a luat acasă. Bine că n-a luat-o şi pe Nicole Kidman să-i spele mileurile şi să mai arunce nişte iarbă la vaci.

Stresul, o franzelă de dînşii inventată

La Bîrlad a fost lansată pîinea antistres. Mai bine lansa guvernul direct pîinea cu gust de friptură cu cartofi prăjiţi, împotriva stresului de la mitinguri.

Locuinţe sociale pentru ANLişti

Primarul din Tîrgu Mureş, Dorin Florea, va da locuinţe sociale rromilor care semnează un angajament că nu mai fac prostii. Oare toată familia trebuie să dea cu semnătura pentru locuinţă, sau numai capul ei şi calul?

Partidul Social Defazat

Pentru că i-au mai rămas nişte lisuşi nefolosiţi de la Crăciun, conducerea PSD Lugoj a hotărît să scape de ei acum, că poate Crăciunul următor n-o s-o mai prindă în funcţie. Aşa că lugojenii s-au trezit săptămîna trecută cu cutiile poştale pline cu felicitări de Crăciun marca PSD. Bine că nu s-au trezit şi cu colindători şoşonari pe la uşi.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Partidul Catedralei Neamului

Nici o autoritate responsabilă de până acum n-a izbutit să-i scoată din cap lui Teoctist obsesia maladivă de-a ne lăsa moştenire o măgăoaie a mântuirii neamului. Nici clasa politică, nici societatea civilă şi nici soboarele arhiereilor. Starostele ortodoxiei româneşti este chitit să dea măsura nimicniciei care l-a mumificat acum 18 ani în scaunul patriarhilor. De când a subscris printr-o tăcere laşă, de eunuc sirian, la marile demolări de monumente bisericeşti, din ultimii ani ai zodiei ciumei, care au mutilat Capitala. Nu l-am auzit vreodată pe Teoctist făcându-şi *mea culpa* sau să-şi asume vina pentru că s-a molipsit de orbul găinilor la demolarea Mănăstirii Văcăreşti sau de morbul struţului cu capul în nisip la mătrăşirea bisericii Sfânta Vineri. În schimb, s-a făcut luntre şi punte pentru a ne băga pe gât mântuirea. A sădit o piatră de temelie cu afurisenii teribile, în enormul scuar de pe locul fostelor Hale Unirea şi al Spitalului Brâncovenesc, demolate şi ele de furia devastatoare a Vampirului din Carpaţi, unde era hotărnicită prima locaţie a măgăoaiei. A făcut-o la dreapta Papei de la Râm, de vizita căruia a profitat cu vârf şi îndesat. A învins până la urmă raţiunea, şi de diabolicul plan patriarhal, ca şi de afurisenîile lui medievale s-a ales praful, şi locaţia a plutit ceva mai la vale, pe Splaiul Unirii. Locaţie pusă şi ea sub semnul lui ucigă-l toaca. A învins din nou binele şi cortegiul funerar al maniei patriarhale şi-a mutat calabalâcul în Parcul Carol. Unde, prin complicitatea bandităească a Guvernului şi în contradicţie flagrantă cu prevederile Constituţiei, Biserica a fost pusă în posesie cu cinci hectare din proprietatea publică. Pentru prima dată în această afacere, Partidul şi-a asumat rolul de complice al mântuirii neamului, şi gestul lui duhneşte irespirabil a strategie electorală. Scopiţii din Dealul Mitropoliei şi-au dat mâna cu paparudele de la Cotroceni şi Palatul Victoria, într-o geampara creştină cu miros de arome budiste. Or, lumea a uitat că în 1990, într-una din şedinţele CPUN, Iliescu a propus ca ziua de Paşte să fie liberă, uitând că sărbătoarea cade implacabil doar duminicile. Poporul a uitat că, anul trecut, Stănoiu şi-a salutat colegii, presa şi naţiunea, de Paşti, cu insolita urare: *Hristos a înviat şi pe această cale!* Opinia publică n-ar trebui să uite că, săptămâna trecută, filiala Lugoj a organizaţiei PSD Timiş a trimis în teritoriu felicitări cu urări de Crăciun. Cele trei gesturi trădează profunda incultură creştină a membrilor Partidului şi fac front comun cu abnorma incultură civică a partidei patriarhului. Care vrea să ne sufoce cu o cogeamite hală de peşte, din prefabricate şi fier-beton, ce se va logodi în cele din urmă cu Casa Republicii, rămasă de atâta amar de vreme fată bătrână.

Cornel IVANCIUC

Săptămîna român

Nenea Băsescu, uitaţi ce nedumerire avem: dacă noi sîntem colegi într-a patra cu unu' Vanghelie Marian, repetentu' şcolii, iar dumneavoastră sînteţi coleg de primărie cu acest golan, asta înseamnă că şi noi sîntem colegi cu dumneavoastră?

Traian Băsescu, un primar conştient că voturile lui călătoresc cu transportul în comun şi se hurducăie prin gropile primăriilor de sector

CEC doresc eu ţie, dulce Românie...

Într-una din nopţile trecute, Adrian Năstase se trezi plin de transpiraţie. Pasămite visase urît. Se făcea că era el în preziua alegerilor şi vine la el Ion Ţiriac călare pe un Mercedes alb, în fruntea unei mulţimi de tineri slăbănogi şi piperniciţi, că le numărai coastele prin tricou, nu alta... „Aţi pierdut pariul cu sălile de sport, domnule premier! Tre' să daţi un Mercedes! Aveţi de unde să luaţi sau vă vînd eu unu' mai ieftin?“, îi strigă Ţiriac pe geam. Toate ca toate, da' nu se face ca mustăciosul ăla să-şi permită... Ce dacă are Turbo-Jetul lui personal şi merge la vînătoare în Safari şi nu la AGVPS Ghimpaţi? ➠ Aşa că premierul i-a pus pe Mitrea şi Tănăsescu să facă demersurile necesare pentru identificarea surselor de finanţare pentru proiectele ANL şi săli de sport. Demersul lui Mitrea a fost în felul următor: „Ala-bala-portocala, ce frumos miroase oala...“ Gata, a ieşit CEC-ul! Cîţi bani să fie? Păi, ia să vedem: „Din Oceanul Pacific a ieşit un peşte mic...“ 6.500 de miliarde de lei. ➠ Şi dacă v-au făcut poftă zerourile de mai sus vă rugăm să mai serviţi cîteva procente din sondajul CURS comandat de SAR: PSD – 41%, PNL+PD – 30%, PRM – 14%, UDMR – 6%, iar PUR – 4%. Şi încă una: 72% dintre români vor o schimbare politică. Vă daţi seama că un asemenea partid ar putea cîştiga detaşat alegerile? PSPR – Partidul Schimbării Politice din România. ➠ Din ciclul „Guest-urile nu se discută. Se execută“, vă anunţăm cu părere de rău că ambasadorul Michael Guest, cel care ne-a ţinut spatele de atîtea ori în faţa atacurilor pesediste, va părăsi România pentru a-i lăsa locul unui alt *guest* american: Jack Dyer Crouch al II-lea. ➠ Şi apropo de părăsit ţara: Corneliu Iacubov, fostul şef al FPP Moldova, om de afaceri şi lider PSD, a ieşit puţin să se aerisească. Nu mai suporta mirosul de petrol. Cică mai ales cel neplătit miroase de la o poştă a recuperatori ucraineni.

Avem şi două ştiri din domeniul bisericesc. Prima: Dracula Park se-ntoarce şi loveşte din nou! Unde? La Snagov. Cît? De două ori mai scump – 70 de milioane $. Cînd? În 2005. Asta s-ar putea interpreta cam aşa: „Bă, ăia din Opoziţie, ia să nu-l mai atacaţi pe Năstase în campanie cu ţeapa PSD Dracula Park pentru că uite că se face!“. A doua ştire: Băsescu s-a hotărît să nu autorizeze construirea Catedralei Neamului Prost în Parcul Carol. Probabil că Băsescu se gîndeşte la un amplasament mult mai potrivit: la Snagov, lîngă Dracula Park.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Veşti bune

Madam Iacubovary

➠ Partidul Umanist din România a cerut blocarea averii lui Iacubov, cel proaspăt divorţat de doamna Iacubov şi fugit din ţară. E bine. Cu cît sîntem mai mulţi, cu atît sîntem mai anticorupţi. Numai să nu facă şi Antena 1 datorii de miliarde, ca să nu le poată plăti – ca să mai vedem şi noi la televizor puţină anticorupţie, nu doar anticorupţie casnică: adică bărbatul care pune bîta pe spinarea nevesti-sii, violatorul care se îndrăgosteşte de victimă, o babă de 109 ani etc., etc.

➠ Duminică seara, Rapidul-eţul a făcut 3-3 cu Steaua. În sfîrşit, un meci frumos – şi aşa am uitat timp de 2 ore de blaturi, de Mitică Dragomir, de Mircea Sandu, de McChicken Iordănescu, de penalty-ul ratat de Timofte II în meciul cu Irlanda din '90, de golul luat de la suedezi în '94 în penultimul minut de joc, de războiul pierdut de daci în 102 etc., etc. Ce mai, a fost noaptea de Revelion a fotbalului românesc din acest retur de campionat!

Străbuna Vestire

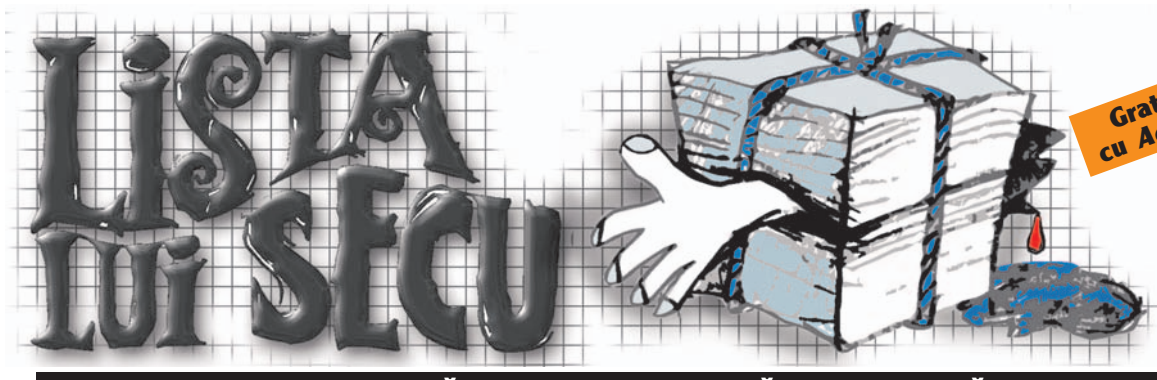

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Dosarul Braşov 1987 (II)

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Oameni ai istoriei

Cei care au protestat împotriva comunismului la 15 noiembrie 1987 nu mai lucrează acum la fabrica de autocamioane din Braşov; de întreprinderea lor s-a ales praful, ca şi de „făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate“ şi, de curînd, ceea ce a mai rămas din ea a încăput pe mîna demnitarilor locali ai PSD-ului. Ceea ce se întîmplă cu muncitorii braşoveni se întîmplă cu întreaga Românie.

Consecinţele acestui fapt nu sînt de neglijat: asistăm la ignorarea, sau, chiar mai rău, la revalorizarea absurdă a trecutului comunist de către păturile tot mai largi de oameni, afectaţi de greutăţile tranziţiei. O anchetă sociologică arăta, de pildă, că foarte puţini români îşi amintesc că totul era cartelat în ultimii ani ai lui Ceauşescu şi că deseori nici produsele de pe cartele nu se găseau: „În mod convenabil, toate detaliile neplăcute au fost uitate. Cheia principală pentru citirea trecutului sînt interesele prezentului“.

„Interesele prezentului“ au făcut din protestatarii braşoveni de ieri disponibilizaţii de astăzi. Unii dintre ei au încetat să privească înapoi cu mînie şi o fac, dimpotrivă, cuprinşi de nostalgie. E, într-un fel, explicabil. Teama cu care sînt nevoiţi să privească spre ziua de mîine, teamă datorată dezastrului în care a coborît ţara, se împleteşte în cazul lor cu cea provocată de faptul că îi văd, aproape zilnic, pe cei ce i-au terorizat atunci nu doar nepedepsiţi, ci mai puternici şi mai bogaţi – de la securistul ajuns secretar de primărie sau parlamentar la căpitanii de miliţie promovaţi generali de poliţie, sau de la şefii şi secretarii de partid de ieri la marii investitori de astăzi. În schimb, ei au rămas simpli muncitori, unii au murit între timp, măcinaţi de boli, de sărăcie şi de grija zilei de mîine. Lumea îi scoate în faţă doar la aniversări. În rest, nea Werner Sommerauer îşi plimbă cîinele care îi ţine de urît prin parcul de lîngă bloc, îmbrăcat în acelaşi fîş bleumarin de ani de zile. Gloria lui se reaprinde o dată pe an; în rest, cenuşie şi tristă, viaţa îl macină implacabil.

Nimic nu a avut însă puterea să-i îndepărteze pe muncitorii care protestau în acele ceasuri ale furiei şi ale adevărului de amintire, chiar dacă unii afirmă, cu gîndul la preţul plătit, la anii distruşi şi la viaţa lor de astăzi, că nu ar repeta gestul. Cei mai mulţi nu s-au schimbat. Chiar dacă astăzi ei lucrează „la patron“, s-au întors la ţară ori trăiesc dintr-o pensie mizeră, le-a rămas (şi nu le-o poate fura nimeni) conştiinţa că au trecut o probă a curajului. Că, fie şi pe lista de disponibilizări, ei sînt oameni ai istoriei.

Marius OPREA

Gheorghe Duduc: *„Priboi făcea nişte semne către cei care erau acolo“*

Mă numesc Gheorghe Duduc, actualmente pensionar, şi am lucrat la uzinele „Tractorul“ din anul 1981 până în 1987.

Aţi participat la revolta din 15 noiembrie 1987?

Da.

S-a întâmplat să fiţi anchetat sau să-l vedeţi pe Ristea Priboi?

M-au arestat pe 15, cred că pe 17 noiembrie am fost îmbarcat în dubă. După patru zile de anchetă (la Bucureşti, n.n.), am fost introdus într-o cameră pătrată, la un subsol, am fost răstignit în acea cameră.

Cum aţi fost răstignit?

Cu belciug în mijlocul camerei, legat de picioare, o greutate de vreo 20 de kg. Legată de picioarele mele şi întins orizontal la peretele lateral, cu lanţuri de vite legat. Am stat o oră şi jumătate acolo.

Atunci a fost Ristea Priboi de faţă?

Nu. După ce a venit şi mi-au scos lanţurile şi bila de la picioare, am căzut jos, m-au ridicat doi miliţieni sau securişti, m-au luat de subţiori şi m-au dus la anchetă. Am intrat într-un birou, la etajul unu sau la etajul doi, erau trei persoane civile…

…În aceeaşi zi în care aţi fost răstignit.

…In aceeaşi zi în care am fost răstignit. Erau trei persoane şi un cetăţean cu păr alb pe care acum două zile l-am văzut la televizor de patru ori. I-am spus fiului meu: „Acesta a fost la anchetă la mine!“.

Aţi fost anchetat de el?

Nu.

Povestiţi-mi pe cine aţi văzut în cameră cât timp aţi stat cu Ristea Priboi şi ce a spus el.

Intrând în acea cameră de anchetă, erau în cameră trei persoane civile şi un doctor căruia îi spuneau medic şi care a adus o trusă medicală din care a scos fiole cu ser de gaz metan.

Vreau să încerc să vizualizez scena aceasta. Vă rog să-mi povestiţi ce era în cameră, dacă erau mese, dacă se aflau scaune pe care stăteau anchetatorii, unde stătea Ristea Priboi…

În acea cameră erau două birouri şi două scaune. Priboi stătea între cele două mese şi a asistat la întrebările care îmi erau puse de către cei trei indivizi necunoscuţi. Şi luându-mă la bătaie…

Cine vă bătea?

Unul dintre cei trei care erau acolo. Să scriu exact-exact ce spun ei, să scriu că nu eu am dat tabloul jos.

Deşi dvs. sunteţi unul dintre cei care au dat tabloul lui Ceauşescu jos.

Eu am dat tabloul lui Ceauşescu jos şi portretul Elenei şi pancarta care era deasupra tablourilor lor.

Aceşti oameni v-au bătut de faţă cu Priboi.

Absolut. De faţă cu Priboi.

Erau doar două scaune. Cine stătea pe cele două scaune?

Nici unul. Priboi stătea în picioare, toată lumea stătea în picioare, inclusiv eu.

Pentru ce erau acele fiole injectabile cu ser de gaz metan?

Acest căpitan medic era medicul IGM…

Ştiţi cum îl chema? S-a recomandat?

Nu. S-a recomandat, dar nu i-am reţinut numele. S-au recomandat toţi cei de acolo, dar Priboi nu, n-a zis absolut nimic.

Cât timp a stat Priboi în cameră?

Cred că aproximativ 45 de minute, timp în care eu am fost torturat. N-a spus nici un cuvânt, dar Priboi făcea nişte semne către cei care erau acolo, inclusiv către cel care mă bătea pe mine.

Ce fel de semne?

Cu ochii, ridica din umeri, dădea din cap…

Ce se întâmpla după ce făcea acele semne?

Dădeau mai tare şi mă loveau cât se putea de tare. Nu-mi dădeau în faţă, numai la stomac şi în spate, cu pumnii în ficat.

Această persoană, pe care dvs. o identificaţi acum drept deputatul Ristea Priboi, este neschimbată? A fost greu sau uşor să o recunoaşteţi?

Nu mi-a fost atât de greu pentru că la prima vedere a lui mi s-a părut o figură cunoscută. După 4-5 minute, la televizor a mai fost arătat încă de vreo două ori şi atunci am constatat că acest om, Priboi, a fost cu mine la anchetă.

Interviu realizat de Stejărel Olaru în noiembrie 2002

Lista subofiţerilor şi ofiţerilor de miliţie şi de Securitate care au avut în sarcină cercetarea şi supravegherea participanţilor la revolta de la Braşov, 15 noiembrie 1987 (II)

Continuăm să vă prezentăm lista cu cei implicaţi în anchetarea şi supravegherea participanţilor la revolta de la Braşov. Veţi regăsi, deloc surprinzător, nume cu care „Lista lui Secu“ v-a obişnuit, precum Iulian Vlad, Emil Macri sau Ristea Priboi. În cazul acestuia din urmă, puteţi citi aici un interviu inedit cu domnul Gheorghe Duduc, unul dintre cei torturaţi atunci, care afirmă că printre anchetatorii săi s-a numărat şi Priboi. În plus, vă prezentăm şi cariera post-decembristă a miliţianului Alexandru Ionaş, unul dintre principalii anchetatori ai braşovenilor care, în 1987, au avut curajul să fie liberi într-o ţară a frigului şi a fricii.

lt.-maj. Achim
cpt. Călan
mr. Ciocan Aurel
mr. Cocean
lt.-maj. Dincă Valeriu
cpt. Dinuş
cpt. Dulgheru
col. Dumitrescu
cpt. Erhan
mr. Florea
col. Frîncu
lt.-maj. Gărdan
mr. Grigoriţă Florin
cpt. Ionaş Alexandru
lt.-maj. Iordache
gen. Macri Emil
cpt. Manolache
lt. Marin
plt. Miciu
mr. Neacu Ioan, Securitate Tulcea
cpt. Neagu
lt. Negrea
mr. Oancea
Priboi Ristea
cpt. Rădoi
lt.-maj. Roşu
cpt. Trandafir
plt.-maj. Vîrtic Valentin
gen. Vlad Iulian

Spaţiul public şi Securitatea

Analiza instituţională a rolului Partidului Comunist în perioada dominaţiei totalitare, mai ales între 1947 şi 1989, probează caracterul primordial de poliţie politică al Securităţii. Activităţile de poliţie politică ale Securităţii nu au fost accidentale sau ilegale, nu au caracterizat doar o etapă a comunismului românesc şi nici doar unele din compartimentele sale. Securitatea a funcţionat ca serviciu al Partidului Comunist şi nu ca o instituţie a statului român. După lovitura de stat din 30 decembrie 1947, statul a dispărut în România. Aparenţele constituţionale nu puteau oculta realitatea conducerii comuniste: un partid, deci o organizaţie privată, ocupase prin forţă puterea şi desfiinţase spaţiul public. În absenţa spaţiului public statul nu mai există, se transformă într-o organizaţie privată, iar puterea politică se distribuie după reguli private.

Falsul apărea încă din prima Constituţie comunistă din 1948, când chiar în articolul 1, se preciza că „În Republica Populară Română întreaga putere de stat emană de la popor şi aparţine poporului. Poporul îşi exercită puterea prin organe reprezentative, alese prin vot universal, egal, direct şi secret.“ La articolul 47 se adăuga: „Marea Adunare Naţională a R.P.R. se alege pe timp de 4 ani. Ea se compune din reprezentanţii poporului (deputaţi), aleşi potrivit normelor ce se stabilesc prin legea electorală“, lege ce consfinţea doar candidaturile organizaţiilor comuniste. În 1952, Constituţia, în articolul 2, pleca de la aceeaşi premisă, anume că „baza puterii populare în Republica Populară Română este alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparţine clasei muncitoare“, articolul 4 definind modul de exercitare a puterii: „în Republica Populară Română puterea aparţine oamenilor muncii de la oraşe şi sate, care o exercită prin Marea Adunare Naţională şi Sfaturile Populare“, pentru ca articolul 100 să explice clar: „Candidaturile pentru alegerea deputaţilor se depun pe circumscripţii electorale, după normele stabilite prin lege. Dreptul de a depune candidaturi este asigurat tuturor organizaţiilor oamenilor muncii: organizaţiilor Partidului Muncitoresc Român, sindicatelor profesionale, cooperativelor, organizaţiilor de tineret şi altor organizaţii de masă, precum şi asociaţiilor culturale“. Rolul PCR va fi constituţional afirmat prin articolul 3 al Constituţiei din 1965: „În Republica Socialistă România forţa politică conducătoare a întregii societăţi este Partidul Comunist Român“. Astfel, operaţia de confiscare a statului de către partid era şi constituţional încheiată. Deşi constituţiile perioadei comuniste fac referire la stat, acesta încetase să mai existe, fiind înlocuit de partid, care acţiona doar ca o organizaţie privată ce urmărea impunerea intereselor membrilor săi. Separarea între actele de apărare naţională şi cele de poliţie politică ale Securităţii este un artificiu menit să apere poziţiile de influenţă dobândite şi să asigure accesul şi controlul resurselor.

Existenţa spaţiului public în România a fost, şi este în continuare, determinată de moştenirea comunismului ceauşist. Dacă partidele sunt organizaţii private care urmăresc impunerea intereselor membrilor prin mecanisme electorale şi competiţie, iar perioada comunistă a fost dominată de un singur partid, spaţiul public, şi deci statul pe care acesta îl determină, trebuie reconstruit. În afara spaţiului public libertatea de expresie nu se poate realiza, iar supremaţia dreptului este imposibilă. Câtă vreme interesele private domină, iar tranziţia înseamnă redistribuirea resurselor de la un partid unic către unii dintre foştii agenţii ai acestuia, statul rămâne captiv. Eliberarea statului de spectrul corupţiei (distribuirea privată a bunurilor publice) presupune demascarea acţiunii Securităţii ca agentură privată a partidului comunist şi reconstrucţia spaţiului public.

Cristian PÎRVULESCU

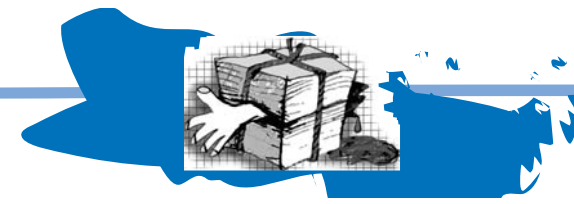

Situația celor oprimați în 15 noiembrie 1987

Situația persoanelor condamnate pentru actele huliganice din ziua de 15 noiembrie 1987 de la Brașov (II)

23. Mureșan Vasile, n. 1962, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Utilaj Forestier Vîlcea. Are domiciliul stabil în Rîmnicu-Vîlcea, însă intenționează să revină în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

24. Nicuțari Pavel, n. 1956, Păutoști de Jos – Suceava. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Scule și Subansambluri Accesorii Rădăuți, secția Siret – Suceava. S-a stabilit împreună cu familia în Siret. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

25. Ricu Marian, n. 1956, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Contactoare Buzău. S-a transferat la Întreprinderea de Prelucrarea Aluminiului Slatina, stabilindu-se împreună cu familia în Slatina. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

26. State Constantin, n. 1962, Corbu – Buzău. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Contactoare Buzău. Are domiciliul stabil în Buzău. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

27. Csomos Iosif Ion, n. 1968, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică Bistrița-Năsăud. Este cazat la căminul de nefamiliști al întreprinderii. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

28. Hoszu Aurel, n. 1966, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea „Rulmentul" Alexandria, județul Teleorman. S-a stabilit împreună cu familia în Roșiorii de Vede. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

29. Ilie Ionel, n. 1969, Vutcani – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Utilaj Complex Huși – Vaslui. S-a stabilit împreună cu familia în comuna Vutcani, unde lucrează la CAP. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

30. Macovei Mihai, n. 1966, Botoșani. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Mașini-Unelte Grele pentru Deformări Plastice Dorohoi – Botoșani. Are domiciliul stabil în Dorohoi. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

31. Maniu Gavrilă, n. 1964, Zagra – Bistrița-Năsăud. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică Bistrița-Năsăud. Este cazat la căminul de nefamiliști al întreprinderii. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

32. Nastasă Dumitru, n. 1969, Matca – Galați. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică de Echipament Hidraulic Galați. Este militar în termen la UM 02051 Galați. Intenționează să revină în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

33. Nicolăescu Marius-Tibi, n. 1963, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea „Electrocontact" Botoșani. Are domiciliul stabil în Botoșani, însă soția sa refuză să se mute, continuînd să locuiască în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

34. Paraschiv Nicuță, n. 1959, Epureni – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea „Rulmentul" Bîrlad – Vaslui. Are domiciliul stabil în Bîrlad, însă refuză să se mute împreună cu familia, care continuă să locuiască în Brașov. Insistă să se reîntoarcă în Brașov, sens în care a depus memoriu la Judecătoria Municipiului Brașov.

35. Pușcașu Enea, n. 1954, Odobești – Bacău. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea „Metalurgica" Bacău. Are domiciliul stabil în Bacău, însă refuză să se mute împreună cu familia, care continuă să locuiască în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

36. Tulai Florin, n. 1964, Cîmpia Turzii – Cluj. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Județeană de Producție Industrială și Prestări Servicii Brăila. S-a stabilit împreună cu familia la Brăila. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

37. Vulpe Pavel Cornel, n. 1969, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică Botoșani. Are domiciliul stabil în Botoșani. Este necăsătorit. Speră ca după Congres să i se permită să revină în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

38. Zaharia Gheorghe, n. 1950, Arsura – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității, precum și din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Județeană de Prestări Servicii Vaslui. Are domiciliul stabil în Vaslui, însă soția sa refuză să se mute, continuînd să locuiască în Brașov. S-a transferat la Întreprinderea Mecanică Vaslui. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

39. Apetroaie Puiu, n. 1963, Gropnița – Iași. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la CAP Gropnița – Iași. S-a stabilit în comuna Gropnița. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

40. Buceanu Aurel, n. 1950, Traian – Constanța. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Ulei Slobozia – Ialomița. Are domiciliul stabil în Slobozia, însă soția sa refuză să se mute continuînd să locuiască în Săcele – Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

41. Creangă Petru, n. 1955, Reșca – Suceava. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Unitatea Forestieră de Exploatare și Transport Fălticeni – Suceava. S-a stabilit împreună cu familia în Vatra Dornei. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

42. Gergely Arpad, n. 1948, Șoimușul Mare – Harghita. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Construcții de Mașini și Utilaje Grele, Giurgiu. S-a transferat la Întreprinderea de Mașini-Agregat și Sub-ansambluri Auto Sfîntu-Gheorghe – Covasna, însă soția sa refuză să se mute, continuînd să locuiască în Săcele – Brașov. Intenționează să se reîntoarcă în Brașov. Este bolnav psihic.

43. Huian Aurel, n. 1959, Darabani – Botoșani. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul ad-ministrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Mașini-Unelte Grele pentru Deformări Plastice Dorohoi – Botoșani. S-a stabilit împreună cu familia în Dorohoi. Intenționează să se întoarcă în Brașov, afirmînd că numai în această localitate se pot spune lucrurile pe față.

44. Oprișan Gheorghe, n. 1956, Filimon Sîrbu – Brăila. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Șantierul Naval Brăila. S-a stabilit împreună cu familia în Brăila. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

45. Pintea Ciprian, n. 1963, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică de Utilaje Medgidia – Constanța. Are domiciliul stabil în Medgidia, însă insistă să se întoarcă în Brașov. Este bolnav psihic. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

46. Sevaciuc Mircea, n. 1954, Dornești – Suceava. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Scule și Subansambluri Accesorii Rădăuți – Suceava. S-a stabilit împreună cu familia în Suceava. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

47. Tudose Eugen, n. 1960, Sibiu. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Metalurgică Pogoanele – Buzău. Are domiciliul stabil în Pogoanele, însă refuză să se mute împreună cu familia. Intenționează să se întoarcă în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

48. Voinea Stan, n. 1958, Făurei – Brăila. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și a pătruns în sediul administrativ al unității, provocînd degradări de bunuri materiale. Condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea „Progresul" Brăila. S-a stabilit împreună cu familia în Brăila. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

49. Banciu Gheorghe, n. 1956, Sița – Buzău. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Rulmenți Alexandria – Teleorman. Este cazat la căminul de nefamiliști al întreprinderii și refuză să se mute împreună cu familia. Intenționează să se reîntoarcă în Brașov și să emigreze în SUA, la rudele

Alexandru Ionaș

În 1987, căpitanul Ionaș era șeful Direcției de Cercetări Penale din cadrul Inspectoratului de Miliție al județului Brașov. După 1990, cariera sa a luat o amploare remarcabilă. A fost, pe rând, șeful IJP Brașov, adjunctul comandantului Inspectoratului General al Poliției și, până în 2002, directorul Centrului regional SECI de la București. Cât privește gradul, fostul căpitan din 1987 este astăzi general de divizie. În prezent Alexandru Ionaș este director general la Agenția Națională Anti-drog din cadrul ministerului Administrației și Internelor.

Cât de credibilă este transformarea unui milițian torționar într-un polițist democrat nu putem ști. Ceea ce știm însă este că, potrivit presei, Alexandru Ionaș a fost implicat într-o serie de scandaluri cu iz de corupție. Astfel, potrivit raportului Armaghedon III, Ionaș se număra printre acționarii Băncii Române de Scont (una dintre celebrele bănci ale nu mai puțin celebrului Sorin Ovidiu Vântu), alături de alte nume sonore, precum Gheorghe Fulga, fostul șef al SIE, sau Constantin Teculescu, fostul președinte al CEC.

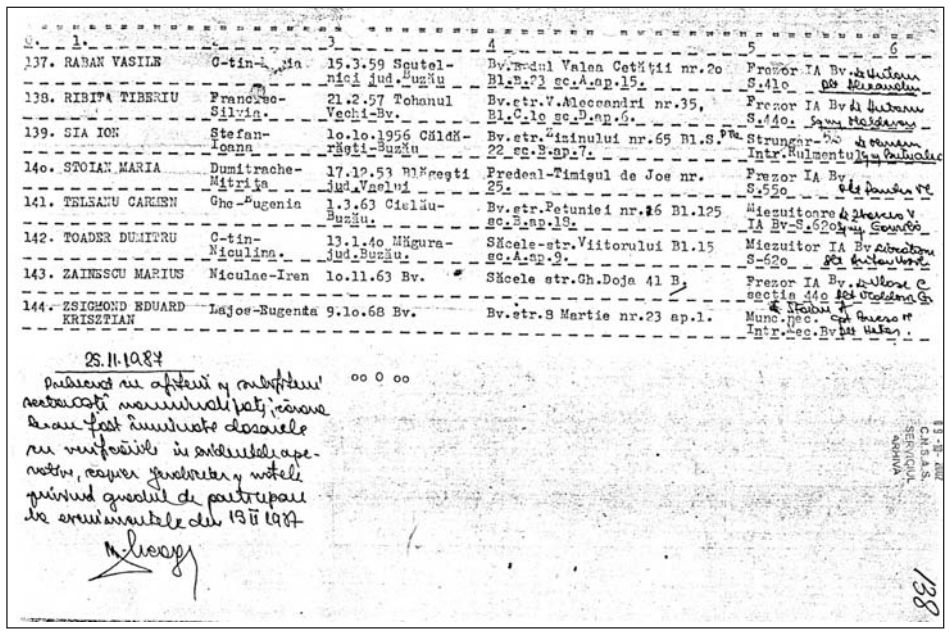

137. RABAN VASILE	C-tin-[illegible]ia	15.3.59 Scutelnici jud.Buzău	Bv.Bradul Valea Cetății nr.2o Bl.B.22 sc.A.ap.15.	Frezor IA Bv. S.41o	
138. RIBIȚA TIBERIU	Francisco-Silvia.	21.2.57 Tohanul Vechi-Bv.	Bv.str.V.Alecsandri nr.35, Bl.C.1o sc.D.ap.6.	Frezor IA Bv S.44o.	
139. SIA ION	Stefan-Ioana	1o.1o.1956 CălăMărești-Buzău	Bv.str."inului nr.65 Bl.S. sc.B.ap.7.	Strungar- Intr.Sulmentu	
14o. STOIAN MARIA	Dumitrache-Mitrița	17.12.53 Râșnești jud.Vaslui	Predeal-Timișul de Jos nr. 25.	Frezor IA Bv. S.55o	
141. TELSANU CARMEN	Ghe-Eugenia	1.3.63 Cielău-Buzău.	Bv.str.Petuniei nr.26 Bl.125 sc.B.ap.19.	Miezuitoare IA Bv-S.62o	
142. TOADER DUMITRU	C-tin-Niculina.	13.1.4o MăguraJud.Buzău.	Săcele-str.Viitorului Bl.15 sc.A.ap.9.	Miezuitor IA Bv S-62o	
143. ZAINESCU MARIUS	Niculae-Iren	1o.11.63 Bv.	Săcele str.Gh.Doja 41 B,	Frezor IA Bv. secția 44o	
144. ZSIGMOND EDUARD KRISZTIAN	Lajos-Eugenia	9.1o.68 Bv.	Bv.str.8 Martie nr.23 ap.1.	Munc.Nec. Intr.Nec.Bv	

25.11.1987

Subsemnat am aflat cu mulțumire că arestații menționați pe această listă cărora le-au fost întocmite dosarele cu învinuirile în săvârșirea unor infracțiuni, cauze judecate și soluționate de către Tribunalul Județean Brașov privind greșelile de pentru care au fost condamnați în 1987.

oo 0 oo

În 1987, maiorul Niculae Neagu era şeful Serviciului Judiciar în cadrul Inspectoratului Judeţean de Miliţie Braşov. După Revoluţie, Niculae Neagu a fost pe rînd inspector-şef al Inspectoratului Judeţean de Poliţie Braşov şi şef al Corpului de Control al ministrului Administraţiei şi Internelor. Astăzi, chestorul Niculae Neagu preferă să nu vorbească despre evenimentele din 1987 pentru că, spune el, îi lasă un gust amar. Tot el ne îndeamnă să vorbim cu braşovenii cercetaţi şi arestaţi atunci, care – tot potrivit lui – pot depune mărturie că a fost doar o verigă în lanţul birocratic şi nu un participant la represiune.

soției. Este bolnav psihic.

50. Bănăreanu Costică, n. 1954, Veterani – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Secția de Utilaj Complex Huși – Vaslui. Are domiciliul stabil în Huși, însă refuză să se mute cu familia. Insistă să se întoarcă în Brașov, sens în care a trimis memorii la CC al PCR și Judecătoria Municipiului București.

51. Boeriu Petru Marius, n. 1967, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică „Ceahlăul" Piatra-Neamț. Este cazat la căminul de nefamiliști al între-prinderii. Este necăsătorit. Intenționează să se întoarcă în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

52. Haldan Gheorghe, n. 1957, Grumăzești – Neamț. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Fabrica de Mobilă Tîrgu-Neamț, Neamț. S-a stabilit împreună cu familia în Tîrgu-Neamț. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

53. Pricope Petru, n. 1960, Roznov – Neamț. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Producție, Prestări Servicii în Construcții Piatra-Neamț, Neamț. S-a stabilit împreună cu familia în Piatra-Neamț. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

54. Robota Dumitru, n. 1954, Ungureni – Botoșani. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Combinatul de Îngrășăminte Chimice Bacău. Are domiciliul stabil în Bacău. Este necăsătorit. Intenționează să se întoarcă în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

55. Vieru Vasile, n. 1951, Mireni – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Județeană de Prestări Servicii Vaslui. Decedat.

56. Vitos Ludovic, n. 1957, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov și la sediul administrativ al unității. Condamnat la 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Strunguri „SARO" Tîrgoviște. S-a stabilit împreună cu familia în Tîrgoviște. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

57. Bencze Deneș, n. 1965, Brașov. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov. Condamnat la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Mecanică Tîrgoviște. Este cazat la căminul de nefamiliști al întreprinderii. Este necăsătorit. Insistă să revină în Brașov, sens în care a trimis un memoriu la CC al PCR.

58. Filighi Gavrilă, n. 1953, Cotoroaia – Galați. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov. Condamnat la 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Utilaj Greu pentru Construcții Galați. S-a stabilit împreună cu familia în Galați. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

59. Iacob Dănuț, n. 1968, Banca – Vaslui. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov. Condamnat la 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Construcții Microcentrale Rîmnicu-Vîlcea – Vîlcea. S-a stabilit împreună cu familia în Călimănești – Vîlcea. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

60. Micu Ștefan, n. 1956, Șimleul Silvaniei – Sălaj. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii Autocamioane Brașov. Condamnat la 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea de Armături Industriale din Fontă și Oțel Zalău – Sălaj. S-a stabilit împreună cu familia în Zalău. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

61. Năstase Ion, n. 1930, Bold – Buzău. A participat la actele de dezordine în secțiile de producție ale Întreprinderii de Autocamioane Brașov. Condamnat la 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei. Repartizat la Întreprinderea Garnituri de Frînă și Elemente de Etanșare Rîmnicu Sărat – Buzău. Este cazat la căminul de nefamiliști al întreprinderii. Refuză să se mute împreună cu familia în Rîmnicul Sărat. Insistă să se întoarcă în Brașov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

„Am avut tăria să-mi asum responsabilitatea"*

Werner Sommeraurer

M-au arestat pentru că am fost recunoscut de muncitorii din coloană care au fost arestați. Într-un fel, am fost trădat. Au venit la ușă, dar n-am deschis pentru că, în urmă cu o seară, făcusem o petrecere cu vecinii, fusese ziua fetei mele, iar masa nu era încă strânsă. Eram conștient că la mine vin. S-au dus și la vecini. Câțiva tineri erau deja arestați și unul dintre ei declarase în anchetă că am fost prezent în centru. În anchetă, am fost pus față în față cu el și m-am răstit la el, i-am spus că e laș și că și-a asumat o responsabilitate din moment ce a ieșit în stradă. Și eu am fost și am strigat „Jos Ceaușescu!" și am tăria să recunosc.

Căpitanul care mă ancheta mi-a pus pistolul în gât în fața lui Ristea Priboi. Nici Priboi nu s-a lăsat mai prejos, m-a lovit peste palme, m-a întins pe masă și m-a lovit peste tălpi atât de tare încât îmi crăpaseră tălpile de la pantofi. Mă considerau unul dintre organizatorii evenimentului și pentru că fusesem deja luat în urmărire de către ei, dar și pentru că eram radioamator, transmiteam prin Ildiko 6.5088. S-a crezut că eu am fost cel care a transmis în Occident informațiile despre mișcare, dar se înșelau. Aveam autorizație de radioamator după ce absolvisem niște cursuri, era un hobby de mic copil. Ei au crezut că de la mine au plecat informațiile către Occident, dar eu aveam numai recepție. 5088 era indicativul meu, Ildiko 6. În momentul când am fost percheziționat mi-au distrus toată aparatura trântind-o de pământ.

Pe Ristea Priboi l-am văzut prima dată în timpul anchetelor din București. A intrat în birou și i-a spus anchetatorului să înceteze ancheta pentru că „generalul" îi cere raporturile. Îmi spunea: *„Fir-ai al dracului, tu vrei statut politic? De ce nu ați ieșit sâmbătă, de ce nu ați ieșit luni, n-ar mai fi fost nici o problemă*". De fapt, cele mai crunte bătăi le-am îndurat la București, mi se închegase sângele și îmi era frică să nu urce cheagurile de sânge către inimă. Eram numărul 199, nu-l pot uita nici o clipă, și stăteam în camera 22. Dar tot pe nume mă strigau și nu erau în stare să-l pronunțe. Le plăcea să te scoată la anchetă nedormit. Te duceau în celulă, credeai că ai în sfârșit un răgaz de odihnă, dar veneau să mă cheme după numai câteva minute. Eram anchetat 24 de ore din 24, iar ei lucrau în trei schimburi. Îmi aduc aminte că unul dintre ei obișnuia să vină beat, era căpitan și cred că se recomandase cu numele Călan. L-am auzit într-o seară când discuta cu cineva pe hol. L-au întrebat ce caută acolo și a răspuns: *„Am venit să mă distrez*". Se distrau cu noi. Chiar Vlad Iulian mi-a dat o palmă peste ceafă, mi-a spus că sunt fascist și m-a întrebat: *„Ce cauți aici, de ce nu pleci dracului în Germania?"*. Nu vroiam să plec, aici copilărisem și mă consideram cetățean român.

Cred că am dat vreo 60 de declarații în perioada asta. Dar ce am scris, nu mai pot să spun. Pentru că vedeam în ceață, auzeam foarte prost, nici nu mai știam pe ce lume mă aflu. Căpitanul Călan, la un moment dat, scosese un pistol din seif. Era un pistol nichelat cu tobă și s-a așezat la masa de alături. Îl vedeam în ceață, dar nu m-am putut abține să nu-i spun: *„Hai, domne! Trage o dată! Nu mă mai chinui!"*. A apăsat pe trăgaci, am auzit țăcănitul pistolului îndreptat înspre mine și apoi tot el a zis: *„Păi ce, crezi că suntem chiar criminali?". „Da. L-ați omorât pe Gheorghe Ursu și l-ați ars ca să nu rămână urme!". „Păi de unde știi?". „Ascult Europa Liberă!"*. Generalul Nuță mă tot întreba de ce am ieșit în stradă. Am încercat să-i explic: trăim fără curent electric, fără mâncare, fără căldură… *„Bă, când eram ca dumneata, eu mâncam pâine de mei, și mergeam entuziasmat!"*.

* Declarația domnului Sommerauer a apărut în cartea *Ziua care nu se uită – 15 noiembrie 1987, Brașov,* Polirom, 2002.

Ristea Priboi

După alegerile din 2000, deputatul Ristea Priboi a fost instalat șef al Comisiei comune a celor două Camere ale Parlamentului pentru exercitarea controlului asupra Serviciului de Informații Externe. Înainte de 1989, Ristea Priboi a fost adjunctul șefului departamentului din Direcția de Informații Externe (DIE) care se ocupa de postul de radio „Europa Liberă", fiind colaborator apropiat al generalului Pleșiță. Perioada în care Priboi s-a aflat în DIE (predecesorul SIE) corespunde celei în care direcția a organizat, printre altele, atentatul cu bombă la sediul din München al „Europei Libere", comis de Carlos Șacalul și coordonat de Pleșiță, tentative de asasinat asupra unor ziariști angajați ai „Europei Libere" și asupra disidentului Paul Goma. Ristea Priboi a participat și la acțiuni represive interne, printre care, dovedită de documente publicate, este acțiunea întreprinsă de Securitate împotriva intelectualilor la începutul anilor '80, sub pretextul participării lor la „Meditația transcendentală". Priboi a rămas în SIE pînă în 1997, cînd a fost trecut în rezervă de puterea instalată la sfîrșitul lui 1996. Ultima sa misiune externă a fost la Belgrad, în 1994, unde se pare că a pregătit vasta acțiune de contrabandă cu combustibili prin gara Jimbolia, operațiune prin care s-a încălcat embargoul impus Iugoslaviei.

Priboi a fost șeful Direcției resurse financiare a PDSR în campania electorală din 2000. Ales deputat, Ristea Priboi a jurat, la numirea în Comisia parlamentară de control al SIE, că nu a colaborat cu structurile fostei poliții politice. Priboi a susținut apoi că nu a jurat strîmb, argumentînd că el nu a colaborat cu Securitatea, ci a fost angajat al Securității.

Priboi a beneficiat din plin de sprijinul lui Adrian Năstase, care l-a impus practic în această funcție și l-a apărat permanent de acuze. Priboi a fost ani de-a rîndul consilier personal al actualului prim-ministru, fiind și nașul său de cununie. Năstase a declarat că Priboi este un om care și înainte și după '89 s-a preocupat de interesele statului român și că ar trebui să se termine cu „obsesiile acestea securistice".

În legătură cu cazul Priboi, președintele Ion Iliescu declara că un om nu trebuie blamat pe viață pentru că a lucrat o perioadă de timp în DIE și considera că șeful comisiei de control al SIE ar putea fi acuzat doar dacă s-ar dovedi implicarea lui în acțiuni de poliție politică. Ion Iliescu susținea însă că acesta nu este cazul lui Priboi, ținînd seama de structura și obiectivele fostului DIE. În fața protestelor venite din toate părțile, președintele a început să cedeze. După ce a spus că este de părere că primministrul a avut motive întemeiate să aleagă un astfel de om în fruntea comisiei, Ion Iliescu s-a declarat de acord și cu afirmația ministrului Apărării Ioan Mircea Pașcu despre riscurile unei asemenea alegeri în vederea integrării României în NATO. În cele din urmă, șeful statului și-a exprimat public opinia că, în astfel de cazuri, ar trebui să prevaleze rațiuni de stat.

Ca urmare a presiunilor venite atît din exterior, cît și din interior, și după o dezbatere publică de cîteva luni de zile, Ristea Priboi a fost forțat să demisioneze din funcția de șef al Comisiei parlamentare de control al SIE. Faptul că Priboi a jurat că nu a colaborat cu fosta Securitate nu a avut nici un fel de repercusiuni. A acumulat după 1989 o avere considerabilă, numărîndu-se printre cei mai bogați foști securiști din România.

O afacere judiciară proscrisă:

Cazul „Brașov ’87“ și „cuadratura răului“

Dosarul „Brașov ’87“ reprezintă una dintre cele mai mari enigme judiciare postdecembriste. În același timp, de cînd cu afacerea Priboi, „dosarul Brașov ’87“ a devenit și un adevărat paradox judiciar, ce va rămîne ca atare înscris în panoplia de „realizări“ ale regimul „Iliescu-Năstase“. De ce enigmă și de ce paradox? Enigmă pentru că, la aproape 20 de ani de la revolta anticomunistă a brașovenilor, din noiembrie 1987, nimeni – din zecile de comanditari și/sau executanți ai „poliției politice“ îndreptate împotriva celor care au avut curajul să se răzvrătească împotriva lui Ceaușescu și a regimului său de teroare – nu a fost identificat și/sau judecat. Paradox judiciar pentru că, de aproape doi ani, mai multi brașoveni, în frunte cu Werner Sommerauer, au fost transformați de oarba Justiție din victime în inculpați. Pur și simplu, au fost dați în judecată (pentru calomnie) de un fost securist – ex-colonelul SIE/CIE/DIE Ristea Priboi – devenit parlamentar PSD și recunoscut la televizor ca unul dintre posibilii „profesioniști ai răului“, care ar fi putut să participe, nu se știe încă din ce motive, la anchetele sub tortură desfășurate, în 1987, în sediul Direcției VI a Securității din Calea Rahovei.

Cui i-e frică de (dosarul) Brașov?

Întrebarea este: de ce, de 14 ani încoace, nu se face lumină în această afacere judiciară emblematică pentru un posibil „proces al comunismului“? Cui (și de ce) îi este frică de „dosarul Brașov ’87“? Justiției, care se teme să-și recunoască vina de a fi dat girul anchetelor comandate de Ceaușescu și camarila sa (care-și vedeau, pentru prima dată, clătinîndu-li-se pozițiile de „aleși“ ai neamului)? Parchetului, Poliției și serviciilor secrete, în rîndul cărora se află încă mulți dintre torționarii lui Sommerauer și ai altor zeci și zeci de brașoveni, arestați, torturați, deportați, ca pe vremea terorii staliniste a anilor ’50? Palatului Victoria, al cărui „number one“ este bun prieten cu ex-colonelul Priboi (care, într-un interviu la Tele 7 abc, a mărturisit că l-a cunoscut pe Adrian Năstase încă din anii ’70, cînd aterizase, de pe băncile facultății, direct la Ministerul de Externe, minister cu care Priboi, ca „vajnic“ spion, era în relații informative-operative directe), dar și cu alți foști ofițeri de Securitate (unii – precum cîțiva din staful celebrei operațiuni secrete „Orient ’89“ – aflați în funcții-cheie sau printre consilierii de taină ai guvernului și/sau ai partidului de guvernămînt)? Sau Palatului Cotroceni, ca nu cumva, prin redeschiderea „dosarului Brașov ’87“, să nu se demonstreze că Ion Iliescu, Dan Iosif, Cico Dumitrescu și compania nu au fost primii revoluționari ai țării, ci curajoșii brașoveni – mai toți niște eroi anonimi – sînt aceia datorită cărora azi putem gîndi și vorbi liber? Vom încerca, mai jos, să refacem o parte din ceea ce încă din numărul trecut am numit „cuadratura răului“ – Justiție, Procuratură, Miliție și Securitate – așa cum a apărut în presa postdecembristă, în mai multe cărți de memorialistică și, mai ales, în două cazuri exemplare – cazul „Ursu“ și cazul „Răceanu“ – care amintesc la fiecare pas de „bastionul groazei“ și de „oamenii negri“ din Calea Rahovei, unde era sediul Direcțiilor de Cercetări Penale ale Miliției (locul de joacă al lui Tudor Stănică) și ale Securității (unde „torționar-șef“ era colonelul Gheorghe Vasile).

„Miliția politică“ din Calea Rahovei

Pentru înăbușirea revoltei de la Brașov (dar și pentru pedepsirea exemplară a celor care au avut curajul să se ridice la luptă), Partidul și Securitatea i-au desemnat pe Postelnicu (ministru de Interne și membru CPEx) și pe Iulian Vlad (șeful Securității) spre a lua măsuri, în baza unui „plan de bătaie“ stabilit în pripă. Postelnicu și Vlad, la rîndul lor, i-au numit pe celebrii generali Nuță (șeful IGM) și Macri (șeful Direcției III a DSS) să conducă ostilitățile. Pe de altă parte, Partidul și Securitatea au mobilizat, la Brașov și ulterior la București (unde s-a mutat ancheta), efective masive – sute de ofițeri de Securitate și milițieni din întreaga țară. Dacă ar fi cunoscută, lista lor ar fi prea mare pentru a fi prezentată în aceste pagini. Despre o parte din milițienii care au participat la înăbușirea revoltei de la Brașov am vorbit și cu o săptămînă în urmă. Mai puțin s-a vorbit despre adevărații torționari, ofițerii de cercetări penale ai IGM, din Calea Rahovei. În lipsa unei anchete în care brașovenii să se fi constituit părți vătămate spre a fi confruntați, într-un proces public, cu torționarii lor, există o anchetă despre ororile din Calea Rahovei – cea făcută de generalul magistrat Dan Voinea, în dosarul „Ursu“, singura care deocamdată se poate identifica cu un început de proces al comunismului. Martori din dosarul „Ursu“ vorbesc despre chinurile inimaginabile suferite de ei, dar și de revoluționarii brașoveni. Sînt primii martori din afara cauzei care vorbesc despre tortură, despre adevărata „poliție politică“ practicată în ancheta „Brașov ’87“, în arestul din Calea Rahovei, unde jocurile le făceau trei „satrapi“ celebri. Este vorba de colonelul de Securitate Gheorghe Vasile, de colonelul de miliție Stănică Tudor și medicul-șef Damian, poreclit de arestați „Doctorul Menghele“ (pentru că aviza tortura, din punct de vedere clinic: „Bateți-l că mai rezistă!“, zic martori că spunea „Menghele“ ori de cîte ori un arestat leșina „la Rotisor“, „la Macavelă“ și la alte metode din „manualul torționarului universal“). Cine ar trebui întrebat despre ce s-a întîmplat în timpul anchetării revoluționarilor brașoveni? În primul rînd, Stănică Tudor și Mihai Creangă (fostul șef al arestului IGM), ambii condamnați definitiv în dosarul „Ursu“ și aflați în executarea pedepsei în Penitenciarul de maximă siguranță Rahova. În al doilea rînd, ofițerii anchetatori printre care i-am putea numi pe Matei, pe Neagu (zis Cîinele roșu), pe Drăgoi, pe Mihăiasa și pe alții, ajunși acum generali și aflați în funcții-cheie în fruntea IGP și chiar a MAI. Și, în al treilea rînd, subofițerii din arest, toți identificați în același dosar „Ursu“.

Securiștii, niște priboi cu fețe de îngeri?

Dacă milițienii lui Stănică băteau cît cuprinde (după cum rezultă din dosarul „Ursu“ și din mărturiile unor martori, publicate de *Evenimentul zilei,* în serialul „Oamenii negri de la Rahova“), foștii securiști nu vor nici în ruptul capului să recunoască acest lucru. Chiar generalul Iulian Vlad a declarat pentru *Evenimentul zilei,* în plin „scandal Priboi“, în urmă cu doi ani, că, pe timpul mandatului său, nici unul dintre subordonații săi nu a dat nimănui măcar o palmă. Erau, oare, niște îngeri băieții aceia cu ochi albaștri? Este datoria CNSAS să spună, la cerere sau din proprie inițiativă, dacă „îngerii“ lui Iulian Vlad, ai lui Pleșiță și ai altora ca ei făceau sau nu făceau „poliție politică“. Să vedem însă ce s-a întîmplat de fapt în dosarul „Brașov ’87“. La anchetă au participat, în primul rînd, toți ofițerii Direcției VI a DSS, condusă de colonelul Gheorghe Vasile: în total – cîteva zeci. De la adjunctul lui Vasile, respectiv colonelul Pătru Murariu, la ofițerii anchetatori Marinescu, Manea și Cotoman ori la col. Mihai Popa, șeful arestului Securității – identificați toți de Mircea Răceanu în cartea sa, *Infern ’89* –, pînă la ofițerii anchetatori Hodiș, Pîrvulescu, Anghel și alții, identificați de generalul magistrat Dan Voinea în dosarul „Ursu“, toți aceștia ar fi putut participa la anchetarea brașovenilor. De altfel, colonelul Gheorghe Cotoman, care pe atunci era maior (și care își face un titlu de glorie din participarea în ancheta din dosarul „Brașov ’87“) își amintește în cartea sa *Dosarele Securității. Dezvăluirile unui anchetator de la Direcția VI a DSS:* „S-a dat alarma în unitate și toți anchetatorii au plecat la Brașov (…) Fuseseră trimise la Brașov efective și ambele Direcții de Cercetări Penale – a Securității și a Miliției“. Cotoman povestește, fără să intre în amănunte, cum circa 20 de ofițeri de Cercetări Penale au mers la Brașov, cum, ulterior, ancheta s-a desfășurat la București și cum, în final, s-a plecat din București, către Brașov, unde s-a ținut procesul, „cu trei autobuze în care au fost îmbarcați cei circa 60 de arestați, fiecare fiind însoțit de un ofițer de Securitate sau de Miliție (deci, arestatul și ofițerul!)“. Ca să ne dăm însă seama cam ce fel de comportament aveau în anchetă colegii lui Cotoman, trebuie să-l invocăm tot pe diplomatul Mircea Răceanu, care, în calitate de condamnat la moarte (pentru trădare și transmitere de secrete către CIA), a simțit pe pielea lui „binecuvîntarea“ răului. Despre lt.-col. Marinescu, șef al grupului de anchetatori, Răceanu spune că era „un adevărat cameleon, care reușea, doar în cîteva minute, să se transforme dintr-o persoană agreabilă, chiar mieroasă, într-o brută“, iar despre col. Mihai Popa, șeful arestului, același Răceanu spune că era „o brută care de-a lungul anilor a fost participant și martor al multor crime și ilegalități comise la Rahova (inclusiv în cazul inginerului Ursu, care a fost omorît aici)“. În afară de ofițerii anchetatori din Direcția VI a Securității, conform unor surse judiciare de încredere, se poate afirma că la anchete au participat și alți ofițeri (unii chiar șefi de servicii și de direcții) din celelalte departamente ale Securității, inclusiv din celebra UM 0544 (CIE), din care a făcut parte și Ristea Priboi (prietenul premierului Năstase). Ca o stranie coincidență, chiar unul dintre șefii lui Ristea Priboi, respectiv colonelul Gheorghe Zagoneanu, fostul șef adjunct al CIE în perioada 1978-1982, a fost cel care, după evenimentele de la Brașov, a fost mazilit la conducerea Securității Brașov, unde l-a înlocuit pe colonelul Dumitru Nătălețu, unul dintre „acarii Păun“ ai „afacerii Brașov ’87“. De ce a fost pus un fost șef de spioni la conducerea Securității Brașov, dacă Priboi spune că ei, spionii, nu aveau treabă cu mișcările de stradă și revoltele interne? Cît despre generalul Iulian Vlad, fostul șef al DSS, acesta este scos basma curată „apriori“ (adică înaintea unui necesar proces al comunismului), de unul dintre istoricii de serviciu ai Securității, Cristian Troncotă, în recenta sa carte, *Duplicitarii:* „Există însă și mărturia unui revoluționar brașovean, potrivit căreia, după evenimente, în timpul anchetelor, ar fi fost bătut la tălpi, cu bîta, chiar de generalul Iulian Vlad. Nu știm să se fi făcut vreo confruntare între cei doi, în fața organelor de procuratură, pentru elucidarea acestui episod, fapt pentru care continuă să rămînă multe semne de întrebare asupra seriozității lui“, spune Troncotă în apărarea lui Iulian Vlad, pe care îl consideră „singurul român profesionist din fruntea Securității“.

Justiția trage cu ochiul și, deocamdată, se dă după robă

Și în zona magistraturii pot fi identificate complicități, fie ele și tacite, cu torționarii din dosarul Brașov. Din investigațiile noastre, am identificat cîteva nume de procurori care au participat la anchetele din Calea Rahovei. Dacă fostul procuror general Iscrulescu este mort și nu mai poate spune nimic, în schimb, ar putea fi întrebați ce-și mai aduc aminte: Radu Ivan, Mihai Mureșan, Dan Ioan (același din dosarele revoluției și același general-magistrat care a avizat mandatele de ascultare cerute de Virgil Măgureanu, pentru mai mulți lideri ai societății civile, în septembrie ’91), Artur Dumitrescu (fost procuror anchetator în dosarul „Țigareta 2“), Igon Dima, Puiu Stanca, Dumitru Carp, Ioan Mihai Alexandru și mulți alții, unii deveniți avocați (și chiar membri de partid, cum este cazul generalului Dan, înscris în PUR), alții aflați încă în funcție în Parchetele militare și civile. Din investigațiile noastre, nu există nici un dosar „Brașov ’87“, nici la Parchetele civile și nici la Secția Parchetelor Militare. Dacă, însă, părțile vătămate, respectiv revoluționarii brașoveni care au fost torturați în timpul anchetelor, vor depune plîngere la Parchetul Înaltei Curți de Casație și Justiție, acestor plîngeri li se va da curs, întrucît faptele – abuzuri în serviciu și chiar tentative de omor – nu sînt prescrise. Așa cum generalul magistrat Dan Voinea a avut răbdare să facă (în parte) lumină în dosarul „Ursu“, dar și în alte dosare complicate privind revoluția sau mineriadele, la fel se poate afla adevărul judiciar și în ceea ce-i privește pe torționarii din dosarul „Brașov ’87“. De la adevărul judiciar la adevărul istoric nu mai este decît un pas. Cel pe care autorii de manuale trebuie să-l facă pentru a înscrie, la istoria recentă, și pagina lipsă – pagina „Brașov ’87“!

Christian LEVANT

Ieri, foști nomenclaturiști și foști secretari de partid, azi, înalți magistrați

După ’90, la Curtea Supremă și în Procuratura Generală au continuat să-și facă veacul, ocupînd funcții de înalți magistrați, foarte mulți „foști“: foști secretari de partid, foști membri în comitetele și birourile de partid (pe linia cărora veneau comenzile politice în justiție) și chiar foști nomenclaturiști. Unii dintre ei au decedat între timp, au ieșit la pensie ori s-au retras în avocatură (cum a fost cazul lui Teofil Pop, fost președinte al CSJ, și cazul lui Vasile Manea Drăgulin, fost procuror general al României). Alții, însă, se mai află și acum pe poziție, unii dintre ei fiind chiar aleși în cel mai înalt for, respectiv Consiliul Superior al Magistraturii. Așa este cazul magistraților Anton Pandrea (fost secretar în ultimul B.O.B. de la Tribunalul București), Gheorghe Bucur (fost și el secretar în B.O.B. TMB, în prezent fiind și membru al CSM) sau cazul Gabrielei Gașpar, fost secretar PCR în Tribunalul Suprem, pînă în decembrie 1989. Doamna magistrat Gaspar este nimeni alta decît soția lui Axinte Gașpar, fost director al Direcției Juridice din Consiliul de Stat, colaborator apropiat în elaborarea de legi antidemocratice și antipopulare, împreună cu Silviu Curticeanu și Emil Bobu. O altă categorie de magistrați, fie procurori, fie judecători, au avut tangențe cu Securitatea, fie că au făcut armata la Securitate (cum a fost cazul judecătorilor CSJ Sabău și Eftimescu), fie că au lucrat direct în Securitate (precum judecătorii Marin Cîrcel și procurorul I.C. Ionescu – recent demiși), fie, cum a fost cazul judecătorul Ros, fost președinte, pînă în 1997, al TMB, ofițer acoperit în DIE (fost pacepist). Toți aceștia, și mulți alții ca ei, e posibil să fi judecat, înainte de ’90, diverse procese în care partidul și Securitatea comandau dinainte sentința. Doar conștiința lor poate să spună dacă ei au făcut sau nu poliție politică. Dacă, însă, conștiința lor nu-i ajută, atunci „Legea lui Ticu“, îmbunătățită, ar putea să-i ia la întrebări, pentru ca în Justiție să nu mai existe magistrați ce ar putea fi șantajați întrucît ar fi putut participa la procese delicate, înainte de ’89. **(Christian LEVANT)**

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
IRIR Institutul Român de Istorie Recentă